59 වන කාණ්ඩය
2 වන කලාපය

බ්‍රහස්පතින්ද
1964 නොවැම්බර් 26

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය [තී. 81] :
 සභාපති නාමාවලිය

පිළිගන්වන ලද කෙටුම්පත් පණත් [තී. 83] :
 ලංකා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත් කෙටුම්පත
 ලංකා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නීතිගත සංස්ථා පණත් කෙටුම්පත
 Forest (Amendment) Bill

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව [තී. 88] :
 ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [දෙවන දිනය]
 විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව [තී. 173]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தொகுதி 59
இல. 2

வியாழக்கிழமை,
26 நவம்பர், 1964

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு [ப. 81] :
அக்கிராசனர் குழாம்

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்ட மசோதாக்கள் [ப. 83] :
இலங்கைப் பத்திரிகைகள் மசோதா
இலங்கைப் பத்திரிகைக் கூட்டுத்தாபன மசோதா
Forest (Amendment) Bill

மகா தேசாதிபதியினது உரை [ப. 88] :
உரைமீதான விவாதம் [இரண்டாம் நாள்]
விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 173]

Volume 59
No. 2

Thursday,
26th November, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT [Col. 81] :
Chairmen's Panel

BILLS READ THE FIRST TIME [Col. 83] :
Ceylon Press Bill
Newspaper Corporation of Ceylon Bill
Forest (Amendment) Bill

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [Col. 88] :
Debate on the Address [Second Day]
Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 173]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1964 නොවැම්බර් 26 වන බ්‍රහස්පතින්දා

1964, நவம்பர் 26, வியாழக்கிழமை

Thursday, 26th November, 1964

අ. භා. 2ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු හියු ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූඪ විය.

சபை பி. ப. 2 மணிக்குக் கூடியது, சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ தலைமை தாங்கினார்கள்]

The House met at 2 p.m., MR. SPEAKER [THE HON. HUGH FERNANDO] *in the Chair.*

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

සභාපති නාමාවලිය

அக்கிராசன குழாம்

THE CHAIRMEN'S PANEL

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

136 වන ස්ථාවර නියෝගය අනුව දැන් පවත්නා සභාවාරය තුළදී සේවය සඳහා මතු පළවන මන්ත්‍රීන් සභාපති නාමාවලියට ඇතුළත් කිරීම පිණිස මවිසින් නම් කර ඇති බව දන්වනු කැමැත්තෙමි :

ශ්‍රීමත් රසීක් ෆරීඩ්, ඕ. බී. ඊ.
ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීරිස්, කේ. බී. ඊ.
ආර්. එස්. වී. පෝලියර් මහතා, සී. බී. ඊ.
එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා.

In terms of Standing Order No. 136, I have nominated the following Members to serve on the Chairmen's Panel for the current Session :

Sir Razik Fareed, O.B.E.
Sir Albert F. Peries, K.B.E.
Mr. R. S. V. Poulier, C.B.E.
Mr. M. Sivasithamparam.

ලිපිලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

සමුපකාර සමිති ආඥා පනතේ (124 වැනි අධිකාරය) 54 වෙනි වගන්තිය යටතේ කෘෂිකර්ම, ආහාර හා සමුපකාර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති විසින් පනවන ලද ව්‍යවස්ථාවක්.—[අභ්‍යන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபா பீடத்தில் இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

1965 වර්ෂය සඳහාවූ තේ පාලන අරමුදලේ අයවැය ඇස්තමේන්තු.—[කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන.]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபா பீடத்தில் இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

(1) Regulation made by the Minister of Finance under Sections 9 and 11 of the School Teachers Pension Act (Cap. 432).

(2) Supplementary Estimate No. 1 of 1964-65.—[ගරු ජේ. පී. ඔබේසේකර]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபா பீடத்தில் இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

ගම්සභා ආඥා පනතේ (257 වැනි අධිකාරය) 5(1) වැනි වගන්තිය යටතේ පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති විසින් පනවන ලද ආඥාව.—[පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වෙනුවට ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபா பீடத்தில் இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

BILLS PRESENTED

ලංකා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පනත් කෙටුම්පත

இலங்கைப் பத்திரிகைகள் மசோதா

CEYLON PRESS BILL

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන (කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ எம். பீ. டி சொய்சா சிறிவர்தன —தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—Minister of Labour and Housing)

With the authority and approval of the Cabinet, I present a Bill to provide for the appointment of a Ceylon Press Council to tender advice on matters relating to the press in Ceylon, for the investigation of offences relating to the printing or publication of certain matters in newspapers and for the trial of such offences by the Press Tribunal, and for matters connected therewith or incidental thereto.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Second Reading ?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

Second Reading on 9th December, 1964.

1964 දෙසැම්බර් 9 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

1964, டிசம்பர் 9 ஆம் தேதி புதன்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Ordered to be read a Second time upon Wednesday, 9th December 1964, and to be printed.

ලංකා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නීතිගත සංස්ථා පනත් කෙටුම්පත

இலங்கைப் பத்திரிகைக் கூட்டுத்தாபன மசோதா

NEWSPAPER CORPORATION OF CEYLON BILL

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

With the authority and approval of the Cabinet, I present a Bill to establish a Corporation to be known as the Newspaper Corporation of Ceylon, to vest in that Corporation the undertaking of a company under the name and style of the Associated Newspapers of Ceylon, Limited, to vest in that Corporation the shares held by the aforesaid company in the Press Trust of Ceylon, Limited, to empower that Corporation to carry on that undertaking and to establish and carry on any new newspaper business and to provide for purposes connected therewith or incidental thereto.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Second Reading ?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

On 9th December, 1964.

1964 දෙසැම්බර් 9 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

1964, டிசம்பர் 9 ஆம் தேதி புதன்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Ordered to be read a Second time upon Wednesday, 9th December 1964, and to be printed.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

FOREST (AMENDMENT) BILL

"to amend the Forest Ordinance".

පිළිගන්වන ලද්දේ ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති විසිනි. 1964 නොවැම්බර් 27 වන සිකුරාදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா, காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. 1964, நவம்பர் 27 ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை இரண்டாம் முறையாக மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் ஆணையிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. C. P. de Silva, Minister of Land, Irrigation and Power; to be read a Second time upon Friday, 27th November 1964, and to be printed.

තේරීම් කාරක සභාව

தெரிவுக் குழு

COMMITTEE OF SELECTION

මතු පළවන යෝජනාව සභාසම්මත විය:

பின்வரும் பிரேரணை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது :

Resolved:

මතු සඳහන් වන මන්ත්‍රීන් හත්දෙන දැන් පවතින රැස්වීම් වාරය තුළදී 122 වන ස්ථාවර නියෝගය ප්‍රකාර තේරීම් කාරක සභාවේ සේවය කළ යුතුය:

ගරු වී. බී. ඉලංගරත්න
ගරු සී. පී. ද සිල්වා
ගරු මෛත්‍රීපාල සේනානායක
ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මහතා
ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මහතා
රාජනීතිඥ එස්. ජේ. වී. චෙල්වනායගම් මහතා
ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහතා.
—[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම

சபை அமர்வு

SITTING OF THE HOUSE

ගරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති හා සභානායක)

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா—காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

"අද දින විසිර යාමේදී මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 1964 නොවැම්බර් මස 27 වැනි සිකුරාදා පූ. භා. 10 වන තෙක් කල් තැබිය යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සභාසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩ)

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன—வெலிமடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Welimada)

ගරු කථානායකතුමනි, දැනට සතියකට කලින් නිවාඩු දෙන්ට පෙර අපි සභානායකතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා, රටේ අගමැතිනිය ඉන්දියාවට ගොහින් අත්සන් කරගෙන ඇවිත් තිබෙන ගිවිසුම මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්ට කියා. පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුව, මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත්වූ නියෝජිතයන් සිටින නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට එය ඉදිරිපත් කර සාකච්ඡා කිරීමයි, සිරිත. නමුත් එහෙම දෙයක් කළේ නැහැ. එය ඉදිරිපත් කළේ සෙනේට් මන්ත්‍රණ සභාවටයි. මහජන සම්බන්ධතාවක් නැති තැනකටයි. එය සාකච්ඡා කරන්ට අපට අද වන තුරු අවස්ථාවක් දුන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා මා සභානායකතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, වහාම ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්ට අපට දිනයක් ලබා දෙන්න කියා. ඒ ගිවිසුම ඉතා භාරදූර කාරණාවක්. අපි නම් සලකන්නෙ එය රට පාවාදීමක් හැටියටයි. අපට සම්පූර්ණ අයිතියක් තිබෙනවා, ඒ ගැන සාකච්ඡා කර ඒ ගිවිසුමෙන් කර තිබෙන පාවාදීම් මහජනතාවට එළිදරව් කරන්න. ඒකට බයේද ඉඩ නොදෙන්නෙ? [බාධා කිරීමක්] අපි ඒ ගැන සාකච්ඡාවක් දෙන්න කියා දැන් කී දවසක් ඉල්ලුවද? ඇයි ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්ට ආණ්ඩුව දිනයක් වෙන් කරන්නෙ නැත්තෙ? මහලු මඩමට විතරක්ද ඒක දෙන්නෙ? ශක්තියක් තිබෙනවා නම් ඇයි අපට ඉඩ නොදෙන්නෙ? අපි ලෑහැස්තියි ඕනෑ වෙලාවක සාකච්ඡා කරන්න.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

අපිත් ලෑහැස්තියි, කොයි වෙලාවෙත්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඇයි, එහෙම නම් මෙපමණ කාලයක් ඒකට ඉඩ නුදුන්නෙ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඩබ්ලිව්. පී. ජී. ආරියදාස මයා. (සෞඛ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)
(திரு. டபிள்யூ. பீ. ஜீ. ஆரியதாச—சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)
Mr. W. P. G. Ariyadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

ඔය කට්ටිය කියන වෙලාවට අපි ලෑහැස්ති නැහැ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

ඕනෑම වෙලාවක් දෙන්ට ලෑහැස්තියි අපිත්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

කවදද අවස්ථාවක් දෙන්නෙ? හැංගි හොරා අපිව පාවා දෙන්ට හදනව.

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

අපි ලෑහැස්තියි, ඕනෑම වෙලාවක.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ලෑහැස්ති නම් දිනයක් නියම කරන්ට පුළුවනි. රට පාවා දෙන්ට අපට ඉඩ දෙන්ට බැහැ කථානායකතුමනි. ඇයි අද ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්ට බැරි?

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වෙන්න. සභානායකතුමා—

ගරු සී. පී. ද සිල්වා
(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)
(The Hon. C. P. de Silva)

ඔබතුමා සමගත් අනිකුත් පක්ෂ නායකයන් සමගත් සාකච්ඡා කර 9 වනදා වෙනුවට වැඩ පිළිවෙළ අපි ලෑහැස්ති කර ගන්න. මම කැමතියි, ඒ ප්‍රශ්නය ගැන සාකච්ඡා කරන්ටත්, ඕනෑම වෙලාවක දිනයක් නියම කර ගන්න.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මා ඉල්ලා සිටිනව, පුළුවන් නම් අදම සකච්ඡාව කැඳවන්න කියා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය
[දෙවන දිනය]

மகா தேசாதிபதியினது உரை
உரை மீதான விவாதம்
[இரண்டாம் நாள்]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH
DEBATE ON THE ADDRESS
[SECOND DAY]

කල් තබන ලද විවාදය තව දුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [නොවැම්බර් 20]—

நவம்பர் 20 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question [20th November]

" අතිගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමන් විසින් පවත්වන ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය විසින් පහත දැක්වෙන ස්තුති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ යුතුය :

' අතිගරු උතුමාණනි,

පාර්ලිමේන්තුව විවෘත කිරීමේදී ඔබතුමාණන් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු කථාව වෙනුවෙන් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෝ වන අපි ඔබතුමාණන්ට ස්තුති කරමු. අප වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කරුණුවලට අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට ස්ථිර ලෙස ප්‍රකාශ කරමු.' "

ප්‍රශ්නය යළිත් සභාභිමුඛ කරන ලදී.

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Before we proceed may we agree on the form of the Debate? Shall we have a combined Debate on all the amendments after they are moved or shall we discuss each separately?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

In the usual way.

අ. භා. 2.10

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க—காலி)

(Dr. W. Dahanayake—Galle)

පහත දැක්වෙන වචන, සංශෝධනයක් වශයෙන්, ස්තුති යෝජනාව අගට එකතු කළ යුතුයයි මම යෝජනා කරනව:

"එතකුදු වුවත්, රැකීරක්ෂා හිඟය, අධික ජීවන වියදම සහ නිවාස හිඟය වැනි බලගතු මහජන ප්‍රශ්න විසඳීමට ආණ්ඩුව ඉතා දීන ලෙස අපොහොසත් වී ඇති නිසා මෙම ආණ්ඩුව කෙරෙහි මහජනයා තුළ විශ්වාසයක් නොමැතිවීම ගැන කනගාටු වෙමු."

ගරු කථානායකතුමනි, දැනට මාස පහකට පෙර ජූලි මස 2 වනදා රාජාසන කථාවක් පැවැත්වූ බව ගරු මන්ත්‍රීවරු සියලු දෙනාම දන්නවා. මේ මාසයෙත් රාජාසන කථාවක් පැවැත්වීම ගැන අප එක් අතකින් සන්තෝෂ වන්නේ පසු ගිය පස් මාසය තුළ මේ රටේ වැඩ කටයුතු ගෙන ගොස් තිබෙන සමගි ආණ්ඩුවේ වැඩ මොන විධියේ වැඩද, හොඳට හෝ නරකට කෙරීගෙන ගියාද, මහජනයාට ප්‍රයෝජන වත් වන ආකාරයට වැඩ කටයුතු සිදු වුණාද, කියා සොයා බලා ගැනීමට මෙම රාජාසන කථාව උදවුවක් වෙන නිසයි. එම නිසා මෙම රාජාසන කථාව ගැන අප සන්තෝෂ වන අතර මේ රාජාසන කථාව අනුව ඇතිවන වාද විවාද ඉතාමත් ප්‍රයෝජනවත් වේය කියා අප බලා පොරොත්තු වෙනවා.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (වත්තල)

(திரு. டீ. செல்டன் ஜயசிங்ஹ—வத்தளை)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

I rise to a point of Order. I thought it was agreed that we should take all the amendments together.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The mover can speak on his amendment.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

I thought it was after all the amendments had been moved.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

The Seconder can speak, can he not? If the Seconder insists on speaking, he can speak. I take it that the Seconder, while seconding the amendment, can take the opportunity of speaking at length on the amendment. Then all that will happen is that he will lose his right to speak later on in the general discussion. Is that not so?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Yes. The Mover and the Seconder can each speak only once.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා (අවිස්සාවේල්ල)

(திரு. டீ. பீ. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவெல)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

In the entire Debate?

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Yes.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය පස් මාසයේ වැඩ කටයුතු ගැන සෝදිසි කර බලනවිට අපට පෙනෙන්න තිබෙන්නෙ මේ රටේ සියලුම මහජන ප්‍රශ්න ඊට කලින් තිබුණට වඩා නරක අතට පරිවර්තනය වී තිබෙන බවයි. මේ සියලුම මහජන ප්‍රශ්න නරක අතට පරිවර්තනය වී තිබෙන බව ආණ්ඩුවටත්, මැති ඇමතිවරුන්ටත් පෙනෙන බවත් අපට පැහැදිලියි. ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන්ට පසුගිය පස් මාසයේදී රටේ මහජන ප්‍රශ්න නරක අතට හැරී තිබෙන බව පෙනී ගොස් තිබෙන අතර ආණ්ඩුව මහ ජනයා මුලා කිරීමට මහජනයාගේ ඇස් වලට වැලි ගැසීමට වෙනත් නොයෙක් ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මා ඒ වෙනත් ඉදිරිපත් කර තිබෙන ප්‍රශ්න වලින් දෙකක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. අද ඉතාමත්ම වැදගත් මහජන ප්‍රශ්න, මහජනයට බලපාන ප්‍රශ්න, විසඳන්නේ නැතිව, තවත් ප්‍රශ්න අනුව මේ ආණ්ඩුව මගින් මහජනතාවගේ හිත් හරවාගෙන තිබෙනව. එවැනි එක ප්‍රශ්න යක් තමයි ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත කොපමණ වැදගත් ප්‍රශ්නයක් වුණත්, එය මහජනයාගේ එදිනෙදා ජීවිතයට බල පාන ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මේ පුවත්පත් ප්‍රශ්නය හැම දේටම හේතු වී තිබෙනවාය කියා ඔප්පු කරන්නට අද ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන් උත්සාහ කරනව. සමහර විට දැන් ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු අදහස් කරන හැටියට ලුණු, මිරිස්, හිඟ වීමට මේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර වැරදිකාරයින්ය කියනවා ඇති. අද තිබෙන රතුලූනු හා බොම්බයි ලූනු හිඟය ඇති වී තිබෙන්නේ, තොග වෙළඳ ආයතනයේ දූෂණ ක්‍රියා නිසා නොව, ආණ්ඩුවේ උදාසීන භාවය නිසා නොව, ආණ්ඩුවේ වැරදි නිසා නොව, හොර මැරකම් නිසා නොව, "දිණමිණ," "දවස" සහ "ලංකාදීපයේ" වරද නිසයි කියා මේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු කල්පනා කරනවා ඇති. එමෙන්ම ජීවන වියදම පහළ බැස්සීමට මේ ආණ්ඩුවට බැරි වී තිබෙනව. අපේ ඇමතිවරුන්ගේ කල්පනාවේ හැටියට ඉහළ යන ජීවන වියදම පහළ දමන්නට බැරි වී තිබෙන්නෙ "ඩේලි නිවුස්," "ටයිම්ස්," "ඔබ්සර්වර්," "මිරර්" සහ "සන්" යන පත්‍රවල කතෘ වාක්‍ය නිසා යයි කියනවා ඇති. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ප්‍රශ්නය උඩ අනික් සියලුම ප්‍රශ්න අමතක කර දැමීමට මේ ආණ්ඩුව අද ඉදිරිපත් වී තිබෙනව. රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය, ජීවන වියදම් ප්‍රශ්නය, නිවාස ප්‍රශ්නය ආදිය ප්‍රශ්න නොවෙයි, ඒවා ගැන ටිකක් අමතක කරන්නය කියා මහජනයාට මේ ආණ්ඩුව කියනව. එමෙන්ම, මෙන්න මේවා තමයි ප්‍රශ්න කියා පුවත්පත් පණතට විශාල කාලයක් ගත කරන්නට මේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු කටයුතු යොදා තිබෙනව.

ගරු කථානායකතුමනි, බුද්ධාගමට නියම තැන දෙනවාය කියා මේ රාජාසන කථාවෙන් එක අදහසක් ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. බෞද්ධාගමට නියම තැන දීමට ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරනවාය කියා තිබෙනව. බුද්ධාගමට නියම තැන දීම රාජාසන කථාවලින් නොව, ව්‍යවස්ථා වලින් නැත්නම් නීතිවලින් නොව, ආණ්ඩුවේ ක්‍රියාවලින් කළ යුතුය කියා මා කල්පනා කරනව. මේ රටේ ආණ්ඩුව බුද්ධාගමට නියම තැන දෙනවා නම්, දස ධර්ම රාජ්‍යයක් මේ රටේ පිහිටුවන්න ඕනෑ. දස ධර්ම රාජ්‍යයකට නම් පළිගැනීම වැනි අබෞද්ධ ක්‍රියාවන් මුහු කරන්න බැහැ. අද මේ ආණ්ඩුවේ තිබෙන සියලුම අදහස් එක් වී තිබෙන්නෙ පළිගැනීමේ චේතනාවෙනුයි. පළිගැනීමේ චේතනාවක් අනුව දස ධර්ම රාජ්‍යයක් පිහිටුවන්නට බැහැ. බෞද්ධාගමට තැනක් දෙනවා නම් බෞද්ධාගමට තැන දිය යුතු ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා පරිපාටිය අනුව පමණයි.

අද ආණ්ඩුව බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති අනුව ක්‍රියා නොකරන බව සියලු දෙනාටම පැහැදිලිව පෙනෙනව. ආණ්ඩුව නියම විධියට බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති අනුව ඉදිරියට වැඩ ගෙන යනවා නම් ආණ්ඩුවට මා වැදගත් යෝජනා කීපයක් පිළිගන්වනව. විශේෂයෙන් සමාජ සේවා වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, සාමාන්‍ය ග්‍රාම්‍ය භාෂාවෙන් කියනවා නම් පින් සිද්ධ වන වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, යෝජනා කීපයක් මා ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන්ට මතක් කර දෙන්නට සතුටුයි. මේවා සම්බන්ධයෙන් 1946 දී කොමිෂන් සභාවක්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පත් කර වාර්තාවක් ආණ්ඩුවට ඉදිරිපත් කළා. එම වාර්තාවේ සමාජ සේවා කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන යෝජනාවලින් වැඩිහරියක් තාමත් ක්‍රියා වේ යොදවා නැහැ. මෙයින් විශේෂයෙන්ම බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති අනුව ක්‍රියාවේ යෙදවිය යුතුව තිබෙන සමහර යෝජනා සම්බන්ධව මා කරුණු ටිකක් මතක් කර දෙන්නට සතුටුයි. 1946 දී නිකුත් කළ මෙම වාර්තා වේ සඳහන්ව තිබෙන යෝජනා 4 ක් බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති අනුව ක්‍රියාවේ යොද - වන්නය කියා මා ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ යෝජනා 4 මෙසේයි: පළමුවැනි යෝජනාව අසනීප අනුව රක්ෂණ ක්‍රමයක් නොහොත් health insurance ක්‍රමයක්. අද දවසේ වේතන ලබන බොහෝ සේවක යින්ට බරපතළ අසනීපයක් වුණාම, සති 6 කට පසු පඩි නැතිව, රැකියාවට යන්න බැරිවීමෙන් ණය වෙවී, ඉතාමත්ම දුකසේ සිටින්නට සිද්ධ වෙනවා. මේ හේතුවෙන් එම සේවකයනුත් ඔවුන්ගේ පවුලේ දූ දරුවන් ඇතුළු සියළු දෙනාමත් ඉතාමත් දිළිඳු කණගාටුදායක තත්ත්වයකට පත් වෙනවා. ඒ නිසා එවැනි සේවකයන්ට සෞඛ්‍ය රක්ෂණ ක්‍රමයක් නැත්නම් health insurance ක්‍රමයක් තියෙන්න ඕනෑ. එය මා පළමුවැනි යෝජනාව හැටියට ඉදිරිපත් කරනවා. දෙවැනි යෝජනාව මේකයි. අද ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට හෝ පිළිගත් ආයතනයක සේවකයන්ට නම් මහලු වයසට පත් වුණාම විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් හිමි වෙනවා. නමුත් බෞද්ධ ප්‍රති පත්ති අනුව සියලු දෙනාටම මහලු වයසේදී විශ්‍රාම වැටුපක් ලැබීමට විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයක් නැත්නම් old-age pension ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතුයි. තුන්වැනි යෝජ නාව මේකයි. තමුන්නාන්සේ දන්නවා අද රැකී රක්ෂා හිඟකම ඉතාමත් උග්‍රවී තිබෙනවා. ඒ වාගේම රැකීරක්ෂාවල සිටින අයට පවා හදිසියෙන්ම රක්ෂාව නැතිව යනවා. ඒ නිසා බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති අනුව රැකීරක්ෂා නැති අයට රක්ෂණ ක්‍රමයක්—unemployment insurance—ඇති කරන ලෙස අප ඉල්ලනවා. යම්කිසි පවුලක හතර වැනි දරුවාට පසුව උපදින සියලුම දරුවන් වෙනුවෙන් ඔවුන්ගේ ගණන අනුව දෙමාපි යන්ට අතිරේක මුදලක්—children's allowance—දීම හතර වැනි යෝජනාවයි. මා මේ කීවේ 1946 දී සමාජ සේවා කටයුතු ගැන වාර්තා කළ කොමිෂන් සභාවේ යෝජනා ගැනයි. මේ යෝජනා හතර පිළිගන්නවා නම්, ඒ අනුව වැඩ කරනවා නම්, මේ ආණ්ඩුව බෞද්ධ ප්‍රතිපත්තිවලට නියම තැන දෙන බව අපට කියන්නට පුළුවනි. එහෙත් අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කටින් පිට වන වචන අනුව හෝ නීතිගත වන අදහස් අනුව හෝ බෞද්ධාගමට නියම තැනක් නොලැබෙන බව අපට ස්ථිර වශ - යෙන්ම කියන්නට පුළුවනි.

බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති අනුව ආණ්ඩුවක් පවත්වාගෙන යා යුත්තේ මොන ආකාරයට දැයි බුද්ධ දේශනාවේ බොහොම පැහැදිලි ලෙස පෙන්වා දී තිබෙනවා. අයුත්තට රජ කරන රටක තෙල්, පැණි, ආහාර, පලතුරු නියම රසින් තොර වන බව බුදු රජාණන් වහන්සේ රාජෝවාද ජාතක කථාව මඟින් පෙන්වා දී තිබෙනවා. සාධාරණ පිළිවෙළට රජ කරන රටක තෙල්, පැණි, ආහාර, පළතුරු වර්ග ඉතාමත්ම රසවත් වන බව සඳහන් කර තිබෙනවා. අද අපේ රටට සිදු වී තිබෙන විපත කර්මය විපාකයක් නම් ඒ අනුව අපේ රටේ අඹ, නාරං, කිරි, පැණි, ලුණු ආදී සියලු දේම මහජනයාට තිත්ත වී ගොස් ඇති බව කාටත් පෙනී යනවා ඇති. එක්කෝ අධික මිළ නිසා. එසේ නැත් නම් හිඟය නිසා, ඒවා මහජනයාට තිත්ත වී තිබෙනවා. මෙසේ වී තිබෙන්නේ අසාධාරණ ලෙස හා පළිගැනීම් අනුව රජය වැඩ කරගෙන යන නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අතුරු යෝජනාව අනුව මා ලුහුඬු විස්තරයක් දෙන්නට කැමතියි. බලගතු මහජන ප්‍රශ්න විසඳීමට මේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වී තිබෙනවා. රැකීරක්ෂා හිඟය ගැන මගේ සංශෝධනයෙහි මුලින්ම සඳහන් කර තිබෙ නවා. රැකීරක්ෂා හිඟය නැති කිරීමට හවුල් ආණ්ඩුව උත්සාහ කරනවා ඇතැයි එය පිහිටුවද්දී මහජනයා තුළ ලොකු බලාපො- රොත්තුවක් තිබුණා. රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමේ අමාරුකම අපි සියලුදෙනාම

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

පිළිගන්නව. මේ සමගි ආණ්ඩුව එම ප්‍රශ්නය විසඳීමෙහි ලා අබමල් රේණුවකවත් උත්සාහයක් දරා නැහැ. මෙපමණ කතා පවත්වන මැති ඇමතිවරුන්ගෙ මුඛවලින් ඒ පිළිබඳව එකම එක වචනයක්වත් පිට වී නැහැ ; ඒ සඳහා එකම එක යෝජනාවක් වත් ඉදිරිපත් කර නැහැ. ආණ්ඩුවෙ මැති ඇමතිවරු රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය අමතක කර දමා අබිං කෑ අය මෙන් තමතමන්ගේ සිත් වල සාදාගත් ගුවනක ජීවත් වෙනව. නමුත් රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය භයානක අන්දමට උග්‍ර වී තිබෙනව. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවෙ ලේඛනවලට අනුව රැකීරක්ෂා නැති අය එක්ලක්ෂ පණස්පන් දහසක් සිටිනව. නමුත් ආණ්ඩුවෙ වාර්තාවලින් පේනව 1964 වර්ෂය වන විට පන්ලක්ෂ 26 දහක් රැකීරක්ෂා නැතිව සිටින බව. මෙතරම් විශාල සංඛ්‍යාවක් අපි සිතා බලා කියනව නොවෙයි. ජූනි මාසයෙ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ තුන් අවුරුදු සැලැස්මෙ පෙන්වා දී තිබෙනව.

මෙම ප්‍රශ්නයට එකතුවන තවත් වැදගත් අතුරු කාරණයක් තියෙනව. ගම්බදව රැකී රක්ෂාවල යෙදී සිටින අයගෙ වේතනය අඩුයි. ඒ අයට මාසයෙ සැම දිනකම රක්ෂාව ලැබෙන්නෙ නැහැ. දින 20 කට වඩා රැකියාව ලැබෙන්නෙ ඒ අයගෙන් සියයට 45 කට පමණයි. අනික් සියයට 55 ට දින 20 ට අඩුවෙනුයි, රක්ෂාව ලැබෙන්නෙ. එම කාරණය වැදගත් තැනෙක ලා සඳහන් කරන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන් පිටිසරබද ජනතාව වෙනුවෙන් අතුරු රැකී රක්ෂා ලබා දීම ආණ්ඩුවෙ යුතුකමක් වෙනව.

උගත් තරුණ තරුණියන්ගෙ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය අනික් කාරණයයි. හැම වර්ෂයකදීම 10,000 ක් පමණ ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් සමත් වෙනව. ඒ වගේම, විශ්ව විද්‍යාල තුනෙන් උපාධිධාරීන්ද 10,000 ක් පමණ පිට වෙනව. අද මේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ට සහ විශ්ව විද්‍යාලීය උපාධිධාරීන්ට රැකීරක්ෂා නැති වී තිබෙනව. විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සමිතිය පැවැත්වූ සභාවක වාර්තා වක් ඊයේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල පළ වී තිබුණ. එම විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය සංගමයේ සභා රස්වීමකදී එම සංගමයේ උප සභාපතී වන සිරිල් ධනපාල මහතා මේ අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනව.

විද්‍යෝදය සහ විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාල දෙකට මෙම ආණ්ඩුවෙන් දී තිබෙන්නේ කුඩම්මාගේ සැලකිල්ලයි. අවසාන විභාග යෙන් සමත් වී සිටින උපාධිධාරී තරුණ තරුණියන්ට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව රක්ෂාවල් නොදෙන නිසා එම ශිෂ්‍යයන් අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා වෙත නියෝජිත පිරිසක් යවන්න අදහස් කරනව. විද්‍යෝදය සහ විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාල දෙක ආණ්ඩුවට මහා හිසේ කැක්කුමක් වී තිබෙනවාය කියා අධ්‍යාපන දෙපාර්ත මේන්තුවේ උසස් නිලධාරියෙක් ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. මේ ආණ්ඩුව මේ බෞද්ධ විශ්ව විද්‍යාල දෙක සම්බන්ධයෙන් අනු ගමනය කරන ක්‍රියා පටිපාටිය මෙසේ නම් මේ විධියට කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල දැක්වීමට වඩා මේ විශ්ව විද්‍යාල දෙක වසා දැමීම හොඳය කියා සිරිල් ධනපාල මහතා ප්‍රකාශ කර තිබෙනව.

විද්‍යාලංකාර විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉතිහාසය පිළිබඳ සංගමයේ ක්‍රිස්ටි සිල්වා මහතාත්, මේ ආණ්ඩුවට උපාධිධාරීන්ට රක්ෂා දෙන්නට බැරි නම් මෙම විශ්ව විද්‍යාල දෙක වසා දැමීම හොඳය කියා ප්‍රකාශ කර තිබෙනව.

ගරු කථානායකතුමනි, අද දවසේ පැන නැගී තිබෙන උග්‍ර රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නයේ අතුරු ප්‍රශ්නයක් මේ කියමනෙන්ම ඔප්පු වෙනව. මේ රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නයට සමගි ආණ්ඩුව දෙන පිළිතුර පුදුමයි. ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ මූලික ප්‍රතිපත්තියක් වී තිබුණු full employment නොහොත් සියළු දෙනාටම රැකීරක්ෂා සැපයීමේ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හැර දමා—අමතක කර දමා—ජූනි මාසයේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ වාර්තාවේ රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන මෙන්න මේ විධියට සඳහන් කර තිබෙනව.

“The creation of employment opportunities is not a task that can be easily fulfilled at the present stage of development of the economy.”

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වී. නාගනාතන් නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

What about the golden brains ?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක

(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

දැන් තිබෙන සංවර්ධන තත්ත්වය අනුව රැකීරක්ෂා සැපයීමේ ක්‍රම අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ඇති කිරීම පහසු වැඩක් නොවේය කියායි, මෙහි කියා තිබෙන්නෙ. එසේ කියමින් මේ සමගි ආණ්ඩුව අබිං කෑ අය වගේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය අමතක කර තිබෙනව. රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් නොකරන රාජාසනයේ කථාවක්—හරයක් නැති, ගත යුත්තක් නැති, තුච්චු වක් වටින්නෙ නැති—රාජාසන කථාවක් හැටියට මම ප්‍රකාශ කරන්ට කැමතියි. තුච්චුවක් වටින්නේ නැති රාජාසන කථාවක් අපේ අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලැබී තිබෙන්නේ. කුණු කරදාසි පෙට්ටියකට මිස රාජ සභාවකට ඒ රාජාසන කථාව සුදුසු නැති බව මම කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

මගේ අතුරු යෝජනාවේ සඳහන් කර තිබෙන දෙවන කාරණය නම් ඉහළ නගින ජීවන ප්‍රශ්නයයි. මේ සමගි ආණ්ඩුවේ නියෝජිතයින් ඉතාමත් ආඩම්බර ලීලාවෙන් මාසයකින් ජීවන වියදම පහළ බස්සනවායයි පොරොන්දු දුන් හැටි අපට මතකයි. අපි පස් මාසයක් බලා සිටියා. නමුත් මාසයෙන් මාසය ජීවන වියදම තට්ටුවෙන් තට්ටුවෙන් ඉහළ නැංගා මිස කිසිම දෙයක මිල අඩු වූයේ නම් නැහැ. කළුකඩ ජාවාරම මේ පස් මාසය තුළ ඉතාමත් ශීඝ්‍රයෙන් කෙරී තිබෙන බව නම් අපට පෙනෙනවා.

අද—මේ මොහොතේ—සාමාන්‍ය මිනිසාට අවශ්‍ය දේවල මිල ගැන බලමු. රුපියල් 12.50 ට තිබුණු සිමෙන්ති කොට්ටයක අද මිල රුපියල් 18 සිට 20 දක්වා නැග තිබෙනවා. මේ සමගි ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වාට පසු සිමෙන්ති ගෙන්වීම සහ බෙදාහැරීම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය අතට ගත්තා. එදා සිට කළුකඩකාරයාට වාසි වන විදියටයි, වැඩ කර තිබෙන්නේ. දින තුන කට පමණ පෙර මම අභ්‍යන්තර හා බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාට විදුලි පණිවුඩයක් එව්වා, සිමෙන්ති පිළිබඳ කරුණක් සඳහන් කර. ගාල්ලේ හතර දෙනකුට සිමෙන්ති ගැනීමට බලපත්‍ර දී තිබෙනවා. ඔවුන් ඒ බලපත්‍ර රැගෙන සිමෙන්ති ලබාගැනීම සඳහා සමුප කාර තොග වෙළඳ ආයතනයට ගියවිට හෙට එන්නයයි කියා තිබෙනවා. මම හිතන හැටියට එතැන බෝඩ් ලෑල්ලක් ගහන්න ඕන, "හෙට වරෙන්" කියා. අද ගියාම හෙට වරෙන් කියනවා. හෙට ගියාමත් හෙට වරෙන් කියනවා. එසේ කියා පස්සා දොරෙන් නාඩාර් කෙනකුට සිමෙන්ති පිට කරනවා.

අද රතුලූනුත් බොම්බයි ලූනුත් කළු නික වාගේ බෙහෙත් බඩුවකටවත් සොයා ගැනීමට අමාරු වී තිබෙනවා. කෙනකුගේ බඩේ අමාරුවකට හොද්දක් සාදා ගැනීම සඳහා ඝීන්දුරු ටිකක් ලබාගන්න තැනක් නැහැ. මේ විදියේ අවශ්‍ය බඩු මුට්ටු සියලු දේම මිල නැග තිබෙනවා.

සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය පිට රටින් බඩු ගෙන්වීම සහ බෙදා හැරීම බාර ගත්තොත් ඒ බඩු හිඟ වෙනවා. ඒ බඩුවල මිල නගිනවා. දැනට සිටින වෙළඳ ඇමතිතුමා විසින් කරවල ජාවාරම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයට ගත්තා. ඔය කරවල කුමාරයා කරවලවලට අත ගහන්න පෙර රුපියලට තිබුණු කරවල රාත්තල අද රුපියල් 1.50 යි. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය කරවල විකුණන විට බාගයක් කුණු කරවල දෙන්නේ. අනික් බාගයයි, හොඳ කරවල. කුණු කරවල එපායයි කිව්වොත් හොඳ කරවලත් දෙන්න බැරියයි කියනවා. හොඳ කරවලත් සමග ගෙනයන කුණු කරවල මහජනයාට විකුණන්ට බැහැ. එම නිසා කුණු කරවල පිළි කන්නෙ පෝරවලට පාවිච්චි කරල හොඳ කරවල වැඩි මිළට විකුණන්ට වෙළෙන් දට සිද්ධවෙනව. බඩු මිළ බස්සනවා යයි මේ ආණ්ඩුව කිව්වට, බඩු මිළ බස්වන්ට මොන විධියකින්වත් වැඩ පිළිවෙළක් යොදා නැහැ.

රෙදි පිළි ප්‍රශ්නය ගැන මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්ට කැමතියි. රෙදි පිළි පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සැම දෙනාටම බලපාන ප්‍රශ්නයක්. ලාභයට රෙදි පිළි ගන්ට

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

පුළුවන්කම තිබෙනව නම් ආණ්ඩුව ගැන සියලු දෙනාම සන්තෝෂවන්ට ඕනෑ. එහෙත් මේ සමගි ආණ්ඩුව හා ඊට පෙර තිබුණු ආණ්ඩුව කොපමණ උත්සාහ දැරුවත් අද දවසේ සුදු රෙදි, පොප්ලින් යාරයක් රුපියල් 3 කට අඩුවත්, සාමාන්‍ය චීත්ත යාරයක් රුපියල් 3 කට අඩුවත් ගන්ට විධියක් නැහැ. එහෙත් ගරු කථානායකතුමනි, කරුණු පරීක්ෂා කර බැලුවොත් අපට එක කරුණක් පැහැදිලිව පෙනී යනව. එනම්, ඉතාමත්ම හොඳ සුදු පොප්ලින් වර්ග සහ ඉතාමත්ම හොඳ චීත්ත වර්ග පිටරටවලින් ගෙන්වන මිළ රුපියල් 1.25 ට අඩුයි. හොඳ ඉස්තරම් පොප්ලින් යාරයක හෝ හොඳ ඉස්තරම් චීත්ත යාරයක සී. අයි. එෆ්. මිළ—මෙරට වෙළෙන්දන්ගේ අතට ලැබෙන විට මිළ—රුපියල් 1.25 ට අඩුයි. ඒක ස්ථිර වශයෙන් කියන්ට පුළුවන්. ඒ කීම ඔප්පු කරන්ට පුළුවනි, මේ ගරු සභාවේදී. මේ මොහොතේදී මම ටිකකට වාඩි වෙන්නම්. සාක්ෂියක් වශයෙන් ආණ්ඩුවෙන් පත් කර සිටින මලයි ජාතික ලයි මන්ත්‍රීතුමාගෙන් ඇසුවොත් ඒ පිළිබඳ තත්ත්වය විස්තර කරයි. රෙදි පිළි සම්බන්ධව එතුමාට හොඳ දැනුමක් තිබෙනව. වුවමනා නම් ඒ මැතිතුමා දැන් තමුන්නාන්සේට සාක්ෂි දෙයි. හුනා කියන්න වගේ ඒ මන්ත්‍රීතුමා තමුන්නාන්සේට කියයි, පොප්ලින් සහ චීත්ත ගෙන්වන්ට පුළුවන් කියා, යාරය රුපියල් 1.25ට අඩුවෙන්. ඒ වගේම හොඳ ලාභයක් තබාගෙන යාරය රුපියල් 1.50 සිට 1.75 අතර ගණනකට විකුණන්ට පුළුවන් බවත් කියයි. ඇයි, රුපියල් 3 ක් අපට ගෙවන්ට සිදු වී තිබෙන්නෙ? මේ ගැන ප්‍රශ්නකර බැලුවොත් අපට පෙනී යනව, ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් මෙවැනි කළුකඩයක් ඇති කරන්ට උදව් දෙන බව. ආණ්ඩුවේ කොන්ට්‍රෝලර්වරු කියන වචනයේ තේරුම "මහජනයාගේ බෙලි කපන්නෝ" කියන එකයි. මහජනයාගේ බෙලි කපන ආණ්ඩුවේ කොන්ට්‍රෝලර්වරු අද රෙගුලාසියක් දමා තිබෙනව, 1959, 1960 සහ 1961 යන වර්ෂවල පිටරටින් රෙදි ගෙන්වූ අයට පමණය, ඉදිරියට රෙදි ගෙන්වන්ට ඉඩ දෙන්නෙ කියා. එම නිසා ලාංකික වෙළෙන්දන්ට පිටරටවලින් අද රෙදි ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කර තිබෙනව. ලාංකික වෙළඳුන්ට අද රෙදි ගෙන්වන්ට විධියක් නැහැ. මන්ද, ඒ අය 1959, 1960 සහ 1961 වර්ෂවල රෙදි ගෙන්නුවෙ නැති නිසයි. පරම්පරාගත ලාංකික වෙළඳ සමාගමේ සභාපති එම්. ඒ. පවුලස් මහත්මයා මා එක්ක කිව්වා, පොප්ලින් සහ චීත්ත ගෙන්වන්න ඒ සමාගමට ඉඩ දෙතොත් යාරය රුපියල් 1.50ටත් රුපියල් 1.75ටත් අතර ගණනෙ හොඳ ඉස්තරම් රෙදි දෙන්න පුළුවන් වේය කියා. ඒ වුණාට මේ කොන්ට්‍රෝලර්ලා හෙවත් බෙලි කපන්නන් ඉන්න තුරු මේ රෙදිපිළිවල මිල බස්සන්න පිළිවෙළක් නැහැ. ජීවන වියදම ගැන රාජාසන කථාවේ වචනයකින් වත් මතක් කර නැහැ. එහෙත් දැන් මේ දිනවල රාජාසන කථා විවාදයක් තිබෙන නිසාදෝ ජීවන වියදම ගැන ඊයේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ සුළු සාකච්ඡාවක් ඇති වුණා. නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ විවාදයක් තිබෙන බවට ලකුණක් ඇති වන විට නොයෙක් අවස්ථාවල දී කැබිනට් මණ්ඩලය ජීවන වියදම ගැන සාකච්ඡා කරනවා. මේ ආණ්ඩුව අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද එසේ සාකච්ඡා කර තිබෙන නමුත් තවම එකම අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යයකවත් මිල අඩු කරන්න මේ ආණ්ඩුවට බැරි වී තිබෙනව. ගිණි පෙට්ටියක් වැනි සුළු දෙයක් සත පහකට දෙන්න බැරි ආණ්ඩුව මොන විධියෙ ආණ්ඩුවක්ද? ඉතාමත් දුර්වල, අංශ භාගය තිබෙන ආණ්ඩුවක් නේද? එම නිසා ජීවන ප්‍රශ්නය ගැන මේ ආණ්ඩුවට සමාවක් දෙන්න මේ රටේ මහජනයාට විධියක් නැහැ.

මහජනයාට බල පාන තුන් වැනි ප්‍රශ්නය හැටියට නිවාස ප්‍රශ්නය මා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අපේ රටට නිවාස ගැන එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ දශ අවුරුදු සැලැස්මේ 473 වන පිටුවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. මම දැන් ඒ පිටුවෙන් කොටසක් කියවන්නම්.

The Ten-Year Plan of Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, page 473, Table XIII—Housing Needs 1958-1968 :

Backlog in 1957	..	172,000
Need for new houses 1958-1968	..	693,000
Replacements 1958-1968	..	87,000
Total	..	952,000

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1958 වන තුරු හිඟ සංඛ්‍යාව 1,72,000යි. 1958 සිට 1968 ට අවශ්‍ය අලුත් නිවාස සංඛ්‍යාව 6,93,000 යි. අලුත්වැඩියා කිරීමට 1958 සිට 1968ට 87,000යි. මුළු ගණන 9,52,000යි. මේ 9,52,000 වෙනුවට අපට ලැබී තිබෙන්නෙ 1961 සිට 1962 ට 8,759යි. 1962 සිට 1963ට 8,445යි; 1963 සිට 1964ට 8,221 යි; 1964 සිට 1965 ට 7,200යි බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. මුළු ගණන අවුරුදු හතරටම 32,625යි. අවුරුද්දකට සමාන්‍ය ගණන 8,100 යි. අවුරුද්දකට 8,100 ක් හදලා 9,52,000 ක් අවුරුදු කීයකදී හදන්නද? අවුරුදු 120 ක් යාවි. මේ ආණ්ඩුව වැඩ කටයුතු ගෙන යන පිළිවෙළට අපේ රටේ නිවාස හිඟය නැති කර දැමීමට අවුරුදු 120ක් යාවි.

ජාතික නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවය කියන දෙපාර්තමේන්තුව කිසිම වැඩක් නැති දෙපාර්තමේන්තුවක්ය කියා මට පෙනෙනවා. ඒ දෙපාර්තමේන්තුව සම්පූර්ණයෙන්ම අහෝසි කර දමනවා නම් මහජනයා රැවටෙන්නෙ නැත, මහජනයාට නියම විධියට ආධාර දෙනවා නම් නිවාස සෑදීමට මහජනයා ලැහැස්ති වී සිටිනවාය, කියා මා කියනවා. මේ රටේ නිවාස ක්‍රමයේ තිබෙන බරපතළ දුර්වලකම ආණ්ඩුවේ වාර්තා වලින්ම පෙනෙනවා. නේවාසික කාමරයක දෙදෙනකුට වඩා පදිංචි වෙනවා නම් එය නුසුදුසු හැටියට, "ඕවර්ක්‍රවුඩඩ්" හැටියට, අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වැඩිය කියා පිළිගන්නවා. ලංකාවේ තිබෙන ගෙවලින් සියයට 72 ක්ම "ඕවර්කවුඩඩ්" නොහොත් කාමරයක දෙදෙනාට වඩා පදිංචි වී සිටින ඒවායි. මේ කොළඹ නගරයේ මුඩුක්කුවල එක කාමරයක දහ පහළොස් දෙනෙක් බුදියා ගන්නවා. කොළඹ නගරයේ මුඩුක්කුවල සහ පැල්පත්වල ජීවත් වන්නෙ මනුෂ්‍යයින් හැටියට නොවෙයි. අද මේ රටේ නිවාස ප්‍රශ්නය ඒ තරම්ම බරපතළයි. කොළඹ නගරයේ පැල්පත් 30,000 ක් තිබෙනවා. ඒ පැල්පත්වල 1,50,000 ක් පදිංචි වී සිටිනවා. මේ 1,50,000 මේ ආණ්ඩුවට අයිති නැති පුරවැසියන්ද? මේ 1,50,000 ලංකා මාතාවගේ දරුවන් නොවෙයිද? ඒ පැල්පත්වල සිටින ජනතාවට සුදුසු පිළිවෙළට නිවාස සපයා දෙන්නට බැරි ඇයි කියා මා අහනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳීමට අවශ්‍ය මුදල් ඒ සඳහා යෙදෙව්වොත්, ඒ මුදල් ආපසු ආණ්ඩුවට එන බව නිවාස ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන විට අපි හැම තිස්සේම මතක තබා ගන්නට ඕනෑ. එමනිසා, ජාතික සැලැස්මක් අනුව ජාතික නිවාස ක්‍රමයක් පිහිටුවීම ආණ්ඩුවට අමාරු දෙයක් නොවෙයි. හැම පළාතක් ගැනම සොයා බලා, මුළු රටම සඳහා ජාතික නිවාස ක්‍රමයක් ඇති කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. එවැනි ජාතික නිවාස ක්‍රමයක් ඇති කරන්නය කියා අප අවුරුදු පතාම ඉල්ලා තිබෙනවා. නමුත් ඇමතිවරුන්ට කුරුඳුවත්තේ මැකාර්ති පාරේ මාළිගාවල් සෑදුවා මිස පැල්පත් ප්‍රශ්නයවත් ජාතික නිවාස ප්‍රශ්නයවත් විසඳුවෙ නැහැ; විසඳන්න කිසිම උත්සාහයක් දරලත් නැති බව මා ඉතාමත්ම කනගාටුවෙන් අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට මතක් කරන්නට සතුටුයි. හැම අවස්ථාවකදීම මේ ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් කරන තර්කයක් තමයි මේ සියලුම වැඩ කටයුතු කරන්න මුදල් නැත යන්න. නමුත් මේ සභාග ආණ්ඩුව ඇති වී මුල් රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කළාට පසුව, ජූලි මස 31 වන දින ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරයෙන් මුදල් ඇමතිතුමා කී එක් කරුණක් ගැන අපට මතකයි. "අපේ රටේ සංවර්ධන ක්‍රම "ට්‍රෙෂරි බිල්ස්" හෙවත් කඩදාසි මුදල් අච්චු නොගසා අපට කරන්නට පුළුවනි. Without Treasury Bills I shall pursue the development programme." මේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ ප්‍රකාශනයයි. නමුත් ඒ ප්‍රකාශනය කර මාස 2 ක් යන්න ප්‍රථමයෙන් එදිනෙදා වියදම පිණිස රුපියල් කෝටි තුනක ණය මුදලක් මහජනයාගෙන්, ගැසට් නිවේදනයකින් ඉල්ලුවා. දැන් සති දෙකකට පෙර තවත් ණය මුදලක්, රුපියල් කෝටි 3.7 ක මුදලක්, මුදල් ඇමතිතුමා ඉල්ලා තිබෙනවා. අපේ රටේ මුදල් තත්ත්වය, අපේ ආණ්ඩුවේ මුදල් තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන්—මොන විධියේ මුදල් තත්ත්වයක් තිබෙනවාද කියා—රාජාසන කථාවේ විස්තර කර නැහැ. මුදල් තත්ත්වය සම්බන්ධව මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කළයුතුව තිබෙන කරුණු අපට දැන් එංගලන්තයේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් දැනගන්නට ලැබෙනවා. ඒ ප්‍රකාශන මේ ගරු සභාවේදී ඉදිරිපත් කිරීම මුදල් ඇමතිතුමාගේ යුතුකමයි. නමුත් මෙහිදී ඒ කිසිම දෙයක් ගැන නොකියා, එංගලන්ත

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

යට ගොස් නොයෙකුත් කරුණුවලට ණය මුදල් ඉල්ලන බව අපට එංගලන්තයේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් දැනගන්නට ලැබී තිබෙනව. දැන් අපේ රටේ මුදල් පිළිබඳ තත්ත්වය මොකක්ද ? 1956 දී මහජන ණය වශයෙන් තිබුණේ රුපියල් කෝටි 94 යි. එය 1960 දී කෝටි 191 ක් වුණා. නමුත් දැන් කෝටි 335 ක් වී තිබෙනවා. එම නිසා මුදල් තත්ත්වය පිළිබඳව මේ විවාදයේදී ප්‍රමාණවත් පිළිතුරක් අප ආණ්ඩුවෙන් බලා පොරොත්තු වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මා වැදගත් ප්‍රශ්න 3 ක් නැත්නම් 4 ක් ඉදිරිපත් කළා. වෙන් වශයෙන් සඳහන් කර තිබෙන කරුණු හැර තවත් කරුණු රාශියක් ගැන ආණ්ඩුව අමතක කර ඇති බව මගේ අතුරු යෝජනාවෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා. එවැනි ප්‍රශ්න මතුකිරීමට මේ අවස්ථාව ලැබීම ගැන අප ඉතාමත්ම සන්තෝෂයි. එවැනි ප්‍රශ්න කීපයක් ගැන ඉක්මනින් සඳහන් කරන්නට මා අදහස් කරනවා.

පොලීසියේ දූෂණක්‍රියා සහ පොලීසිය අහිංසක මහජනයාට පහර දීම එක කාරණයක්. හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසු පොලිස් පහරදීම් අඩු වුණාද ? නැහැ, වැඩි වී තිබෙනවා. පොලිස් පහර දීමක් ගැන දෙදවසකට පෙර මා පොලිස්පතිතුමාට හදිසි පණිවුඩයක් යැව්වා. රත්ගම හා අම්බලන්ගොඩ සිඩින් දෙකක් ගැන දන්වා හදිසි පණිවුඩයක් යැව්වා. රත්ගම ගම්මැද්දේගොඩ පදිංචි ඩී. පියදාස නමැති රියැදුරා කොළඹ සිට රත්ගමට මෝටර් රථයෙන් යන ගමනේදී පික දුරක් යන තුරු ඔහුගේ රථයට පිටුපසින් බද්දේගම පොලීසියේ ඉන්ස්පෙක්ටර් ජෝ රූපසිංහ මෝටර් රථයක් ධාවනය කරගෙන ගොස් තිබෙනවා. පික දුරක් යන තුරු පිටුපසින් පැමිණි වාහනයට ඉස්සර වීම සඳහා ඉඩ දෙන්නට පියදාස රියැදුරාට බැරි වී තිබෙනවා. හැතැප්ම දෙකක් විතර මේ විධියට ගමන් කළාට පසු ජෝ රූපසිංහ නමැති ඉන්ස්පෙක්ටර් තැන පියදාසගේ රිය නවත්වා ඔහුට පහර දී තිබෙනවා. මහ පාරේදීම පියදාසට පහර ගැසුවාලු. ඊට පසු අම්බලන්ගොඩට යන අතරමගදී මත්පැන් පාවිච්චි කළ බවට සාක්ෂි තිබෙනවා. අම්බලන්ගොඩදී පියදාස රියැදුරා පොලිස් ස්ථානයට කැඳවාගෙන ගොස් තව දුරටත් පහර දුන්නාලු. තුවාල වූ පියදාස තමාගේ මිත්‍රයන් සමග රත්ගම මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. ඊ. තිලකරත්න මයා.) සොයා ගෙන ගොස් නැවත ගාල්ලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවට ඇතුළු වුණා. ඔහු කැඳවාගෙන ගිය අය මා මුණ ගැසෙන්නටත් ආවා. පොලිස්පතිතුමාට විනාඩි පහෙන් දහයෙන් මෙම කරුණ මා දන්වා යැව්ව. ගාල්ලෙ පොලිස් අධිකාරිතුමාටත් දැනුම් දුන්න. නමුත් තාමත් ජෝ රූපසිංහ ඉන්ස්පෙක්ටර් උන්නැහෙ ඉතා හොඳින් වැජඹෙනව. ජෝ රූපසිංහ මහතා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් දොස් කියනව. අර දුප්පත් අහිංසක පියදාසගෙ අමාරුවට පිහිට වුණු මන්ත්‍රීවරුන්ට අම්ම අප්ප නැතුව කතා කරනව. ඔන්න, අද දවසෙ ආණ්ඩුව. අයුතු පිළිවෙළට පොලීසි මගින් අහිංසක මහජනයට පහර ගැසීම නැවැත්වීම පිණිස සමගි ආණ්ඩුව වචනයකින්වත් ක්‍රියා කළාද ? අපි එම ප්‍රශ්නය තමුන්නාන්සෙලගෙන් අහනව. ඇයි, මේ දුප්පත් අහිංසක ජනතාව පොලීසියෙ මෘගයන්ට ගොදුරු කරන්නෙ ?

මා ඉහතින් විස්තර කළේ, පොලීසිය ගැනයි. හැම දෙපාර්තමේන්තුවකම මෙවැනි දූෂණ කටයුතු කෙරෙනව. දුර්වලකම්, උදාසීනකම් වැඩි වී තිබෙනව. අපේ රෝහල් පාලනය වෙන්නෙ කොහොමද ? රෝහල්වල පුදුම දේ සිදු වෙනව. අද රෝහල්වලට අවශ්‍ය බෙහෙත් වර්ග ඇත්තෙ නැහැ. මා දන්නෙ නැහැ, මොනව කරනවද කියා. ගාල්ලෙ රෝහල සම්බන්ධව මා සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට විශෙෂ ලිපියක් යැව්ව. මා එම ලිපියෙහි විසතර කළ තත්ත්වයෙනුයි, අද දවසෙ සියළුම රෝහල් පවතින්නෙ. ඒවයෙ බෙහෙත් බඩු නැහැ. මේ මස 21 වන දින සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මා යැවූ ලිපිය මෙසේයි :

"Galle,
21.11.64.

The Minister of Health.

There is a most deplorable, tragic and unprecedented situation at the Galle hospital as a result of there being no essential drugs. There are no antibiotics, no vitamins, no iron preparations, no saline, no glucose, no essential injections, in November—nothing whatever. Patients coming with fits are not attended to and die. The only things available in this hospital are Jeyes fluid and salt water."

රෝහල්වල තියෙන්නෙ ගිනිවතුරයි, ලුණු වතුරයි පමණයි. බෙහෙත් නැතුව ලෙඩුන්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මැරෙනව. ලෙඩුන්ට නියම ඉන්ජෙක්ෂන් නැහැ; නියම බෙහෙත් වගී නැහැ. සේලයින් නැහැ. ග්ලූකෝස් වැනි ආහාර ද්‍රව්‍යත් නැහැ. දුප්පත් ලෙඩුන් රව වන්නෙ නැතිව එවැනි රෝහල් වසා දමන එක හොඳයි.

රෝහල් නිලධාරීන්ට මා දෙස් කියන්නෙ නැහැ. ගාල්ලෙ රෝහල් අධිකාරීතුමා ලිපි, විදුලි පණිවුඩ සහ දුර කථන පණිවුඩ 25කට වඩා යවා තිබෙනව, ගාල්ලෙ රෝහලට අවශ්‍ය බෙහෙත් බඩු යනාදිය ගෙන්වා ගැනීම පිණිස. නමුත් අවශ්‍ය බෙහෙත් බඩු පිටරටවලින් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා භාණ්ඩාගාරයෙන් මුදල් දීල නැහැ. ආණ්ඩුව මේක කරනවද නැද්ද කියා මම අහන්න කැමතියි. මුදල් ඇමතිතුමා වැඩ භාර ගත්තේ වැඩ කටයුතු ගෙන යන්නද, නැත්නම් සියලුම වැඩ නවත්වන්නද කියා අපි අහන්න කැමතියි. ආණ්ඩුවේ වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවල අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු නොකෙරෙන බව අපට පෙනෙනව. කර්මාන්ත අංශයෙන් ඉතාමත්ම හොඳ වැඩ කටයුතු ගෙන යනවය කියා කර්මාන්ත ඇමතිතුමා ලොකු විස්තරයක් කළා මට මතකයි. කර්මාන්ත අංශය නිකම් වැනි වැනි තිබෙන බව මම පෙන්වා දීමට කැමතියි. ගාල්ලේ ගිංතොට තිබෙන තුනී ලෑලි කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ කටයුතු දියුණු කරන්නය කියා මහජනයා සහ කම්කරුවො විටින් විට ඉල්ලා තිබෙනව. දැනට එහි නිපදවන තුනී ලෑලි ලංකාවට ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ නිසා ඒ නිපදවීම වැඩි කරන්නය කියා ඉල්ලා තිබෙනව. නමුත් මේ තුනී ලෑලි කර්මාන්ත ශාලාවේ වැඩ අද අඩපණ වී තිබෙන බව මම දන්නව. ලෑලි වේලන තට්ටු 12 ක හොට් ප්‍රෙස් නමැති යන්ත්‍රයක් එතන තියෙනව. පසුගිය හය මාසය තිස්සේම ඒ හොට් ප්‍රෙස් යන්ත්‍රය අඩපණ වී වැඩ නොකර තිබෙනව. එය වැඩ නොකිරීම නිසා ඒ කර්මාන්ත ශාලාවේ නිපදවීම සියයට පනහට බැහැල තියෙනව. වැඩිපුර යන්ත්‍ර ගෙන්වා නිපදවීම වැඩි කරන්නය කියා එතන වැඩ කරන කම්කරුවන්ගේ කම්කරු සමිතිය කියා තිබෙනව. නමුත් නිපදවීම වැඩි කිරීමේ අදහසක් ඇත්තේ නැහැ. වැඩිපුර යන්ත්‍ර ගෙන්වීමේ අදහසක් ඇත්තෙත් නැහැ. ගෙන්වනවය, ගෙන්වනවය, කියමින් හැමදාම මේ ප්‍රශ්නය කල් දමනව. ලංකාවේ ඕනෑම කර්මාන්තයක් ගැන කල්පනා කර බැලුවොත් නමුන්නාන් සෙට පෙනෙයි, ඒ කර්මාන්තය දියුණු වෙනවා නොව පල්ලම් බහින බව.

කන්තලේ සහ ගල් ඔය සීනි කර්මාන්ත ශාලා දෙක නිදර්ශන හැටියට ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවනි. කන්තලේ සහ ගල්ඔය උක් වගාවෙන් ලැබෙන උක් පැනි ඉන්දියාවේ එවැනි වගාවකින් ලැබෙන උක් පැණි වලට වඩා සියයට පනහක් අඩුයි. ඉන්දියාවේ උක් වගාවටත්, ලංකාවේ උක් වගාවටත් බලපාන දේශ ගුණයේ වෙනසක් නැහැ ඒ වගාවන් දෙකට ලැබෙන වතුර ප්‍රමාණයේ වෙනසකුත් නැහැ. නමුත් ලංකාවේ නියම වෙලාවට උක් වගා කරන්නෙ නැහැ. තවත් වැරැද්දක් නම් කන්තලේ සහ ගල් ඔයේ ප්‍රමාණවත් අක්කර ගණනක උක් වගා නොකිරීමයි. මේ කරුණු දෙක නිසා අද ලංකාවේ තිබෙන ඉතාම වැදගත් කම්හල් දෙක වන කන්තලේ සහ ගල්ඔය සීනි කම්හල් දෙක සුදු අලි දෙන්නකු බවට පත් වී තිබෙනව. අපේ සියලුම කර්මාන්ත පල්ලම් බහිනව.

කම්කරුවන්ගේ ප්‍රශ්න ගැන කල්පනා කර බලන්න. මේ රටේ 'ලේබර් ට්‍රිබියුනල්' කියා කම්කරු උසාවියක් ඇති කළා.

කොළඹ කම්කරු උසාවිවල අවුරුදු 4කට පෙර ඉදිරිපත් කළ නඩුත් තවම තිබෙනවා. කම්කරු උසාවියක් පිහිටුවන්නේ කම්කරුවන්ට ඉක්මනට සහනය ලබා දීමටයි. කම්කරු උසාවියකින් එසේ ඉක්මනට සහනයක් ලබා දෙන්නට බැරි නම් ඒ උසාවියෙන් වැඩක් නැහැ. ඒ උසාවි ඉදිරිපිට ඇති නඩු කල් යන විට ඊට සම්බන්ධ කම්කරුවා සමහරවිට පැත්තකට වී නඩුව නිකම්ම අහෝසි වෙන්නත් පුළුවනි. කම්කරු උසාවි ඉදිරියට එන නඩු ඉක්මනින් විසඳිය යුතුයි. ඉක්මනින් වැඩ කරන එක් කම්කරු උසාවියක් ලංකාවේ තිබෙන බව මම ඉතාම සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ ගාල්ලේ කම්කරු උසාවියයි. නමුත් ඒ කම්කරු උසාවියට කම්කරු දෙපාර්තමේන්තු වෙන් නියම විධියට උදවු ලැබෙන්නෙ නැහැ. ගාල්ලේ කම්කරු උසාවිය පිළිබඳව මම විස්තර දන්නේ මාත්, ගාලු දිස්ත්‍රික්කයෙන් පෙනී සිටින තවත් මන්ත්‍රීවරුනුත්, නොයෙක් අවස්ථාවල කම්කරුවන් වෙනුවෙන් එය ඉදිරිපිටට යන නිසයි. ගාල්ලේ කම්කරු උසාවියට යතුරු ලියන්නන් සහ ලිඝු

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

ලේඛකයින් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට දී නැහැ. එහි සිංහල ලඝු ලේඛකයෙක් ඇත්තේ නැහැ. සිංහල යතුරු ලියන්නෙක් ඇත්තෙත් නැහැ. එක ඉංග්‍රීසි ලඝු ලේඛකයෙක් සිටිනවා. ඉංග්‍රීසි යතුරු ලියන්නෙක් නැහැ. එක සුළු සේවකයයි, සිටින්නේ. එක පරිවර්තක නිලධාරියයි ඉන්නෙ. එතන සිටින නිලධාරීන්ට නිවාඩුවක් ගන්න විධියක් නැහැ, අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට සේවක යන් නැති නිසා. ඒ කම්කරු උසාවියට ටෙලිපෝනයක් ඇත්තේ නැහැ. ඇයි මේවා සොයා එතනට අවශ්‍ය දේ නොදෙන්නෙ? මට පෙනෙන්නේ ආණ්ඩුව වැඩ කරන්නේ ඕනෑවට එපාවට වගෙයි. කරන්නත් වාලේ කරනවා මිස මහජනයාට ආදරයෙන් මහ ජන ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා වැඩ කරන ආණ්ඩුවක් නොවෙයි මෙය.

අපි තවත් කරුණු ගැන සොයා බලමු. අපේ රටේ අද පැන නැඟී තිබෙන අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය දෙස බලමු. මේ රාජාසන කථාවට පෙර පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර තිබුණු ධවල පත්‍රිකාව අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අස් කර ගත්තාද, එසේ නැත්නම් තවමත් තිබෙනවාද කියා මම දැන ගන්න සතුටුයි. මම මේ ප්‍රශ්නය අහන්නේ මේ කාරණය නිසා. රාජාසන කථාවේ මේ විධියට කියා තිබෙනවා:

"එම අදහස් පෙරදැරි කොට, පසුගිය සැසි වාර යේදී අනෝසි වූ ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් සහ අවශ්‍ය අනිකුත් ප්‍රගතිශීලී වැඩ සටහන් ඔබ හමුවේ තබනු ඇත."

අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාව අප ඉදිරියේ තිබෙනවාද, නැද්ද? නැතිනම් එය කවුරු හරි ගිලගෙනද? ඒ ධවල පත්‍රිකාව විලි ලජ්ජා නැති ධවල පත්‍රිකාවක් නිසා එය අස් කර ගත්තැයි මම කියා සිටිනවා. එසේ අස් කර ගෙන මොළේ ඇතිව යෝජනා සකස් කර වෙනත් ධවල පත්‍රිකාවක් ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ ධවල පත්‍රිකාවේ සඳහන් කරුණු දෙක තුනක් ගැන මම සඳහන් කරන්න කැමතියි. ඒ ධවල පත්‍රිකාව මේ ගරු සභාවට ඔබින්නේ නැති, කමකට නැති, ධවල පත්‍රිකාවක්. එහි තිබෙන කරුණුවලින් දෙකක් සඳහන් කරන්ට තමුන්නාන්සේගෙන් අවසර ඉල්ලනවා. ඒ වාර්තාවේ 160 වැනි වගන්තිය ගැන ආරංචියෙන්වත් තමුන්නාන්සේ දන්නවාදැයි මා දන්නෙ නැහැ. මේ රටේ අධ්‍යාපනය දියුණු කරන්ට ලොතරැයි අදින්න යයි එහි කියා තිබෙනවා. මුළු ලෝකයේම නැති අලුත් අධ්‍යාපන ක්‍රම යක් මේ රටේ ඇති කරන්ට යනවා. එනම් ලොතරැයි අධ්‍යාපනය. අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවේ 160 වැනි වගන්තිය මෙසේයි:

"ආරෝග්‍යශාලා ලොතරැයියට සමාන වූ පාඨශාලීය ගොඩනැගිලි ලොතරැයියක් ආරම්භ කළ යුතුය. එක් එක් ප්‍රදේශය සම්බන්ධයෙන් ලැබෙන ලාබවලින් අඩක් ඒ ඒ ප්‍රදේශය උදෙසා වූ වෙනම ගිණුමකට එකතු කරනු ලැබේ. ඒ ප්‍රාදේශිය ගිණුමෙහි මුදල් ප්‍රදෙශයෙහි පාඨශාලීය ගොඩනැගිලි සඳහා වැය කළ යුතුය. ඉතිරි ලාභ භාගය පාඨශාලීය ගොඩනැගිලි අරමුදලෙහි පොදු ගිණුමකට එකතු කොට, දිවයිනෙහි අවශ්‍යතාවයන්හි හදිසිකම අනුව ඕනෑම ප්‍රදේශයක වියදම් කළ හැකි වන්නේ ය."

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා ලොතරැයියක් පවත්වන් නලු. ඒ ලොතරැයිවල මුදල් අඩු නම් එත කොට ගොඩනැගිලි නැහැ. ගොඩනැගිලි අවශ්‍යද නැද්ද? අවශ්‍ය නම් දෙන්ට ඕනෑ. එහෙම නම් ලොතරැයි ක්‍රමයක් මොකක්ද? ගොඩනැගිලි සෑදීමට ලොත රැයි ක්‍රමයක් ඇති කර, පසුව ගුරුවරුන්ගේ වැටුප් ගෙවීමට ලොතරැයි මුදල් ගන්ට පුළුවන්. ඊටත් වඩා ලජ්ජා සහිත කුණු යෝජනාවක් 247 වැනි වගන්තියේ තිබෙනවා. එය ගඳ ගහන යෝජනාවක්. ඒ යෝජනාවෙන් කියන්නෙ, ශිෂ්‍යාධාර මුදල්—Bursary—ආපසු ලබා ගැනීම සම්බන්ධවයි. 247 වැනි වගන්තියේ සඳහන් වන්නෙ මෙසේයි:

"රැකියාවක් ලබාගත් කල සිට පස් අවුරුද්දක් තුළ පහසු කොටස් වශයෙන් තමන් ලබාගත් ශිෂ්‍යාධාර මුදල ශිෂ්‍යාධාර අරමුදලට ආපසු ගෙවන බවට සියලුම ශිෂ්‍යාධාර ලබන්නන් සිය ගෞරවය මත පොරොන්දු වෙමින් ගිවිසුමකට අත්සන් කළ යුතුය. නියම අධිකාරි තැන වෙත කරනු ලබන ඉල්ලීමක් උඩ ප්‍රමාණවත් කරුණු ඇත්නම් ආපසු ගෙවීමේ කාලය දික්කරවා ගත හැකිය."

ඉගෙනීම ලබන කාලයේදී දුප්පත් ශිෂ්‍ය යන්ට ආධාර මුදලක් දෙනවා. මේ වගන්තිය අනුව ඒ දරුවා ඔප්පුවකට අත්සන් කරන්ට ඕනෑ, "සිය ගෞරවය මත පොරොන්දු වෙමින්." On my honour I promise to pay" කියා අත්සන් කරන්ට ඕනෑ. ඊට පසු රැකියාවක් ලබා ගෙන පස් අවුරුද්දක් ඇතුළත ඒ මුදල ආපසු ගෙවන්ට ඕනෑ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කථානායකතුමනි, මෙවැනි විළිලජ්ජා නැති ක්‍රමයක් ආණ්ඩුව ගෙන යනවා නම්, අර වදන වාට්ටුවල සිටින මව්වරුන්ට ලැබෙන දරුවන්ගෙනුත් ඇඟිලි අත්සන් ගන්ට වෙනව, "මම ලොකු වුණාම මගේ මවගේ වැදුම් ගාස්තුව මා ගෙවනවා" කියා. ශිෂ්‍යාධාර මුදල් ආපසු ගෙවීම සම්බන්ධයෙන් මෙවැනි විලි ලජ්ජා නැති යෝජනා දමනවද? මට තර්කානුකූලව කියන්න පුළුවනි: ශිෂ්‍යයෙකුට මුදලක් ගෙව්වොත්, ඉගෙන ගන්න කාලෙදි ගෙවන ඒ මුදල හරියට ගහකට පෝර දමන්නා වගෙයි. ඒ කියන්නෙ මේ නිසයි. ගහෙන් ලැබෙනව අස්වැන්න, පලතුරු වැනි දේ. ඒ වගේම දරුවන් හරියට ඉගෙන ගත්තොත් ඒ ඉගෙනීම වෙනුවෙන් වැය කළ මුදලින් රටට විශාල සේවයක් වෙනව. ඒ සේවය මුදලින් මනින්න බැහැ. ගහකට කුඩා කාලයෙ දමන පෝර වෙනුවට ඒ ගහ වැඩුනායින් පස්සෙ අස්වැන්න—පලතුරු ආදිය—ලැබෙන්නෙ යම්සේද එසේම දරුවා වැඩී නිසි වයසට පත් වුණාම රටට සේවයක් කරනවා. ඒ සේවය සල්ලි වලින් මනින්න බැහැ. ධවල පත්‍රිකාවෙ කවුද මේවා දමන්නෙ? මොන ඔල මොට්ටල නිලධාරීන්ද මෙවැනි අදහස් ධවල පත්‍රිකාවකට ඇම්මේ කියා අහන්න කැමතියි. මේ ධවල පත්‍රිකාවෙ සැඟවී තිබෙනව අපේ රටේ පිරිවෙන් නැති කරන, සම්පූර්ණයෙන්ම නටබුන් කරන යෝජනා. මම එහෙම කියන්නෙ නැහැ. ඒ වුණත් මම අහල තියෙනව මේ ධවල පත්‍රිකාවෙ පිරිවෙන් ගැන තිබෙන යෝජනා කතෝලික ආක්‍රමණය කියා විස්තර කරන බව. මොකද, සම්පූර්ණයෙන්ම පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය නටබුන් කර මකා දැමීමට මෙතන යෝජනා තිබෙනවා. මේ ධවල පත්‍රිකාවෙ 109 වන වගන්තිය අනුව 6 වන ප්‍රමාණය, 7 වන ප්‍රමාණය සහ 8 වන ප්‍රමාණය යන පන්තිවලට—පිරිවෙනකට—ගිහි ශිෂ්‍යයින් බඳවා ගන්න බැහැ. තවත් එවැනි නපුරු වගන්ති රාශියක් තිබෙනවා. ඒ වගන්ති අනුව දැනට සිටින ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව පමණක් නොව, ගුරු සංඛ්‍යාවත් පහළ බහිනවා. ඒ වගේම පිරිවෙන්වලට ලැබෙන ආධාර මුදලත් මේ යෝජනා ක්‍රියාවේ යෙදුවොත් හුඟක් දුරට අඩු වේවි. කොටින් කියතොත් පිරිවෙන් ගැන මේ ධවල පත්‍රිකාවෙ තිබෙන යෝජනා අනුව, දැනට 300 ක් පමණ තිබෙන පිරිවෙන් ගණනින් 250 ක් පමණ වසා දමන්න සිදු වෙනවා. දැනට පිරිවෙන් වල 30,000 ක් පමණ ශිෂ්‍යයින් ඉගෙන ගන්නවා. ඒ ගණන 3,000 ට බහිනවා මේ යෝජනා ක්‍රියාවෙ යෙදෙව්වොත්. දැනට පිරිවෙන්වල සිටින දාහක් පමණ වූ ගුරුවරුන්ගෙන් 900 ක් පමණ අස් කරනු ලැබීම නිසා ඒ ගණන 100 කට බහිනවා ඇති. මේ ධවල පත්‍රිකාවේ එන යෝජනා සම්පූර්ණයෙන්ම බුද්ධාගමටත් බෞද්ධ ශිෂ්ටාචාරයටත් මරු පහරක් ගසන්න යොදා තිබෙන ඒවා බව කියන්න පුළුවනි. එම නිසා මේ ධවල පත්‍රිකාව නම්බුපිට අස් කර ගන්න ලෙස ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලනවා. තමන්ගෙ නම නම්බුව ආරක්ෂා කරගෙන මේ ධවල පත්‍රිකාව ඉල්ලා අස් කර ගන්න බව මේ ගරු සභාවට කියා සිටින ලෙස මම එතුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

මේ ධවල පත්‍රිකාවේ ශිෂ්‍යයන් වර්ග කිරීමක් ගැනත් සඳහන් වෙනවා. අටවැනි ප්‍රමාණයේදී ශිෂ්‍යයින් වර්ග කරන්නලු. තමන්ගෙ සුදුසුකම් අනුව වර්ග කරන්නලු. එසේ වර්ග කිරීම අට වැනි ප්‍රමාණයේදී කරන්නලු. මෙන්න මේ විධියටයි 11 වන වගන්තියෙ කියා තිබෙන්නෙ.

අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවේ 11 වැනි වගන්තිය මම කියවන්නම්:

"මූලික අධ්‍යාපනය අවසන් කළ ශිෂ්‍යයනට, මාර්ගෝපදේශකයන්ගේ උපදෙස්වලට නියමිත අවධානය දක්වමින්, දෙමව්පියන්ගේ අදහස් පරිදිද, තමන්ගේම අවශ්‍යතාවයන්, ආශාවන්, ලැදියාවන් හා බලාපොරොත්තු අනුවද...... මහා විද්‍යාලයක ද්විතීයික අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමටද නිදහස තිබේ."

8 වැනි ප්‍රමාණයේදී ශිෂ්‍යයින් වර්ග කරන්න යනව. එහෙත්, 8 වැනි ප්‍රමාණයේදී ශිෂ්‍යයින් වර්ග කිරීමට නියම විධියේ පරීක්ෂණ පෙන්වා දී නැහැ. වර්ග කරනවා නම්, නියම අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් අනුව "ඇප්ටිටියුඩ් ටෙස්ට්" කියා ශිෂ්‍යයින්ගේ ලැදියාව මනින්න පුළුවන් ක්‍රමයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. එහෙත්, ඇප්ටිටියුඩ් ටෙස්ට් නැත්නම් ලැදියාව මනින්නට ක්‍රමයක් නැත්නම් පොහොසත් දෙමව්පියන්ගේ දරුවන් හොඳ පිළිවෙළට වර්ග වන අතර, දුප්පත් බලයක් නැති දෙමව්පියන්ගේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

දරුවන් බොක්කට තල්ලු වේවි. එම නිසා මෙවැනි වර්ග කිරීමක් අවශ්‍ය නම් වර්ග කිරීමේදී ලැදියාව පරීක්ෂා කර බැලීමේ විභාගයක් ඇතිව එය සිදු වෙන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ධවල පත්‍රිකාව අපේ රටේ තිබෙන අධ්‍යාපනයේ ඉතාමත්ම වැදගත් ප්‍රශ්න සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක කර දමා තිබෙනවාය කියා මා කල්පනා කරනවා. ඒ ගැන කණගාටුයි. මේ රටේ තිබෙන ඉතාමත්ම වැදගත් අධ්‍යාපන ප්‍රශ්න මොනවාද? ඒවායින් වැදගත්ම අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය මෙයයි කියා මා කල්පනා කරනවා. අවුරුදු 5 සිට අවුරුදු 14 දක්වා වූ වයසේ ළමයින් විශාල සංඛ්‍යාවක් කිසිම පාසලකට නොගොස් සිටිනව ඔන්න ඔකයි ලොකුම ප්‍රශ්නය. ඒ ළමයින්ට කිසිම අධ්‍යාපනයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. එවැනි ළමයින් කොපමණ සිටිනවාද කියා 1959 දී පරීක්ෂා කර බැලුවා. මේ ප්‍රශ්නය අමතක කරන්න බැරි ප්‍රශ්නයක්. අපි අධ්‍යාපන කටයුතු විවේචනය කරමින් මෙය මේ විධියට දියුණු කරන්නට ඕනෑය, මේ විධියට අලංකාර කරන්නට ඕනෑය කියා කියන අතර කිසිම අධ්‍යාපනයක් නොලැබෙන විශාල සංඛ්‍යාවකුත් සිටින බව අප දන්නවා. අයන්න ආයන්න නොකියන ළමයින් රාශියක් සිටිනවා. ඒ අය කවුද? කොපමණද? සිටින්නෙ කොහේද? ඒ අය පාඨශාලාවලට ගන්නේ කොහොමද? ඔන්න ඔය ප්‍රශ්නයයි අපේ රටේ තිබෙන වැදගත්ම ප්‍රශ්නය. මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම පිණිස 1959 දී කාරක සභාවක් පත් කර එහි සැසි වාර්තාව—තුන් වැනි වාර්තාව—1960 දී ප්‍රසිද්ධ කර තිබෙනවා. වතු පාසැල් ගණන් නොගෙන, 1959 දී, අවුරුදු 5—14 අතර ළමයින් 4,12,000 ක් කිසිම පාඨශාලාවක් නැතිව සිටියාය කියා ඒ සැසි වාර්තාවේ පෙන්නුම් කර දී තිබෙනවා. මේ 4,12,000 හේ සංඛ්‍යාව 1959 වර්ෂයෙයි. අද ඒ සංඛ්‍යාව 5,00,000 ඉක්මවා ඇතැයි කියා මා කල්පනා කරනවා. අද කිසිම පාඨශාලාවක් නැති ළමයින්ගේ සංඛ්‍යාව පන් ලක්ෂයක් ඉක්මවා ඇති. ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ සඳහන් කළ වාර්තාවේ පෙන්වා දී තිබෙනවා, මේ ආකාරයට මේ තරම් සංඛ්‍යාවක් ළමයින් පාඨශාලාවක් නැතිව සිටින්නේ මන්ද කියා. මේ කෙටි වාර්තාව කියවනවාට මා තමුන්නාන්සේගෙන් සමාව ඉල්ලනවා:

"Poverty

2. It will be observed that causes 10, 12, 14, 15, 16, 17 and 18 referred to in the questionnaire are all grouped together for obvious reasons under the general heading of poverty. It is well known that attendance in recent months has increased since the introduction of the mid-day meal. If poverty means only hunger, why has the increase not been as well marked as it should have been? Surely a fair meal a day should have been a sufficient attraction for those who live below subsistence level. The question had been put to a large number of parents by our enumerators and their replies have almost invariably been the same. How could they send their children to school in the rags they wear and expect them to sit with those who are comparatively better off? We are informed that some have never known a change of clothes for years on end. We are, therefore, convinced that it is not indifference on the part of most parents that their children do not attend school. Despite poverty so abject as would smother every decent human emotion, they are yet not entirely devoid of some vague notions of self-respect. They would not wish their children to be the subject of scornful comment of other children or of teachers. A good number of parents have expressly admitted that this was the real cause of their inability to send their children to school. The reticence of many others can only be interpreted in similar terms."

ගරු කථානායකතුමනි, මේ සඳහන් කර තිබෙන්නෙ බොහොම කණගාටුවට පත් වන අන්දමේ කරුණක්. ඒ ළමයින් පාඨශාලාවලට නොඑවන කරුණ නම් ආහාරය සපයන්න පුළුවන් වුවත් අඳින්න ඇඳුමක් නැති නිසයි. අඳින්න දෙයක් නැති නිසයි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன—கோட்டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

සභාග ආණ්ඩුවට යන්න ඉස්සෙල්ල මේ පැත්තෙ හිටපු කාලෙ නම් ඇඳීමයි කෑමයි ලොකුයි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ වැදගත් දේශපාලන ප්‍රකාශනයක් නම් සියලුම පාසැල් ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන්ට කෑම, ඇඳීම හා පොත්පත් සැපයීමයි. පොත් අරගෙන දරුවන් සන්තෝෂයෙන් යනව පොඩි පින්තූර ඇඳ පෙන්නුව. ඒවායින් දරුවන් බොහොම තර විධියට පෙන්වා දුන්න.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ කාලෙදි.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වාර්තාවේ පෙන්වා දී තිබෙන අන්දමට 4,12,000 ක් දරුවන් පාඨශාලාවලට යවන්නෙ නැත්තෙ ලජ්ජාවත් භයත් නිසයි. තමන්ට ආත්ම ගෞරවයක් තිබෙන නිසා ඒ දරුවන් පාඨශාලාවලට යවන්න අකැමැතියි. ගරු කථානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේ ගොස් මේ වීදියක සංචාරය කර බලන්න. මේ පැල්පත්වල සිටින 25,000 ක් පමණ දරුවන් පාඨශාලාවලට යන්නෙ නැහැ. ඒ වාගේම ඒ දරුවන් අඳින්නෙ මොන වාද කියාත් තමුන්නාන්සේට පෙනෙයි.

පී. බී. බාලසූරිය මයා. (ගලිගොමුව)
(திரு. பீ. பி. பாலசூரிய—கலிகொமுவ)
(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

අධ්‍යාපන ඇමති වෙලා සිටිද්දි ඕව නොකළෙ මොකද ?

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

බොහොම ලක්ෂණ ප්‍රශ්නයක්. ඒ ප්‍රශ්නයට උත්තර දෙන්නට තමයි, මා මේ සූදානම් වෙවී සිටියේ. මේ මා අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් සිටියදී ඉදිරිපත් කරන ලද වාර්තාවක්. මා අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් සිටියදී මේ ගැන සම්පූර්ණයෙන්ම පරීක්ෂා කර බලා මට වාර්තා කිරීම පිණිස වැදගත් කොමිටියක් පත් කළා. මා ඇමති වශයෙන් නොසිටියදීයි, ඒක ආවෙ. 1960 දී ඒක ලැබුණා. නමුත් ඊට පසුව සියලු දේම බොක්කට ගිය බව ගලිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. මේවා නැවත හාරා හොයා ගන්නටයි, මේ ලැස්ති වන්නේ.

කරුණා කර 1960 සැසි වාර්තාව අරගෙන, "Report of the Committee on Non-School-Going Children" යන ශීර්ෂය යටතේ බලන්න. මේක ඉතාමත් වැදගත් කාරණයක්. මේවා තමයි, බණ පොත් වන්නට ඕනෑ. බුද්ධාගමට තැනක් දෙනවා නම් මේ වාර්තාවේ කියා තිබෙන පිළිවෙළට වැඩ කරන්න ඕනෑ. හාර ලක්ෂයක් පමණ වන ළමයින්ට සෙතක් සලසන්න. ඔවුන්ට මාර්ගයක් පාදා දෙන්න ඔවුන් නියම පිළිවෙළට පාඨශාලාවලට යැවීමට කටයුතු යොදන්න. මේ ගැන මා මීට පෙරත් මතක් කර තිබෙනවා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව මේ ගැන තුච්ඡුවක තරමවත් සැලකිල්ලක් දක්වා නැහැ. හැම තිස්සේම යටත් විජිත යුගයට නම් බණිනවා. හැම තිස්සේම යටත් විජිත යුගයේදී කළ දේවල් හෙළා දකිනවා. නමුත් යටත් විජිත යුගයේදී මේ ඉහත සඳහන් කරුණු සියල්ල ගැනම කල්පනා කර පනතක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ පනත ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස මා ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. 1939 "Education Ordinance" නමැති පනතේ 27 වැනි වගන්තිය කියවා බලන්න. එහි මේ සියලු කරුණුම අඩංගු වී තිබෙනවා. වැඩ කළ යුතු ආකාරය ගැන පෙන්වා දී තිබෙනවා. පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ට කෑම බීම දීම හෝ ඇඳුම් පැළඳුම් දීම හෝ නොමිලයේ බස් රථවල ගමන් කිරීමට සැලැස්වීම හෝ පින් සලකා කරන ඒවා හැටියට හිතන්න එපා. මේ ගැන නීතියේම සඳහන් වී තිබෙනවා. 1939 සම්මත වූ ඒ ආඥාපනතේ 27 වැනි වගන්තිය මා සිංහලට පරිවර්තනය කළා. එය මෙසේයි :

ප්‍රාදේශීය අධ්‍යාපන ක්‍රමය යටතේ, වෙනත් කටයුතු අතර, පහත සඳහන් කටයුතු සඳහාත් ඉඩ පහසුකම් සැලසිය හැකිය.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

(අ) ප්‍රමාණවත් අධ්‍යාපන පහසුකම් හා කාර්මික පුහුණුව ලැබීමට සුදුසු ළමයින්ට එය ලබා දීම පිණිස අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු හා වියහියදම් දීම,

(ආ) වෛද්‍ය පරීක්ෂණ හෝ පාඨශාලා ශිෂ්‍යයන්ට වෙද හෙදකම් කිරීම පිණිස හා ඔවුන්ගේ සෞඛ්‍ය හා මනා පැවැත්ම පිණිසත් දුප්පත් දෙමාපියන්ගේ පාසැල් හා යන දරුවන්ට නොමිලයේ ආහාර හා පාසල් පොත් සැපයීම, සහ

(ඇ) අද බිහිරි අංග විකල හා මීමැස් මොර ආදී රෝග වැළඳෙන ළමයින්ට අධ්‍යාපන ලබා දීම.

මේ සියලු දේටම මුදල් වියදම් කරන්නට පුළුවනි. නමුත් අද වෛද්‍ය පරීක්ෂණ අතහැරලා. වෛද්‍ය පරීක්ෂණ ඉතාමත් ටිකක් කෙරෙනවා. ශිෂ්‍යයකුට කණ්ණාඩි කුට්ටමක් ගන්නට වුවමනා නම් ලියුම් ලිය ලියා අවුරුදු දෙක තුනක් බලා ගෙන ඉන්න වෙනවා. වෛද්‍ය පහසුකම් ලබා ගන්න බැහැ. දුප්පත් දෙමව්පියන්ගේ පාසැල් යන දරුවන්ට නොමිලයේ ආහාර හා පාසැල් පොත් සපයා දීමට සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කරන්නෙ නැහැ. අද ඔවුන්ට ලැබෙන ආහාරයෙ තත්ත්වය කුමක්ද? අද දවසෙ දෙන කිරි සියයට 30 ක් දෙනා වත් බොන්නෙ නැහැ. පාසැල් දරුවන්ට රජය මගින් පාසැල් පොත් සපයන්නෙම නැහැ. කුඩම්මගෙ සැලකිල්ලයි, දක්වන්නෙ. එවැනි වැඩ පළාත් ආණ්ඩු සභාවලට පවරා තිබෙනවා. නමුත් පළාත් ආණ්ඩු සභා බංකොළොත් තත්ත්වයකයි, තියෙන්නෙ. පාසැල් පොත් සපයන්න ඒ ආයතනවලට ශක්තියක් නැහැ. එවැනි දේ කිරීම මහ ආණ්ඩුවෙ යුතුකමක්.

අද, ගොළු, බිහිරි යනාදී අංග විකල ළමයින්ටත්, මීමැස්මොර වැනි රෝග වලින් පෙළෙන ළමයින්ටත් කිසි අධ්‍යාපනයක් නැතිකමින් හිඟමනට බහින්නයි, සිදු වී තිබෙන්නෙ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඊයේ ගුවන් විදුලියෙන් කම්කරු ඇමතිතුමා නම් කිව, ඔක්කොම දුන්න කියා. අපි ඊයේ ගුවන් විදුලියෙන් ඇහුව, මිනුවන් ගොඩදී කළ කථාව.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

කිසිම අධ්‍යාපනයක් ලැබෙන්නෙ නැති ළමුන්ට අධ්‍යාපනයක් ලබා දීම ගැන ධවල පත්‍රිකාවෙ කිසිවක් සඳහන් කර නැහැ. එම නිසා මෙම ධවල පත්‍රිකාව සම්පූර්ණයෙන්ම ඉල්ලා අස්කරගෙන අළුත් එකක් ඉදිරිපත් කරන්න ඕනැ. නිකම් බොරු වාතීා ඉදිරිපත් නොකර මුලින්ම කරන්න තියෙන්නෙ, මූලික ප්‍රශ්න විසඳන එකයි.

මගේ කථාව අවසාන කරන්න පෙර තව කාරණයක් මතක් කරන්න තියෙනව. මෙම රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් වෙන්න හේතු වුණේ, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණතයි. එහි ඉතිහාසය, පුදුම විධියෙ එකක්. මුලින්ම ගෙනා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත, යම්කිසි රීති ප්‍රශ්නයක් අනුව විරුද්ධ පාර්ශ්වයට හිමි වුණා. ඊට පසුව පළිගැනීමෙ චෝදනාව උඩ දෙවන වරටත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණතක් ඉදිරිපත් වුණා. අර මුල් පණත නිවිසැනසිල්ලෙ සන්සුන් ලීලාවෙන් සාකච්ඡා කරන්න තිබුණා. නමුත් ආණ්ඩුව එසේ කළේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අද අපේ කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පණත් දෙකක් ඉදිරිපත් කළා. එසේ කළේ පළිගැනීමෙ චේතනාව උඩයි. පළිගැනීමෙ චේතනාව උඩ වැඩ කරන මේ ආණ්ඩුව එම චේතනාව අනික් අයට පෙනෙනවා වසා ගැනීම සඳහා මොකක් හෝ දෙයක් ඉදිරිපත් කළයුතු නිසයි, බුඩාගමට නියම තැන දෙනවාය කියා ප්‍රකාශ කර තිබෙන්නෙ. වචනයෙන්, බුඩාගමට නියම තැන දෙනව; ක්‍රියාවෙන් නැහැ. ක්‍රියාත්මකව තියෙන්නෙ, ඊර්ෂ්‍යාව, පළිගැනීම සහ දුෂ්ටකමයි. ලෝකයෙ වෙන කිසිම ආණ්ඩුවක් මගින් නොකළ පිළිවෙළට අද දවසෙ මේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරගෙන යනව. මා කල්පනා කරනව, මේ රාජාසන කථාවෙ හරයක් නැත කියා ; වටිනාකමක් නැත කියා. මෙම රාජාසන කථාවෙ වැදගත්කමක් නැති නිසා අපට තියෙන්නෙ මෙය ප්‍රතික්ෂෙප කරන්නයි. එසේ ප්‍රතික්ෂෙප කොට, මහජනයට විශ්වාසයක් නැති, මහජනයා විසින් පිළිකුල් කරන ලද මේ ආණ්ඩුව නැති කර දැමීම සඳහා මෙම ගරු සභාවෙදි විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් කරන අතුරු යෝජනාවලට පක්ෂව ඡන්දය දෙමින් මේ ආණ්ඩුව පරාජයට පත් කිරීමයි, කරන්න තියෙන්නෙ. එය එසේම වේයයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ කථාව නිම කරනව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
විසින් ස්ථිර කරන ලදී.

සංශෝධනය සභාභිමුඛ කරන ලදී.
திருத்தம் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.
Amendment proposed.

කේ. හේරත් මයා. (නිකවැරටිය)
(திரு. கே. ஹேரத்—நிக்கவரட்டிய)
(Mr. K. Herat—Nikaweratiya)
නැඟිට සිටියහ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Shall we move all the amendments and then proceed with the Debate ?

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා. (හඟුරන්කෙත)
(திரு. எம். டீ. பண்டா—ஹங்குரன்கெத்த)
(Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)
It was so done on the earlier occasions.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
පළමුවෙන් සැම සංශෝධනයක්ම යෝජනා කර ස්ථිර කළොත් මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාටම පොදු විවාදයට සහභාගි වෙන්න පුළුවන් නේද ? එහෙම කළොත් නරකද ?

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.
(திரு. எம். டீ. பண்டா)
(Mr. M. D. Banda)
මීට කලින් කළේ එහෙම තමයි.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)
(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ—மொறட்டுவை)
(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)
I want to speak.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Once all the amendments are moved, then you can proceed with the Debate.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත්සිංහල)
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புளத்சிங்ஹள)
(Mr. Edmund Samarakkody—Bulathsinhala)
My right to speak is always there, Sir.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Yes.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.
(திரு. எம். டீ. பண்டா)
(Mr. M. D. Banda)
I think the decision was for us to follow the normal procedure as in the past. In moving an amendment the Mover speaks, and the Seconder formally seconds it, as was done in the case of the first amendment.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Some Members will like to speak on the last day.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
After all the amendments are moved and seconded, then, of course, it is all right.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ)
(Mr. Meryl Fernando)

ගරු කථානායකතුමනි,—

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Shall we start after tea?

The Sitting is suspended till 4.30 P.M. On resumption, the Deputy Speaker will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින්, අ. භා. 4.30 ට නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මයා. ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணி வரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. உப சபாநாயகர் அவர்கள் (திரு. டீ. ஏ. ராஜபக்ஷ) தலைமை தாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 p.m. and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER [MR. D. A. RAJAPAKSA] *in the Chair.*

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ)
(Mr. Meryl Fernando)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා නැඟිට සිටියේ විප්ලවකාරී ලංකා සම සමාජ පක්ෂය වෙනුවෙන් තිබෙන අතුරු යෝජනාව ඉදිරිපත් කිරීමටයි.

පසුගිය ජූලි මාසයේ රාජාසනයේ කථාව ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී අතුරු යෝජනාවක් මගින් අප නොයෙකුත් ප්‍රශ්න මතු කළා මට මතකයි. රැකීරක්ෂා හිඟකම, නිවාස ප්‍රශ්නය වැනි රටේ මහජනතාවගේ දුවෙන ප්‍රශ්න කිසිවක් ඒ වර රාජාසනයේ කථාවෙත් සඳහන් කර තිබුණේ නැති බව එදත් අපි කියා සිටිය. ඒ අවස්ථාවේදී හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇතිවෙලා තිබුන. කරුණු 14 ක් උඩ එකඟත්වයක් ඇති කර ගෙන ඒ හවුල් ආණ්ඩුව ඒ රාජාසනයේ කථාව ඉදිරිපත් කළා. මේ අවස්ථාවේදීත් මහජනයාගේ දුවෙන ප්‍රශ්න කිසිවක් මේ රාජාසනයේ කථාවට ඇතුලත් කරල නැහැ.

ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) රැකීරක්ෂා හිඟකම, බඩු මිළ ඉහළයාම, නිවාස හිඟය ආදී නොයෙකුත් ප්‍රශ්න ගැන සඳහන් කර මින් දීර්ඝ කථාවක් කළා. මහජනයාගේ දුවෙන ප්‍රශ්න, අද එදා තිබුනාට වඩා විස දෙන අතට හැරී තිබෙනවාය කියා ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ කිසිම කෙනෙක් කියාවියයි මම කල්පනා කරන්නෙ නැහැ. අනික් අතින් බලන විට ඒ ප්‍රශ්න උග්‍ර වෙලා තිබෙන බවයි, පෙනෙන්නෙ. මේ තත්ත්වය මෙසේ තිබියදී මේ ප්‍රශ්න ගැන සහ සමාජයේ බලපාන වෙනත් ප්‍රශ්න රාශියක් ගැන කිසිවක් රාජාසනයේ කථාවේ සඳහන් කිරීමට ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් වෙලා නැහැ. හදිසි රාජාසනයේ කථාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට වුණාය කීම ඔවුන් සමාවට කරුණක් හැටියට කියනව වන්නට පුළුවන්.

ඒ ගැන කල්පනා කරන විට අපට මතක් වන එක් කරුණක් තිබෙනවා. එනම්, මේ සභාග ආණ්ඩුව පිහිටුවීමට කලින් අගමැතිණිය සමසමාජ පක්ෂයේ නායකයන් සමඟ පැවැත්වූ සාකච්ඡාවලදී ඉදිරිපත් කරන ලද කාරණයකුයි අගමැතිණිය කියා තිබෙනවා, පාර්ලිමේන්තුවේ වැඩත් බොහොම ප්‍රමාද වෙනවාය කියා. අගමැතිණිය යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) සමග පැවැත්වූ මුල් සාකච්ඡාවේදීම කියා තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවට පණතක් ඉදිරිපත් කොට සම්මත කර ගැනීමට බොහොම කාලයක් ගත වෙනවාය, ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවලත් ජනසතු සේවාවන්හිත් වැඩ බොහොම ප්‍රමාද වෙනවාය, ඇතැම් සථාන වල වැඩ නොකෙරෙනම තත්ත්වයක් තිබෙනවාය කියා. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු ඉක්මන් කර ගැනීමටත්, රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ කාර්යක්ෂමව කිරීමටත්, ජනසතු සේවාවන් නියම තත්ත්වයෙන් පවත්වාගෙන යාමටත් සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීම අවශ්‍යයයි කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

මේ විවාදය ගැන බලන විට, ඇත්ත වශයෙන්ම සිද්ධ වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? දවස් 12 ක් පමණ පාර්ලිමේන්තුවේ වැඩ කරන කාලයක් පත්‍ර පණත් දෙක උඩත්, මේ විවාදය උඩත්, ගත කිරීමට ආණ්ඩුවට සිද්ධ වී තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ එදාට වඩා කාර්යක්ෂම තත්ත්වයකින් අද කෙරෙනවායයි කිසිවකුටත් කියන්න පුළුවන් කමක් නැහැ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මේ වර්ෂයේ මාර්තු මාසයේදී දෙපාර්තමේන්තුවල පැවති උදාසීනභාවය, වැඩක් කරවාගැනීමට අමාරු තත්ත්වය, අදත් හැමතැනම වාගේ පවතිනවා. ජනසතු සේවාවන්හිත් පෙන්නීමට තරම් කිසිත් දියුණුවක් ඇත්තේ නැහැ. නමුත් හවුල් ආණ්ඩුව හේතුකොටගෙන එක දෙයක් සිද්ධ වී තිබෙනවා. ආණ්ඩුවට විශාල වාසියක් ලැබී තිබෙනවා. ඒ ඉල්ලීම් 21 පිළිබඳ ප්‍රශ්නයෙනුයි. එදා අගමැතිණිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ විධායක කාරක සභාවට කියා තුබුණා, ජනසතු සේවාවන් වැනි ස්ථානවල වැඩ වර්ජන නැතිව, හෙමින් හෙමින් වැඩ කිරීමේ පිළිවෙළ නැතිව, හොඳ තත්ත්වයකින් වැඩ කරගෙන යාම සඳහා වමේ නායකයින්ගේ සහය සෙව්වාය කියා. ඒ සමගම මට මතකයි. අභ්‍යන්තර හා බාහිර වෙළඳාම් හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) සමග පැවැත්වූ සාකච්ඡාවකදී අසා තිබුණු බව, ඉල්ලීම් 21 උඩ ආණ්ඩුවට සහාය දෙනවාද කියා.

එදා අගමැතිණිය දන ගෙන සිටියා, ඉල්ලීම් 21 උඩ වෘත්තීය සමිති සංවිධාන ඒකාබද්ධ වී එක්සත් වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන නිසා ආණ්ඩුවට විශාල සටනකට මුහුණ දෙන්න සිදුවෙනවාය කියා. ඒ නිසා එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වීමට ඉඩ නොදී ඊට කලින් ප්‍රතිකර්මයක් යෙදීමට ඇය ඉදිරිපත් වුණා. ඒකයි, අගමැතිණියගේ එදා තුබුණු දක්ෂකම. ඒ අනුව ලංකා සමසමාජ පක්ෂය එකතු කරගෙන සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටෙව්වා. මොකක්ද, ඉල්ලීම් 21 ට සිදු වුනේ ? පසුගිය ජූලි මාසයේදීත් අපි අතුරු යෝජනා ඉදිරිපත් කොට ආණ්ඩුවෙන් ඇහුවා, කම්කරුවන් සමග වැඩ කළ සමසමාජ පක්ෂය—සමාජයේ වෙන මොනම කොටසකටත් වඩා වැඩි කාලයක් තිස්සේ කම්කරුවන් අතර වැඩ කළ ඒ පක්ෂය—කම්කරු පන්තියේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා කරන්නේ කුමක්ද කියා. එවැනි පක්ෂයක් මේ ඉල්ලීම් 21 ගැන කුමක් කියනවදැයි අපි එදත් ප්‍රශ්න කළා. එදත් රාජාසන කථාවේ ඒ ගැන වචනයක්වත් සඳහන් වෙලා තිබුණේ නැහැ. දැනුත් සඳහන් වෙලා නැහැ. අනික් අතට මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ ? ඉල්ලීම් 21 ඉදිරිපත් කිරීම ප්‍රමාද කෙරුව. දැන් සංවිධාන 3 ක් නම් ඉදිරිපත් කර තිබෙනව. එහෙත් සංවිධාන 14 ක තිබුණු සමගිය කැඩුව. ඉල්ලීම් 21 වටා රොක්වුණු කම්කරු පන්තිය පස්සට තල්ලු කර දැම්ම. ආණ්ඩුවේ සිටින ලංකා සමසමාජ පක්ෂය තමයි, ඊට ප්‍රධාන වශයෙන් වගකීයයුත්තෙ. මුළු කම්කරු පන්ති ව්‍යාපාරයම ඒ මගින් පස්සට තල්ලු කර තිබෙනව. එයින් විශාල වාසියක් ලැබුණෙ, ආණ්ඩුවටත්, ධනපති පන්තියටත්. අධිරාජ්‍යවාදී වතු අයිතිකාරයින්ටත්, කොළඹ විශාල වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන්ටත් ඒ වාසිය ලැබුණා. අනික් අතින් කම්කරු ව්‍යාපාරයට මරු පහරක් වැදුණා. සභාග ආණ්ඩුවෙන් කම්කරු පන්තියට ඔය පහර වැදී තිබෙනව.

ගරු කථානායකතුමනි, එපමණක් නොවෙයි, කම්කරුවන් පිළිබඳ වෙනත් ප්‍රශ්න ගැනත් කල්පනා කරන විට අපට පෙනී යනව, මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ නම් වෙනස් වී නැති බව. සභාග ආණ්ඩුව පිහිටුවන විට එකඟත්වයකට පත්වුණු කරුණු කීපයක් මතු කර ඒ අනුව අද කුමක්ද සිදුවී තිබෙන්නේ කියා අහන්ට සතුටුයි. සභාග ආණ්ඩුව පිහිටුවීමේදි ලංකා සමසමාජ පක්ෂය එදා කරුණු 10 ක් ඉදිරිපත් කළා. ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ විශේෂ සම්මේලනයට කරුණු 10 ක් ඉදිරිපත් කළා. රටට කිව්ව, කම්කරු පන්තියට කිව්ව, සාමාන්‍ය ජනතාවට කිව්ව මේ රටේ සමාජවාදී ගමන ඉදිරියට ගෙන යන්ට නොයෙක් වැඩ පිළිවෙළවල් ක්‍රියාවේ යොදවන්ට යනවා කියා. කම්කරු මණ්ඩල ඇති කරනවාය කිව්ව. ආණ්ඩුවේ වැඩ පොළවලත්, ජනසතු සේවාවලත් කම්කරු මණ්ඩල ඇති කරනවා යයි කිව්ව. එදා රාජාසන කථාවේ නම් ඒවාට බොහොම සීමිත බල තල දෙන්ට අදහස් කරන බවත් සඳහන් වුණා. වැඩපොළවල වැඩ කටයුතු වඩා හොඳින් කිරීමටත්, විවේචන ඉදිරිපත් කරන්ටත් ඒ කම්කරු මණ්ඩලවලට බල තල දෙන්ට අදහස් කර තිබුණා. එපමණකින්වත් ඒ කම්කරු මණ්ඩල ඇති කරන්ට මේ දක්වා වැඩ පිළිවෙළක් යොදා නැහැ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

කෙටුම්පතක් කියා එකක් නම් පිළියෙළ කර තිබුණා. ඒකත් දැන් හමස්පෙට්ටියට ගොස් තිබෙනව. කම්කරු මණ්ඩල ගැන විශ්වාසයක් දක්වූ කම්කරුවන් අද කල කිරීමට පත්වී සිටිනව. අපි නම් එදත් දැනගෙන සිටිය, ඒ මණ්ඩලවලින් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් කම්කරු පන්තියට සළසන්ට බැරි බව. විවේචනය කිරීමේ සහ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතියක් මණ්ඩලවලට දෙනවා යයි කිව්වට ඒ ගැන තවම කිසිවක් කර නැහැ. බඩු මිළ පහත දැමීමට "විජිලන්ස් කොමිටි" හෙවත් ජනතා මණ්ඩල ඇති කරනවාය කිව්ව. සෑම ගමක් හා නගරයක් පාසාම මේ මණ්ඩල ඇති කර ජනයාගේ නියෝජිත යන්ට ඒවාට ඇතුළුවන්ට ඉඩ දී ඒ මගින් කළුකඩකාරයන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරනවා යයි එදා කිව්ව. කෝ ඒ "විජිලන්ස් කොමිටි". ඒ ගැන යෝජනාවක්වත් මේ දක්වා ඉදිරිපත්වී නැහැ. අපි කියනව, එවැනි කොමිටි සාදා ඒ නියෝජිතයන්ට නියම බලයක් දෙනවා නම් කුට වෙළෙන්දන්ට විරුද්ධව වැඩ කිරීමට පුළුවන් බව. බඩු තොග වශයෙන් සඟවාගෙන සිටින අයගේ ගබඩාවලට ගිහින් ඒවා සොයා අල්ලා ගෙන කළුකඩකාරයන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්ට හැකිවන අන්දමට බලයක් දෙනවා නම් ඒ මගින් ජනතාව මේ රටේ ඉදිරි ගමනට එකතු කර ගන්ට පුළුවන්. නමුත් ඒ "විජිලන්ස් කොමිටි" හෙවත් ජනතා කොමිටි ගැන අද අහන්නවත් නැහැ. මේ රටේ දූෂණ නැති කරන්න වැඩ පිළිවෙළක් ගන්නවය කිව්වා. දූෂණ විරෝධි වැඩ පිළිවෙලට—anti-corruption drive—ක්‍රියා මාර්ගයට මොකද වුණේ? කෝ මේ දූෂණ විරෝධි වැඩ පිළිවෙළ? එදා නම් පුවත්පත් මගිනුත් ගුවන් විදුලිය මගිනුත් මේ ගැන හුඟක් දේවල් කිව්වා. එහෙත් දූෂණවලට විරුද්ධව කිසිම දෙයක් කිරීමට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් කමක් ලැබී නැහැ. මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරගෙනයි එදා ලංකා සමසමාජ පක්‍ෂය සහාග ආණ්ඩුවට ඇතුළත් වුණේ. ජනතාව ඉදිරියට ගෙන යාමේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවය යනුවෙන් එදා ලංකා සමසමාජ පාක්ෂිකයන්ටත් රටටත් කිව්වා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් අද අපට ක්‍රියාවෙන් පෙනෙන්නෙ මේවා සියල්ලක් ම දැන් වචනයට පමණක් සීමා වෙලා, පොරොන්දුවලට පමණක් සීමා වෙලා තිබෙන බවයි. ක්‍රියාවෙන් නම් අපට කිසිම ප්‍රතිඵලයක් දකින්න නැහැ.

රටේ මුදල් තත්ත්වය ගැන දීර්ඝව යමක් කියන්න මා අදහස් කරන්නෙ නැහැ. ඒක අප කවුරුත් දන්නවා. අද අපේ රටේ මුදල් තත්ත්වය ගැන කවුරුත් දන්නවා. මුදල් නැතිකම නිසාම අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යවල හිඟයක් වැඩිවෙලා තිබෙනවා. නොයෙක් ස්ථාන වලට, නොයෙක් ගෙවලට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ලබා ගන්න පුළුවන්කමක් අද නැහැ. එදා නම් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මොකක්ද කිව්වෙ? ලංකා සමසමාජ පක්ෂ සම්මේල ලනයෙදි එතුමා මොකක්ද කිව්වෙ? අපට එතනට යන්න පමණයි ඕනෑ; ගියායින් පස්සෙ මුදල් හොයා ගන්නෙ කොහොමද කියල මම දන්නව; යනාදි වශයෙන් තමයි එදා නම් කිව්වෙ. කෝ ඒ මුදල්? දැන් ණය ඉල්ලන්න යන්න සිද්ධ වෙලා තියෙනව එංගලන්තයට. ඒ වුණාට කලින් කිව්වෙ කොහොමද? රට සමාජවාදි සැලැස්මක් අනුව හැඩගස්සනව නම් ඒ සඳහා වුවමනා කරන මුදල් මේ රටෙන්ම සොයන්න පුළුවන්කම තිබෙනවය කිය ලයි කිව්වෙ. ඒ ධනය මේ රටේ කර්මාන්ත දියුණු කිරීමටත් රට සංවර්ධනය කිරීමටත් පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනවය කියලයි කිව්වෙ. ඒ වුණාට අද හිඟමනේ යන්න සිද්ධ වෙලා තියෙනව, බ්‍රිතාන්‍යයට ඒ තත්ත්වයට වැටිලයි දැන් තියෙන්නෙ. ඒ නිසා තත්ත්වය නම් තවම වෙනස් වෙලා නැහැ. රට වශයෙන් බලනවිට, රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ පැත්තෙන් බලන විට, වැඩ කරන ජනතාවගෙ පැත්තෙන් බලනවිට කිසිම වෙනසක් වෙලා තිබෙන බවක් පෙනෙන්නෙ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කම්කරුවන් පිළිබඳව තවත් ප්‍රශ්න දෙකක් මතු කරන්න මා බලාපොරොත්තු වෙනව. අපේ අතුරු යෝජනාවෙන් පැහැදිලිවම ඒවා මතු කර තිබෙනවා. වෙළඳාම ලාංකික කිරීමේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රති ප්‍රතිපත්තිය හේතු කොට ගෙන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

නොයෙකුත් වැඩ පොළවල උද්ගත වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන මතක් කරන්න ඕනෑ. මේ අවුරුද්දේ අගෝස්තු 22 වැනිදා ගැසට් පත්‍රයේ ආනයන පාලක තැනගේ දැන්වීමක් ප්‍රසිද්ධ වුණා. එය අංක 18 දරණ දැන්වීම හැටියටයි හඳුන්වන්නෙ. එයින් කියා සිටියා, පිටරටින් මේ රටට බඩු ගෙන්වීමට අවසර පත්‍ර ලබා ගන්න බලාපොරොත්තු වන සියලුම වෙළෙන් දන්ගේ වෙළඳ ස්ථානවල සියේට සියයක්ම ලාංකික සේවකයින් සිටිය යුතුය කියා. එසේ නැත්නම් 1965 වර්ෂය වෙනුවෙන් ඒ අයට බලපත්‍ර ලැබෙන්නෙ නැහැ කියා එහි තිබෙනව. දැන් මේ දැන්වීම අනුව වෙළෙන්දන් කුමක්ද කර තිබෙන්නෙ? ලාංකිකයින්ය කියා ඔවුන් පිළි නොගන්නා අයට දැනටම කල් දී තිබෙනව, සේවයෙන් පහ කරනවය කියා. ඒ දැන්වීම අනුව සමහරුන් මේ මාසයේ අන්තිමට සේවයෙන් පහ කරන්න තිබෙනව. මා දන්නවා, මේ මාසයේ අන්තිමට සේවයෙන් පහ කරනවාය කියා ලංකා වෙළෙඳ සේවක සංගමයේ සාමාජික යින් 40 කට පමණ ඔය විධියේ දැන්වීම් දී තිබෙනව. ඒ සමහර අය කම්කරුවන් වශයෙන්, නැත්නම් ලිපිකරුවන් වශයෙන්, එහෙමත් නැත්නම් සුපවයිසර් වරුන් වශයෙන් අවුරුදු දහ අට විස්ස වැඩ කර ඇති අයයි. එවැනි අය අස් කිරීමට පිටරටවලින් මේ රටට බඩු ගෙන් වන වෙළෙඳ සමාගම් අයිතිකාරයො ක්‍රියා කරගෙන යනව. සමහරු මේ රටේ පුරවැසි යන් නොවන අය යයි කියනව. තවත් කොටසක් මේ රටේ පුරවැසියන් වුවත් තමන්ගේ පියා හෝ සීයා මේ රටේ උපන් කෙනෙක් හැටියට උප්පැන්න සහතික ඉදිරිපත් කරන්න බැරි නම් ඒ අයත් සේවයෙන් පහ කිරීමට කටයුතු කරගෙන යනව. මේ විධියේ වැඩ කරන්නට මේ ආණ්ඩුව ඉඩ දෙනවාද කියා මා අහනව. මෙවැනි වැඩ කරන්න වෙළෙඳ ව්‍යාපාරික යින්ට ඉඩ දෙනවාද කියා මා අහනව. මෙවැනි රෙගුලාසි, මෙවැනි දැන්වීම්, පාවිච්චි කර වෙළෙඳ සමාගම් අයිතිකාරයො කරන්නේ මොකක්ද? පැරණි සේවක යින් පහ කිරීමට වැඩ පිළිවෙල ගැනීමයි. මෙවැනි වැඩ, වැඩ කරන ජනතාවට විරුද්ධව කෙරෙන වැඩ. ඒවාට ආණ්ඩුව අනුබල දෙනවා නම් එය සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. ඒවා හෙළා දැකිය යුතුයි කියා මා කියනව. මෙය ලංකා වෙළෙඳ සේවක සංගමයට පමණක් සීමා වන දෙයක් නොවෙයි. එහි සාමාජිකයින් නොවන අයත් සිටිනව. ඔවුන්ට වෙනත් වෙළෙඳ සමාගම් යටතේ මෙවැනි තත්ත්වයක් බලපානව. ඒ නිසා අපි ආණ්ඩුවෙන් අහනව, මෙවැනි තත්ත්වයකට ඉඩ දී එවැනි වෙළෙඳ සමාගම් අයිතිකාරයින්ට තමන්ගේ සේවකයින් පහකිරීමට තත්ත්වයක් ඇති කරන්නේ මක්නිසාද කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊළඟට අපි මේ අතුරු යෝජනාවෙන් තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු කර තිබෙනව. යම් කිසි වැඩපොළක වෘත්තීය සමිතියක් හදා ගන්නට කම්කරුවන් එකතු වෙනව නම්, ඒ වැඩපොල අයිතිකරු මේ රටේ නීතිය යටතේ කම්කරුවන්ට වෘත්තීය සමිතියක් හදා ගන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම්— හරියට මොරටුවේ වෙලෝනා පැක්ටරියේ අයිතිකාරයා වගේ—කම්කරුවන්ගේ ආරක්ෂාවට ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් නොවන්නේ මක්නිසාද කියා අහනව. ඒ ප්‍රශ්නය අපි ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නයක් හැටියට මතු කර තිබෙනව. වෙලෝනා වැඩපොලේ අර ගලය විසඳීම ගැන මේ අවස්ථාවේ කිසිවක් කථා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ කරුණ කෙටියෙන් ඉදිරිපත් කර ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න කැමතියි. මේ වැඩපොලේ සිදු වුණේ මොකක්ද? මේ වර්ෂයේ ජූනි 28 වැනිදා කම්කරුවන් එකතු වී වෘත්තීය සමිතියක් සාදා ගන්නට තීරණයක් ගත්තා. ඒ තීරණය අරගෙන ජූනි මාසයේ 29 වැනි දා වෘත්තීය සංගම් රෙජිස්ට්‍රාර්ට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කළා. ජූනි 30 වැනිදා වෘත්තීය සංගමයක් සෑදීමට ප්‍රමුඛත්වය ගෙන කටයුතු කළ එක කම්කරුවකු අස් කළා. තවත් දහස් තුනකින් තවත් දෙනෙක් අස් කළා. ඊට පසුව කම්කරුවන් එකතු වී වැඩ වර්ජනයක් කරන්නට තීර ණයක් ගත්තා. ජූලි 6 වැනි දා වැඩ වර් ජනය පටන් ගත්තා. මේ දක්වාමත් ඒ වැඩ වර්ජනය පවතිනවා. ඊට පසුව කම් කරු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බලය ලත්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

නිලධාරියකු පත් කර ඒ නිලධාරියා ඉදිරිපිට වැඩපොල අයිතිකාරයා ගිවිසුමකට අත්සන් කළා.

වෘත්තීය සමිතියක් ගොඩ නඟා ගන්නට ක්‍රියා කරන කම්කරුවන්ට විරුද්ධව ස්වාමි පක්ෂයේ කෙනකු ක්‍රියා කරනවා නම් ඒ ගැන කුමක් කළ යුතුද, කම්කරුවන්ගේ ආරක්ෂාවට කුමක් කළ යුතුද යනු ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නයක් හැටියට අප ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාට මා මතක් කරනවා. ඒ අරගලය විසඳීම ගැන නොව මෙවැනි තත්ත්වයකදී ක්‍රියා කළ යුත්තේ කෙසේද යන්න ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නයක් හැටියට අපේ අතුරු යෝජනාවෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වෙලෝනා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් ස්වාමි පක්ෂය හා කම්කරු පක්ෂය ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන් ඉදිරිපිටදී ගිවිසුමකට අත්සන් කළා. නමුත් ස්වාමි පක්ෂය ගිවිසුම කැඩුවා. කම්කරු අරගල නීතිය යටතේ ඒ ගිවිසුම ඔක්තෝබර් මස අවසානය දක්වා බලපාන බව කම්කරු කොමසාරිස්තුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ අනුව ඔක්තෝබර් මස 29 වැනිදා වැඩට යෑමට කම්කරුවන් තීරණය කළා. නමුත් එදා ඔවුන්ට වැඩ පොළට ඇතුළු වන්නට දුන්නේ නැහැ. වැඩ කිරීමට සතුට ප්‍රකාශ කිරීම සඳහා 29 වැනිදා වැඩ පොළට ගිය කම්කරුවන්ට ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු වන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඔවුන්ට විරුද්ධව ගේට්ටුව වැසුවා. එදා වැඩට යන බව අයිතිකාරයාටත් දන්වා තිබුණා. නමුත් 29 වැනිදා ගේට්ටුව වසා තිබුණු නිසා වැඩ පොළට ඇතුළු වන්නට බැරි වුණු අතර 30 වැනිදාත්, 31 වැනිදාත් ඒ විධියටම ගේට්ටුව වැසුවා. ඊට පසුව වැඩ සඳහා වැඩපොළ විවෘත කළ පළමුවැනි දිනය වූ නොවැම්බර් 2 වැනිදාත් කම්කරුවන් එහි ගියා. නමුත් ඔවුන්ට එහි ඇතුළු වන්නට ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ගේට්ටුවෙන් පිට කම්කරුවන් සිටි අතර ගේට්ටුවෙන් ඇතුළු පැත්තේ මැරවරයන් හිටියා.

එදා සිදුවූ දේවල් මේ ගරු සභාවේ දී විස්තර සහිතව මා සඳහන් කර ඇති. උප පොලිස් සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට් මහෙන්ද්‍රන් මහතා ඉදිරිපිටම මැරවරයන් වැඩ වර්ජන කර සිටි කම්කරුවන්ට ගල් ගැසුවා. ඊට පසුව වැඩ පොළ ඇතුලේ සිටි කෙනකු තුවක්කුවක් ගෙන කම්කරුවන් දෙසට හරවා තුන් වරක් වෙඩි තැබුවා. කම්කරුවන්ගේ හිස්වලට ඉහළින් වෙඩි උණ්ඩ යන සේ වෙඩි තැබුවා. එවිට එහි කම්කරු ස්ත්‍රීන් ඒ. එස්. පී. ගේ අතේ එල්ලී මේ ගැන ක්‍රියා නොකරන්නේ මන්දැයි ප්‍රශ්න කළා. ඊට පසුව මහෙන්ද්‍රන් මහතා මැරවරයන් සිටි දෙසට ගොස් තුවක්කුව අතට ගෙන නැවත ගල් ගැසුව හොත් වෙඩි තබන බව ප්‍රකාශ කළා. මේ වගේ සාහසිකකම් කිරීමට ව්‍යාපාර අයිතිකාරයකු ඉදිරිපත් වෙනවා නම් ඔහුට ඒ සඳහා ඉඩ දෙනවාද යන්නයි, අප ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නයක් හැටියට මතු කර තිබෙන්නේ. කිසියම් වෘත්තියක යෙදී සිටින 7 දෙනකු එකතු වී වුවද වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙන නමුත් වෙලෝනා කම්කරුවන් 400 දෙනකු පමණ වෘත්තීය සමිතියක් පිහිටුවා ගැනීම පිළිබඳ ඉල්ලුම් පත්‍රවලට අත්සන් කළා. වෘත්තීය සමිති රෙගුලාසි හා කම්කරු අරගල රෙගුලාසි නොපිළිගන්නා කම්කරුවන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන කෲර අයිතිකාරයින්ට ඉඩ දෙනවාද කියන එකයි, මෙහි ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නය හැටියට මතු වී තිබෙන්නේ.

මේ ආණ්ඩුව සමාජවාදය දෙසට ගමන් කරනවාලු. වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නට සූදානම්ලු. නමුත් මේ ආණ්ඩුව ධනපති ස්වාමීන්ට ඉඩ දී තිබෙනවා ; කම්කරුවන්ට විරුද්ධව වැඩ කරගෙන යන්නට ධනපති ස්වාමීන්ට ඉඩ දී තිබෙනවා. ධනපති ස්වාමීන් තමුන්නාන්සේලාගේ නීතිය කඩනවා නම් ඔවුන් පිළිබඳව කළ යුත්තේ කුමක්ද යන්නයි, මෙහි ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නය වී තිබෙන්නේ. වැඩ වර්ජකයන් වැඩට නොගන්නා බව වෙලෝනා අයිතිකාරයා කියනවා. වැඩ වර්ජකයන් සේවයෙන් අස් කළ බව නොවැම්බර් 2 වැනිදා ඔවුන් සියලු දෙනාටම ලියා යවා තිබුණා, වෘත්තීය සමිති වැඩ නිසා මේ විධියට සිය ගණනින් කම්කරුවන් අස් කරන්නට, කම්කරුවන්ට විරුද්ධව සාහසික කම් කරන්නට. හිතුවක්කාරකම් කරන්නට අයිතිකාරයන්ට ඉඩ දෙනවාද? නොවැම්බර් 2 වැනිදා අප මේ ගැන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

කම්කරු ඇමතිතුමාට කී අවස්ථාවේදී, සියලුම කරුණුවලට ඇහුම්කන් දීමෙන් පසුව මේ කාරණය පිළිබඳව එතුමා කලින් දැරූ මතය වෙනස් කරගෙන තිබෙන බවත්, මේ ගැන කැබිනට් මණ්ඩලයටද එතුමා දැනුම් දෙන බවත්, අපද අගමැතිනියට දැනුම් දුන්නොත් හොඳ බවත් එතුමා අපට සඳහන් කළා. එතුමා මේ කාරණය කැබිනට් මණ්ඩලය ඉදිරිපිටත් තැබූ බව අපට පසුව ආරංචි වුණා. නොවැම්බර් 17 වන දා ඒ කම්කරුවන් 304 දෙනෙක් අත්සන් කර ගරු අගමැතිනියට ලිපියක් යැව්ව. සමහර කම්කරුවෝ තමතමන්ගේ ගම්වලට ගියා. එහි වැඩ කළ බොහෝ දෙනා දුරපළාත්වල සිටයි, පැමිණ තිබෙන්නෙ. යටියන්තොට, රත්නපුර, ගාල්ල, හොරණ, අගලවත්ත, බේරුවල යනාදී පළාත් වලින් මේ කම්කරුවන් ඇවිත් ඉතා අඩු පඩියකට වැඩ කරනව. නමුත් ඔවුන්ට කිසිම කම්කරු අයිතිවාසිකමක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. අර 304 දෙනා ගරු අගමැතිනියට ලිපියක් ඇරියෙ, එතුමියත් සමග සාකච්ඡාවක් බලාපොරොත්තු වෙනුයි. ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නයකුයි, මෙතන පැන නැගී තිබෙන්නෙ. මෙම වැඩ පොළේ හෝ වෙනත් වැඩපොළක හෝ යම්කිසි ස්වාමියකු ඔය ආකාරයට හැසිරෙනව නම්, මේ ආණ්ඩුවෙම නීති රීති උල්ලංඝනය කරනව නම්, මේ ආණ්ඩුව ඒ අයට විරුද්ධව කුමක්ද කරන්නෙ? එවැනි කම්කරුවන් ආරක්ෂා කිරීමට යම් වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කළ යුතුය කියා අප කියා තිබෙනව. ඒ සඳහා අද ඇති නීති රීති ප්‍රමාණවත් වන්නෙ නැති නම් අළුත් නීති රීති සකස් කළ යුතුයි. අද තිබෙන නීති යටතේ එවැනි අයගෙ ලයිසන්ස් කැන්සල් කළ යුතුයි. මෙතන තියෙන්නෙ ජනසතු කිරීමේ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. අපේ ප්‍රතිපත්තිවල හැටියට මෙවැනි ව්‍යාපාර ජනසතු කරන්නෙ නැත කියා ආණ්ඩුව කියන්න පුළුවනි. මෙතන තියෙන්නෙ එවැනි ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. දරුණු විධියට, සාහසික විධියට කම්කරු නීති කඩා දමමින් මෙවැනි වැඩපොළවල අයිතිකාරයන් ක්‍රියා කරනව නම්, ඔවුන්ට විරුද්ධව කුමක් කරනවද යන්නයි, මෙතන පැන නැඟී තිබෙන ප්‍රතිපත්ති ප්‍රශ්නය.

කම්කරුවන් සටන් කරන්නෙ, බැරිම තැනයි, අයිතිවාසිකම් දිනා ගැනීමටයි. එසේ කරන්න ගිය විට මේ ආණ්ඩුවෙ පොලීසියත් සමග හැප්පෙන්නත් සිදු වෙනව. වෙලෝනාවෙදිම දින කීපයක් පොලිස් බැටන් පහරවලට මුහුණපාන්න සිදු වුණා, කම්කරුවන්ට. එවැනි තත්ත්වයක් තමයි, අද පැන නැගී තිබෙන්නෙ. හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණාය කියා එවැනි දේ නැති වී නැහැ, වැඩි වුණා මිසක්. සභාග ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසු කලින් තිබුණාට වඩා හොඳක් වේවිය කියා කම්කරුවන්ගෙ සිත් තුළ නම් හුඟක් බලාපොරොත්තු තිබුණා. දූෂණයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරනවාය, ඒවා දැනුම් දෙන්නය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළාට පසු මේ වැඩ පොළේ කම්කරුවෝ එතුමට ලිපියක් යැව්ව, මෙම ස්ථානයෙ මේ මේ අක්‍රමිකතා සිදු වෙනවය කියා. අවුරුදු 30 කටත් වැඩි කලක් තිස්සෙ කම්කරු අයිතිවාසිකම් ගැන කෑ ගහන සම සමාජ පක්ෂයෙ නායකයන් ආණ්ඩුව පැත්තට ගියාම පෑගී යට වී සිටි එවැනි කම්කරුවන්ට යම් තැනක් ලබා ගන්න පුළුවන් වේය කියා කම්කරු පිරිස් අළුත් බලාපොරොත්තු ඇති කර ගත්ත.

1957 දිත් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණා. බණ්ඩාරනායක මහතා බලයට පත් වුණාට පස්සෙත් ඔවුන් වෘත්තීය සමිතියක් සාදා ගැනීම සඳහා නැගිට ක්‍රියා කළා. එතැනදිත් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණා. රස්කින් ප්‍රනාන්දු මහතා, 1964 කළ දේම 1957 දිත් කළා. එම අවස්ථාවෙදිත් එක්තරා ගිවිසුමකට අත්සන් කළා. එදා කම්කරුවන් එකතු වී වෘත්තීය සමිතියක් ඇති කර ගන්න ගිය විට සිය ගණනක් අස් කළා, වැඩපොළ නැවත නැවත ප්‍රතිසංවිධානය කරනවාය කියා. ඊළඟට වැඩ වර්ජනයක් ඇති වුණා. එතැනදියි, ගිවිසුමකට අත්සන් කළේ. නමුත් එය කඩා දැම්ම. ඊට පසු කම්කරු උසාවියට තැබුව. එයින් ලැබුණු නියෝගය අනුව කීප දෙනෙක් සේවයට බඳවා ගන්නා බව කීව. නමුත් ගත්තෙ නැහැ. ඊට පස්සෙ එවකට සිටි ස්ථිර ලේකම් මනිපෙනි මහතා තර්ජනයක් දුන්න, තඩු දමන බවට. ඒ අනුව කීප දෙනෙක් වැඩට ගන්නවය කීව. ඒ කම්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.]

කරුවන් වැඩට ආවාම ස්ට්‍රයික් නොකළ කම්කරුවන් මාර්ගයෙන් ඔවුන්ට ගොම, තෙලින් පෙඟවූ රෙදි කෑලි යනාදියෙන් ගසා පලවා හැරිය. එදත් කම්කරුවො සිතුව, එම්. ඊ. පී. එක බලයට පත් වූ නිසා ඒ තිබුණු වහල් භාවයෙන් මිදෙන්න පුළුවන් වේය කියා. 1964 දිත් ඒ ආකාරයට සිතූ නිසයි, මුදල් ඇමති ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතාට මුලින්ම ලිපියක් එව්වෙ. ඊට පිළිතුරු ලැබුණෙ නැති නිසයි, සමිතියක් ගොඩ නගා ඒ මාර්ගයෙන් ක්‍රියා කරන්න හැදුවෙ. ඔවුන් මාස 5 ක කාලයක් තිස්සෙ පොලිස් බැටන් පහරවලට යට වෙන්න නැතුව, මැරවරයින්ගෙ පහරවලට යට වෙන්නෙ නැතුව, මූලික අයිතිවාසිකමක් දිනා ගැනීම සඳහා මේ සටන ගෙන ගොස් තිබෙනව. ඔවුන් ආණ්ඩුවෙන් අළුත් දෙයක් ඉල්ලන්නෙ නැහැ. මූලික අයිතිවාසිකමක් ලබා ගැනීම සඳහායි, ඔවුන් සටන් කරන්නෙ. එවැනි කම්කරුවන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා යම් කිසි පොදු වැඩ පිළිවෙළක් නැති වීම ගැනයි, අප කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නෙ. මෙය බරපතල ප්‍රශ්නයක් හැටියට කල්පනාවට ගෙන වැඩ කරන්නය කියා මම ඉල්ලා සිටිනව. මොනම ධනපති ආණ්ඩුවක් වුනත් තමන්ගේ ආණ්ඩුවේ නීති රීති යටතේ මිසක් ධනපතියන්ට වුවමනා විධියට වුනත් ගිතුවක්කාර විධියට වැඩ කරන්න දෙන්නෙ නැහැ. එසේ ඉඩ දෙන්න බැරි බව ඇමතිවරු පිළිගන්න ඕනෑ. ආණ්ඩුවක් නම් එය පිළිගන්න ඕනෑ. ඒ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දී යම් දෙයක් කරන ලෙසයි, අප ඉල්ලා සිටින්නෙ. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් නැති නිසා මේ අතුරු යෝජනාව මගින් අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනව.

තවත් කරුණු කීපයක් ගැන අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කර තියෙනව. ඒ අනික් කරුණු ගැන මම කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. බුලත් සිංහල ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ කරුණු ගැන කථා කරනව ඇති. දැන් මම අප දෙපොළගේ නමින් තිබෙන අතුරු යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනව.

I move,

"As an amendment to the Address at the end add the words:

'but regret—

that far from taking the country along the road of democracy and socialism, the Coalition Government has step by step made concessions to the forces of reaction, making it possible for all the forces of communalism and clericalism to unite under the leadership of the United National Party to unleash a crusade against the Marxist and working class movement, which has suffered temporary disorientation after the entry of the L. S. S. P. (Reformists) into the S. L. F. P. Government; and that Your Excellency's Speech has failed to even mention the urgent and pressing problems of the people such as—

(a) the problem of growing unemployment in the employed sector and among the educated youth in the urban and rural areas;

(b) the problem of continued scarcity of essential commodities of food, clothing, personal and household requirements and the unchecked increase of prices of these goods;

(c) the problem of acute shortage of housing in the urban and rural areas; and that the failure of Your Excellency's Government to find any solution to these problems is causing increasing distress among the people and dissatisfaction in Your Government; and

that Your Excellency's Speech has ignored the problems of the working class and failed to make any reference to the 21 demands especially in relation to—

(a) retrenchment and dismissals arising out of the policies of Your Excellency's Government in relation to the so-called Ceylonization of Trade and restriction of imports;

(b) continuance of the wage freeze;

(c) bureaucratic management in Government enterprises and State corporations; and

(1) that Your Excellency's Speech has no reference to any measures for the defence of workers against victimization for trade union activities and in particular, remains silent on the question of the sequestration of the property of employers like the owner of the Velona Factory, who acting in open violation of the labour laws of the country, even perpetuate acts of criminal violence against workers struggling for their rights under the laws;

(2) that Your Excellency's Speech has made no reference to the problems of rural masses such as their problem of acute landlessness;

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(3) that despite Your Excellency's Government's professions of going along the road of democracy and socialism, Your Government proved that far from being democratic and socialist, Your Government is openly anti-democratic and anti-working class, in that Your Government is using the police to harass and beat up innocent people, break up strikes by the use of violence and has trampled the rights of linguistic and religious minorities, and in that Your Government has introduced draft legislation to muzzle the Press and to strike at the working class movement and the democratic rights of the people, whilst seeking to utilize the existing private printing establishments as a propaganda machine for Your Excellency's bourgeois Government indicating that Your Government intends to rule by anti-democratic methods ;

(4) that Your Excellency's Government in keeping with its basically anti-working class and chauvinist policy, has entered into an agreement with the Government of India regarding the so-called Stateless persons of Indian origin without any consultation with the people concerned and that this is a denial of democratic rights when a proper solution of the problem of so-called Stateless persons requires the grant of citizenship to all those who desire to make Ceylon their permanent home ;

(5) that Your Excellency's Government far from granting the just rights of the Tamil minority by making Tamil also a State Language, has in fact been following a deliberate policy of discrimination against the Tamils as a concession to chauvinist elements ; and

(6) that Your Excellency's Government has abandoned the fundamental democratic principle of a secular State, and has decided to exploit the religious sentiments of the Buddhists in this country by promising to introduce legislation to give Buddhism a so-called proper place and thereby also prostituting religion in the maintenance of capitalist rule ;

and, therefore, this House has no confidence in Your Excellency's Government.' "

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.
(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)
(Mr. Edmund Samarakkody)
විසින් ස්ථිර කරන ලදී.

සංශෝධනය සභාභිමුඛ කරන ලදී.
திருத்தம் எடுத்தியம்பப் பெற்றது.
Amendment proposed.

අ. භා. 5.10

වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වී. නාගනාතන්
(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்)
(Dr. E. M. V. Naganathan)

May I, Sir, before I move the amendment standing in the name of my party, express my admiration for the last speaker. Some time ago there were quite a number of our Leftist friends who were then moved by high idealism and the highest liberal traditions in politics and political science. They reminded me of the poem about the " Happy Warrior " by Wordsworth wherein he says how the " Happy Warrior " though in his later life is faced with many troubles and difficulties still preserves the highest idealism of his youth. Some of those who were then the leaders of the hon. Member who just spoke are on the other side of the House—and some on this side of the House also. But they have lost all the right they had to honest leadership of idealism, they have fallen to temptation, but the hon. Member who has just spoken and his associates still maintain the highest ideals of their youth.—They are still Happy Warriors.

I wish to move as an amendment to the Address, on behalf of my party, at the end to add the words :

" but regret that the Shastri-Sirimavo Bandaranaike Agreement, whilst disregarding democratic principles and disrespecting the Charter of Human Rights, has revealed a further advance in Your Excellency's Government's planned policy of aggressive communalism and re-actiontry neo-colonialism directed against the linguistic and religious minorities in this country, as exemplified by Your Government's continued refusal to restore to the Tamil language its historic position and rightful place in this Island, victimization of Tamil public servants, discrimination against Tamil-speaking nationals in the matter of colonization schemes, land settlement, import and export trade, technical training, and discrimination against the Tamil areas in regard to National Development Schemes and capital expenditure ; this House is of opinion that the Shastri-Sirimavo Bandaranaike solution to the problem of the so-called Stateless will only increase the inter-racial bitterness and disunity and thereby gravely disrupt the national economy with disastrous consequences to this country ;

and therefore express our total lack of confidence in Your Excellency's Government."

In Ceylon we are all of Indian origin. There is nobody here who is not of Indian origin. But some

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

have now been classed as Stateless—[*Interruption*]. Even a large number of Burghers are Eurasians of Indian origin.

This problem is fundamental and vital not only to the Tamil estate workers up-country in particular but to all the Tamil-speaking people in Ceylon in general. It is but one phase of the new Sinhala-Tamil conflict which has started and is continuing bitterly in this Island ever since the declaration of Independence. There was a time in ancient days when there were Tamil-Sinhala dynastic wars and conflicts. But today under the impulse of independence and the power that has come to the Sinhala Buddhist masses this problem of Stateless people of Indian origin has arisen. It is one phase of the larger Sinhala-Tamil conflict.

This acute Sinhala-Tamil problem cannot be understood or assessed in its true perspective without a knowledge of the historical and political background. Since the dawn of time the Tamils and the Sinhalese have lived in this country in separate states under their own kings. Of course, there were dynastical wars and alternate conquests and occupation of each other's territories, resulting in considerable blood fusion and mixture of the two races. But, in spite of it all, the two races maintained intact through the ages their distinct cultural and linguistic traditions, their two different religions and religious observances, and their separate national heritage and entity. Those who settled down in the Tamil states adopted the Tamil language, the Hindu religion, and the Tamil cultural heritage. Similarlly, those who permanently settled in the Sinhala areas became Sinhalese and Buddhists.

During the early colonial era under the Portuguese and the Dutch, the two traditional homelands of the Sinhalese and the Tamils, which did not then include the Kandyan Provinces, were administered as two completely separate units. It was only later, when the whole of Ceylon came under the British Raj, that the traditional homelands of the Sinhalese and the Tamils and also the Kandyan Provinces were combined by the chains of British imperialism into one single colonial state and brought under one central authority and administration.

During the later years of agitation and struggle for national freedom from British colonialism, the Tamils and the Sinhalese made common cause as a united Ceylonese nation or people, demanding their national freedom, their democratic rights, and the restoration and regeneration of their national languages and ancient culture as equal and honoured citizens of this country. There was then no single Sinhalese leader who even thought of, much less spoke of, Sinhala only or Sinhala-Buddhist supremacy and imperial tyranny over all other minorities, racial, linguistic and religious—as is being subtly implemented by the Coalition Government and arrogantly demanded by those who wish to overcall and outbid the Government on this question of communalism and neo-colonialism.

The grant of independence to Ceylon under a unitary system of Parliamentary government placed complete political power in the hands of the majority Sinhala-Buddhist masses. Political opportunists and soulless, self-seeking political pirates played upon the ignorance, superstition and natural pride of the Sinhala-Buddhist masses by basely appealing to the only factors that these innocent people could appreciate or understand, namely, race, language and religion, as the easiest means of coming into political power and also into personal plenty. In this context, these unscrupulous political adventurers realized that the more raucous and aggressive the Sinhala-Buddhist chauvinist cry they raised, the greater was the political power accruing to them, however inefficient and corrupt they may be, with the result that successive Governments in Ceylon have become more and more aggressively communal and chauvinistic and equally and simultaneously more and more inefficient and corrupt. In this background,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

successive Sinhalese Governments in Ceylon have carried out, more and more vigorously, a planned and purposeful policy aimed at the political, cultural and economic liquidation of the Tamil-speaking and other minorities in this country. At first this policy was indulged in covertly. Now it is being published to the world with brazen shamelessness. I have made this charge which practically tantamounts to an attempt at or policy of genocide of the national minorities in this country. What are the reasons? Firstly, there is the Sinhala-only language policy. On behalf of the Tamil-speaking people let me say that we do encourage and are for Sinhala for the Sinhalese people, but when it means that we should submit to it, then I say that that is wrong and is something which we cannot accept under any circumstances because it is axiomatic that a country is ruled in the language of its masters. This is true of any country. The British ruled their colonial countries in their language. The Dutch, the Portuguese, the French, in fact every colonial master has ruled the inhabitants of his occupied territory in the official language of his country.

In fact the Hon. Prime Minister Mrs. Bandaranaike told me, "You accepted English when the British were here. Why cannot you accept Sinhala?" In other words she tells us that we must accept Sinhala colonialism and Sinhala imperialism, and that is the spirit behind the Sinhala-only policy. What are we asked to do? We are asked to accept Sinhala in place of English. English at least is an international, and an advanced language, but I do say with all humility that Sinhala cannot claim and must acknowledge that it is far inferior to English, and, as many admit, is also inferior to Tamil as an advanced or modern language in the present day world. I do not, therefore, see how we can be asked to accept "Sinhala only" except as a matter of Sinhala neo-colonialism over the Tamil-speaking people. I say again that we are for Sinhala only for the Sinhalese people. If I were a Sinhalese I would be very proud to have my Government and my language in my country, but if I seek to impose my language on the Tamil-speaking people who have been in this country from the dawn of time I will be a rank reactionary and a colonial imperialist.

Secondly we say that, under the language policy, there is victimization of Government servants. When the Government servants joined the Public Service, I mean those who were recruited prior to 1956, they did so on a contract as between master and servant, and English was the language in which they were contracted to serve. Subsequently, without their permission and against their wishes a change in the contract was unilaterally effected and Sinhala was imposed in place of English. And this was done in a discriminatory manner against one section of the Public Service thereby benefiting the other section. The non-Sinhala section is greatly handicapped and this is unfair discrimination. The public servants have, therefore, like in any other service, through their unions refused to accept those conditions. They have as trade unions struck, they have a right to strike, against the imposition of Sinhala in place of English and in place of Tamil as a substitute in their work. And in this union struggle the Tamil-speaking Government servants are acting in the right way. They have a community of interest in their language. Their right to refuse to study Sinhala has been upheld by the court. This Government of ours is not moved by legal or democratic traditions or by the rule of law. They are continuing to oppress, victimize, intimidate and they are refusing to grant the Tamil public servants their legitimate increments and promotions even though they may be much more efficient in their work than those promoted. That is the policy of this Government.

Speaking for myself, I do not believe in Sinhala only or in Tamil only. The people of this country should be served in Sinhala or in Tamil, as the case may be, by the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

public servants. They are public servants, not Government servants. There was a time during the old colonial days when these officers were regarded as Government servants and not as public servants. They served the Imperial Government and ruled or tyrannized the people. Today they are all public servants and as public servants, they must serve the people who are now their masters.

Today the public servants must serve their masters in their language and not in a language they do not understand. So that, I say, any public servant must serve his masters in the language of his masters. That is the essence of a democratic public service.—The Tamil masters, that is, the Tamil people must be served in Tamil and the Sinhalese people in Sinhala.

But, at the same time, I say that those public servants who were recruited prior to 1956, the old-entrants as they are called, have a right to resist any change in the conditions of their contract and they are entitled to take trade union action to resist such a change in the terms of the contract. They have a right in those circumstances to refuse to study Sinhala or to pass examinations to test their proficiency in Sinhala which is really a form of trade union action.

In fact, some of them know Sinhala ; they have studied Sinhala but, as a matter of right, as a matter of principle, they have refused to sit for examinations which are held to test their proficiency in Sinhala ; and they are prepared to suffer the consequences that result from their principled stand on this matter. These public servants have put up a grand resistance of which they can be proud.

Mr. Speaker, what about those who joined after 1956 ? Sir, we are not for Tamil only ; we are for parity.

I am sorry, Sir, I have elevated you to the position of Speaker. You deserve to be elevated.

Mr. Deputy Speaker, what about those public servants who joined after 1956 ? Speaking for myself, I see no reason why they should not study Sinhala, but on the condition that, while they will serve the Sinhala people, their Sinhala masters, in the Sinhala language, they will not utilize their knowledge of Sinhala to oppress the people in the Tamil-speaking areas ; they will not try to impose Sinhala imperialism on the people of the Tamil-speaking areas.

Those public servants who were recruited after 1956 must tell the Government, " While I serve you in Sinhala, please don't send me to the Tamil areas expecting me to serve the people there in Sinhala. I can only serve them in Tamil. " In any case the Tamil people will not accept any other service except in Tamil.

Whatever might have happened in the past, I can assure you that, as from the 1st of January, the Tamil areas will refuse to a man to accept Sinhala as the official language, because they do not want Sinhala overlordship and Sinhala imperialism and they do not want to accept a position of inferiority—an attitude which no one looking at the matter objectively can call obstructionist and find fault with.

Then, Sir, there is the Citizenship Act, a Machiavellian and Draconian piece of legislation by which it was sought to divide the country. I am certain, Mr. Deputy Speaker—I am prepared to take a bet—that you cannot, according to law, prove your citizenship, that it is only a very, very, few who can prove their citizenship. I do not think that 99 per cent of my Sinhalese friends, especially from the Kandyan areas, can prove their citizenship according to the Citizenship Act.

What could you call an Act, which makes it impossible for the people of the country to prove their citizenship except as an Act to bastardize all citizens of the country. It is not a citizenship Act. It is immoral, a blasphemy to call it a Citizenship Act. It is an insult to the people for under that Act almost the entirety

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

of the population, be they Sinhalese, Tamils, Muslims or Burghers, except for the Christians, cannot prove their citizenship. That Act was passed with a definite Machiavellian and devilish motive, because according to that Act it says that by a Regulation the Government can presume who shall be citizens and who shall not be citizens. So under that presumption clause or presumption regulation, the Government has presumed and continues to presume that all who are Sinhalese or are accepted as Sinhalese or successfully pretend to be Sinhalese, are citizens, while those whom the Government does not care for and want to destroy, like the up-country workers and those who live in other parts of Ceylon, the Tamil-speaking people of the Northern and Eastern Provinces, may be considered citizens or not, depending on the wishes or pleasure and the political complexion of the persons concerned. That, Sir, is the position. Every Sinhalese man undoubtedly is a citizen, but every Tamil and Muslim from the Northern and Eastern Provinces are doubtful citizens while all the Tamils in the up-country are not citizens. That, Sir, I repeat, is the position. A devilish Act has been framed and passed for that purpose and the present Government and the present Ministry of Defence and External Affairs have made the most atrocious, the most barbarous, use of that Citizenship Act, as a weapon to degrade and destroy the Tamil-speaking minorities in Ceylon.

Now, this is my contention, and I will prove that the so-called "Stateless" in the up-country are mainly stateless because of the application of this Citizenship Act. But before that I must tell you there was another Act, the so-called Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act. This was to give citizenship under this special Act, calling them "registered citizens", to those Tamil estate-workers in the up-country who were all decitizenized and who were all made stateless. The qualification required was a certain number of years—10 or 15 or 19 years—continuous residence in this country. Now, if that Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act had been implemented honestly and honourably, almost the entirety of the workers in the up-country would have become registered citizens. But it is my considered and sober view, and I say it with all responsibility and I can prove it in any court of law, that that particular Act was administered most dishonestly, most unfairly and most unscrupulously. And thereby, only one-seventh of the people who were entitled to become citizens became citizens under that Act. I will tell you why.

I will give you two examples that will prove this to you. There was a man called Mr. Kurera. He had come to Ceylon as a small boy. He had joined St. Benedict's College as a boarder, and had passed the Senior School Certificate Examination. He subsequently worked for one or two years in some commercial college. He was able to produce all the evidence necessary, such as school certificates, to prove his passing the examinations, and that he had worked at the commercial institute. Subsequently he got an appointment as a clerk in an Audit firm. He had a certificate from this institute to say that he had regularly worked there and produced the pay abstract. Subsequently he married and was living in a house of which he was the tenant. He produced his house rent receipts till the date on which he applied and up to the date of the inquiry. There was nothing against him and he was accepted as a citizen.

His wife was entitled to better considerations. Her father had settled down in Ceylon for about 50 years and she was born in Ceylon. Her brothers and sisters were born in Ceylon. None of them had gone to India. She studied in Ceylon in a convent, I think, the Holy Family Convent, Bambalapitiya. But the point is this. When she left the convent she was about 17 or 18 years of age and until she married three or four years later there was no

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

document to prove her stay here. The Government said, "What has happened to you? There is the school certificate to prove that you went to school and there is the marriage certificate to prove your marriage, but in between there is no document. In between what happened to you? You must have gone to India."

Can a girl, brought up in a family where her parents, brothers and sisters are all here and her father had been away from India for 50 years, in between her passing out from school and her marriage, as an unmarried young lady in a house, be sent to India on a stroll and be brought back only for her marriage? That is the reason why they declined to give her citizenship.

Again they said, "All right, two years after your marriage, you had a baby; that is registered. You can prove that. Three years after that again you had another baby and that also can be proved. In between the births of these children, where were you"? She said: "I was with my husband, I was living in our home, I had to look after my children, we have our house rent receipts". At that time there were no householders' lists because there were no rations; rations came in later. It was not accepted. After inquiry, her application was turned down because the house rent receipts were in her husband's name.

Then she ran to the priest and the priest came and gave evidence. He said: "This girl comes to our church regularly and receives communion." Then the priest was asked, "Can you swear that this lady never left Ceylon and went to India in between? Are you always looking at this lady particularly? You have so many members of the congregation". He said, "I cannot swear to this, but this is what must have really happened." Again, citizenship was refused.

Then they had to come to me. I am the doctor of the family. I went to see this gentleman and the inquiry was held in a place above the Eastern Bank where now the Rubber Controller is. The Commissioner was a small man. I do not want to mention his name. He was sitting there and I went and gave evidence. I said, "Look here, I know this family, I know her father's family. Her brothers, sisters and all others are my patients. I know the lady; her children come very often to me with all kinds of illnesses. I know that she never left for India." Then he asked me the same question: "Can you swear that in between, for two or three months, she would not have gone and come back"? I said, "I am certain that she could not have gone for the simple reason that she has her children, she has a home, and she has a husband. How can she suddenly go? What is the reason? Does she come back only to deliver a child and then go back and come again to deliver another child. Are you talking sense or nonsense? Are you an honest man?" I pitched into that Commissioner as only a Naganathan can pitch into him. I was furious with rage. I said, "Look here little man, I will catch you and throw you out of this window". He was sitting in front of a window and he would have gone to the road. Then he said, "Doctor, doctor, sit down." He was rather worried. He produced a letter. I am sorry to say it was signed by the father of the Leader of the Opposition warning him that he was passing too many people and unless he looked sharp and reduced the number of people who got citizenship, he would lose his job.

I am not afraid to tell the truth about myself or my enemies or my friends. The hon. Leader of the Opposition is a very good friend of mine. He is much more honest than his father. His father was a very grand gentleman in many ways, but by these various tactics of dishonesty, of cruelty, they created the Stateless population. Those 975,000 people would not have been Stateless if not for two Acts, one of which is the Ceylon Citizenship Act, which is a Machiavellian and a dishonest Act applied

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

by the Government at its sweet will and pleasure. Under that Act nobody could prove his citizenship according to law or documents. I say, not even the Prime Minister, the Chief Government Whip or the Minister of Education would be able to prove their citizenship, but still Sir, they are are accepted as citizens only because it is the will and pleasure of the Government. But these poor people, because they are labourers, are not granted citizenship. Therefore, we say that this so-called 975,000 stateless people of Indian origin, compiled as it is, is a dishonest compilation and a dishonourable tactic adopted by this Government under the Citizenship Act.

Sir, if you want to solve a problem or if you want to cure a disease, you must first of all diagnose the disease, the conditions, and so on, and know how to treat it. So, when it comes to the question of solving the question of the 975,000 Stateless people, you must first find out how they became Stateless and whether you could remove it. That is the first question you must find out.

In this connection, I would like to read to the House a remarkable statement made by the Prime Minister in the Senate. It is not a speech made by her; it is also not an interview given to the papers, but it is a statutory statement. I am very sorry for her and I am also sorry for Ceylon that we should have allowed our Prime Minister to make a statement like this. Historically it is a fabrication and documentarily it is full of dishonest statements. I feel ashamed of it as a Ceylonese. I cannot now be proud of the Prime Minister. I could have boasted of my good Friend the hon. Leader of the Opposition because I know he will never make a dishonest statement.

I do not want to talk of the Prime Minister's own version of Kandyan history but I will read a few sentences from the statement of the Prime Minister:

"Due to the expropriation of their ancestral lands under the Waste Lands Ordinance, the Kandyan peasants had very little land to live on and they were deprived of the right to continue cultivating their ancestral lands. As a result they were compelled to live in the valleys which were surrounded on all sides by estates. Today we find in the Kandyan Districts an alien"——

Who are the aliens here?

—"population of South Indian workers who follow the social traditions of South India while the Kandyans who occupy the valleys observe their ancient customs."—[OFFICIAL REPORT, (SENATE), 10th November, 1964; Vol. 20, c. 2067].

In any hilly country in the world people live in the valleys because villages are in the valleys and the roads are also in the valleys; no one lives on the hills. Now take, for instance, Wales, Scotland, Kashmir or Switzerland—I have gone to all these places—where you will find that the people in these hilly countries live in the valleys. The reason for this is that if one tries to live on the hill-tops one will find it very difficult to build a road, to get water and to cultivate. It is because of these difficulties that the people live in the valleys. On the other hand, in the valleys the soil itself is very rich because of soil erosion at the top of the hill and there is sufficient water for cultivation purposes, etc. Therefore, people always prefer to live in the valleys. So, the fact that the Kandyans live in the valleys is not due to the so-called expropriation of land by the British people. The British people are not my friends, but historically I must tell the truth. The fact that estates came up on the hills is not the reason why the people happen to live in the valleys; the estates came on the hills because they were bare lands —I mean rocky jungles which were of no use to anybody, and where you could not cultivate anything except tea which has converted these bare and rocky useless lands into lands flowing with gold and money as far as Ceylon is concerned.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

This accusation that the Kandyans have been driven down to the valleys and aliens are living on the top of the hills is very—I do not like to say—stupid, for the lady is not responsible for what she reads, she knows not what she reads. But our Prime Minister should not be allowed to read out things like that. Those who wrote such nonsense for her should be punished. Again and again you will come across similar quotations. Here is something which is an awful lie—[*Interruption*]. Tell me some Parliamentary word which means the same thing. This is what she says :

"Statistics compiled by various departments, over a long period of time, had demonstrated the fluidity of Indian labour, their numbers in Ceylon fluctuating in direct proportion to the opportunities available for employment. The Agent of the Government of India in Kandy argued in 1933 against the extension of the village committee franchise to Indian labourers on the ground that they have absolutely nothing in common with the people of the country . . . . —[OFFICIAL REPORT, (SENATE), 10th February, 1964 ; Vol. 20, c. 2068] ".

This is exactly the opposite of the correct position.

In 1933 the Donoughmore Constitution was in existence. You must read what the Donoughmore Commissioners had to say. They did two things. They took away communal representation and they gave universal franchise. This was objected to by the so-called national leaders. They were nearly all capitalists, anti-working class leaders. They did not want the working-class to get the vote. In that context the Donoughmore Commissioners felt that they could not get their report through the Legislative Council unless some restrictions were made to the franchise of Indian labourers.

I will read to you from the Soulbury Commission Report. The Soulbury Commissioners referred in one chapter to the Donoughmore Constitution. This is what they said at page 13 :

"38. It became increasingly clear that the chances of getting the new Constitution accepted depended very largely on an understanding with the Sinhalese Members of the Council as regards the Indian franchise. The Commission had suggested that a period of five years' residence was a sufficient indication of an 'abiding interest' in Ceylon or of 'permanent settlement' there. This was not considered satisfactory. As a result of negotiation the Governor proposed that the principle of domicile should be made the standard test for all . . . "

In 1931, 1932 and 1933 there was serious opposition by Sinhalese leaders in public life and in particular by Kandyans, against the award of any kind of voting rights to the Indians. They raised a terrific cry specially as regards votes in village committee elections. They said that these villages were Sinhala villages and that, if you allow the Tamil workers in the estates to vote, they will swamp our villages ; they said that village committees will be Indian Committees and the Sinhalese will disappear. Therefore, the so-called Indian Tamil workers who were allowed to vote at State Council elections had their right to vote at village committee elections taken away. As far as village committees were concerned they had no votes. Those Sinhala leaders who asked for this, and, particularly, Kandyan leaders were leaders like the Prime Minister's friends and relatives, feudal chieftains. They objected to giving the vote to the working-class in general and the Tamil estate worker in particular.

In that context, it is idle for the Hon. Prime Minister to come and tell us that "the Agent of the Government of India in Kandy argued in 1933 against the extension of the village committee franchise to Indian labourers." It is as if this privilege was being forced on them and the Tamil workers said, "We do

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

not want it". When our great Kandyan feudal lords said, "Give them village committee franchise", they refused to have it!

What really happened was this: These people were deprived of their vote in the village committees but they were asked to pay the taxes. For the purpose of recovering taxes within the village committee area, they were included. It was then that the Agent said, "We have no vote in your village committees. We get no benefits whatever such as housing, water supply, lighting and conservancy, which is all done by the estate. But you want us to give you our money." He objected to any kind of taxes being taken from them. That was the position.

I am surprised that such tremendous lies are being uttered. They get Mervyn de Silva of the "Daily News" or some such person to write some article, and they quote from it. Then the Prime Minister says something, that is accepted as the truth and is expected to go down into Ceylon's history. If you want to utter a lie, let it be something plausible. There is a saying in Tamil to that effect, "பொய்யைச் சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்ல வேண்டும்". If somebody comes and tells me, Sir, that you have given birth to a child, I cannot be expected to believe it. If you say that in 1933 the feudal lords of Kandy tried to force the vote on the so-called Indian Workers and that they said, "No, we do not want it", can you expect anybody to believe it? I am sorry that in a matter of international concern the Hon. Prime Minister made a declaration on such flimsy grounds.

I protest at the up-country Tamil workers being considered aliens. What constitutes an alien? In Ceylon there are the Tamil-speaking people. They have been here from time immemorial. They have their culture, their religion, their language, their way of life. If these people, even those who are to be granted citizenship rights, are considered as aliens, what is the position of the non-Sinhala minorities in this country, the Muslims, the Tamils and others? I want to know that. I can tell you openly, but with great bitterness and sorrow, that the Tamil-speaking people and the other minorities in Ceylon feel today that they have become aliens in their native land, in their own beloved motherland. That is the inescapable conclusion to be drawn from the treatment meted out to these people by this Government and those who urge this Government on along that line of thought.

I want to comment further on what the Prime Minister had said. I am very sorry that she has made these statements. I know that she is a very good lady. This has been given to her and she has read it out. She next states that this is the only way of solving the unemployment problem. There are various ways by which those who call themselves advanced or progressive or socialists could solve the unemployment problem. If this problem is to be solved by destroying, removing or liquidating a section of the people who are defenceless and weak, then where would you end? Tomorrow the Minister of Education will come and say, "There are so many children without schools. We have no schools and we have no money to build new schools. The best thing to do is to get rid of the children." The children are to be murdered! Is that the way to solve the problem? You create the problem and you try to solve it by most barbarous methods. The easiest way to solve the unemployment problem according to your methods is to destroy the Indian people. The next will be the Moormen. Unfortunately there are only a few of them. You will say, "We want trade. Our Sinhalese people have no trade. We will destroy all the Muslims and Tamils who are doing trade." Then among the Sinhalese there will be unemployment. What will they do? They will destroy the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

low caste people; the Kandyans will destroy the low-country people, and so on.

This is not the way to solve pro blems. If the Government does not know how to solve them, if the so-called golden brained socialists and leftists do not know how to solve them, let them ask us. We will tell them the most rational, the economic and the most satisfactory way in which to solve the unemployment problem. It will not be by such barbarous methods as destroying population and removing people.

The Prime Minister has next referred to some other matter. I am reading from column 2073 of the "Uncorrected Senate HANSARD of 10th November, 1964. She states:

> "To iron out the difficulties that had arisen, the Prime Minister took out in October, the same year another delegation to Delhi, which included the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike and Mr. Dudley Senanayake."

She forgets to state that when this delegation went to New Delhi the late Mr. Nehru produced many of these documents Indian and Pakistani Citizenship Act, which I mentioned earlier and asked what all this meant. Sir John Kotelawela, the then Prime Minister, had no answer to give and appeared to be very foolish. All that is not mentioned in the Prime Minister's speech.

With regard to voting this is what the Prime Minister stated. I am reading from column 2069 of the same HANSARD:

> "The results of the elections held under the Soulbury Constitution in 1947 brought home to all the need for an early settlement of the problem. The election results had shown how close were the communal ties among the Indians in that they always voted in a block. Where the Indians had a majority, they selected one of the members of their communal organization and thereby virtually disenfranchised the Kandyans in seven constituencies; where they were not in a majority, they had more or less carried out the instructions of their communal organization to vote for a particular Sinhalese candidate. In 13 or 14 constituencies the Indians secured, by these means, the election of a candidate who owed his election primarily to the Indian block vote. An alien population was thus able to affect the result in one-fifth of all the constituencies of Ceylon thereby creating a serious political problem in the Kandyan Provinces.—[OFFICIAL REPORT, SENATE, "Uncorrected" 10th November, 1964; Vol. 20, c. 2069].

This paragraph in the statement made by the Prime Minister is reeking and overflowing with inaccuracies, lies and absurdities. Let me show them.

She states that in 13 or 14 constituencies the Indians secured the election of a candidate who owed his election primarily to the Indian vote. The meaning of that is that the 13 or 14 Members who were elected were workers' candidates. Probably they were leftist candidates, persons who stood for leftist principles like my good Friend on my left (Mr. D. P. R. Gunawardena). Then his ideals and ideas, his views and opinions, were different; unfortunately they are today different from what they were then.

What the Prime Minister and others of feudal persuasion do not like is that people who had sympathy for the cause of the workers had been voted in. It is only natural and inevitable that workers and their unions will support candidates who espouse their cause; for example, members of an L. S. S. P. union will, naturally, stand for the L. S. S. P. candidate and vote for him.

So in the case of the up-country workers they voted for the candidate who sympathized with their cause. Workers will vote for a workers' candidate, a leftist candidate, a socialist candidate. That is what the Prime Minister means when she says that the Indian workers deprived the Kandyans of their votes in their own constituencies.

Then, Sir, the Prime Minister says in her statement that an alien population was able to affect the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

result in one-fifth of all the constituencies of Ceylon. We then had 95 constituencies in Ceylon, and with 6 Appointed Members the total number was 101. According to the Prime Minister this constitutes one-fifth of the constituencies of Ceylon. They do not know elementary arithmetic. Is this the result of our national system of education ? And this is a statement that is made by the Prime Minister in a speech in the Senate on an international subject.

Now, Sir, I like to read out at this stage a paragraph from the Report of the Commission on Constitutional Reform—the Report of the Soulbury Commission. This is what the Commissioners stated at paragraph 270 :

"We were furnished with statistics to illustrate the working out of this scheme—"

The Commissioners are here referring to the scheme, set out in Sessional Paper XIV, of the Board of Ministers.

"We were furnished with statistics to illustrate the working out of this scheme, and we investigated it with the assistance of a number of witnesses who came before us. Its advocates estimate that the result would be that, of the 95 elected seats, 58 would go to Sinhalese candidates and 37 to the minority candidates (Ceylon Tamils 15, Indian Tamils 14, Muslims 8), making, with the six nominated seats, a minority representation of 43 in a House of 101."

So, it was put before the Soulbury Commissioners by the Ministers themselves : "Here, we are giving 14 seats to the up-country Tamil workers". But they, the Tamil up-country workers got only 7 seats, not 14—exactly half. And the Prime Minister of Ceylon in 1964 says : ". . . thereby virtually disenfranchized the Kandyans in seven constituencies". *Aiyo*, look at the calamity !

Now, is this logical ? Is this sensible ? Is this honourable ? Is this civilized ? And again the Prime Minister says—and this is the policy of the Government of Ceylon : "These negotiations were conducted on the footing that all persons of Indian origin in Ceylon were Indian nationals or Indian citizens."

I tell you, all citizens of Ceylon are of Indian origin, including my good Friend the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena). The Prime Minister says these negotiations were conducted on the footing that all citizens of Indian origin in Ceylon were Indian nationals or Indian citizens.

This is incorrect historically, ethnologically and factually. Rash statements are made and repeated over and over again, and they become the truth in Goebbellian style. You say something to impress the people.

There are so many points which I have noted down, where the Prime Minister has made so many mistakes. Perhaps not she, but her advisers, those who wrote the statement, are to blame. Some of them are downright lies. I do not want to waste the time of the House, but shall give one or two. For instance, her statement says the Indian problem "shall be dealt with and settled outside the pale of party politics". But it is most racial, communal, and barbarous. This Government and its supporters are following in this matter a policy which is racial, communal and barbarous. It should have nothing to do with politics because politics means the art of governing. Can you govern a country in this way ? Can you murder people, drive people away, and destroy people ?

I have said sufficient to prove that this pact has been based on a wrong, utterly dishonest basis. The whole foundation on which it has been planned out and built is wrong. I say that the figure of 975,00 "Stateless" is incorrect, and is a dishonest compilation due to a dishonest, corrupt, and barbarous application of two Acts. The Ceylon Citizenship Act is a diabolical, Machiavellian Act, which leaves everything in the hands of the Government. They might as well have said in one line : "Those

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

whom the Government decides or desires are Ceylon citizens ; those whom the Government does not desire are non-citizens ; and those whom the Government is prepared to consider are doubtful citizens." Why all these citizenship laws ? How can a court of law deal with an Act when there are no documents available or existing in the country ?

I do not know how my leftist friends who call themselves socialists, who call themselves progressive, who call themselves Buddhists, can reconcile themselves to this. Lord Buddha himself was an Indian. Buddhism is a noble religion of honesty and tolerance, but today there are two kinds of Buddhism. There is Lord Gautama Buddha's Buddhism and there is the unscrupulous political buddhism of Ceylon.

My good Friend from Avissawella who was once the father of revolution, has now started to have revolutionary buddhism which has nothing to do with the pristine Buddhism of Lord Buddha.

I say the start was wrong, that the foundation was wrong. We should first find out how many of these 975,000 people who have been falsely, wrongly and cruelly stated to be stateless are really Stateless. Let us compile it. There are methods by which it can be compiled.

There was a commission appointed recently to make an investigation into the difficulties experienced by citizens of Ceylon in proving their citizenship when they apply for jobs in Government Service or try to get an import licence or an export licence or when they want to buy lands or shares in the share market. This committee has made certain recommendations— in spite of the stupidity of the law of citizenship— where by some amendment of the law or some regulation it would be possible for people to have a reasonable chance of proving their citizenship either on their own evidence or by going before a court of law instead of trying to depend on the mercy—the merciless tendencies —of the present Government and the Ministry of Defence and External Affairs. Let this commission's reoort be published and let the Government set up the necessary machinery quickly to find out who are citizens by descent and who are not.

We have made a needle survey of the workers in the up-country areas. We find that many of them are members of the fourth generation of workers who had emigrated to Ceylon years ago and have thus settled down and become domiciled in this country. There are others of the third generation, of the second generation and of the first generation. Everyone of them, rightly speaking, is a citizen by descent, but they have been declared Stateless because they are unable to produce the very documents that no other Kandyan can produce. In this House there are so many Kandyan Members but not one of them—except perhaps for one or two of them—can produce proof of citizenship. I am appealing to those Members who were in the L. S. S. P. formerly who were noted for their bold fearless idealism. How can they ally themselves with this barbarous and dishonest Government ?

Let us first make an effort to find out honestly and truly who is a citizen and who is not a citizen. We made a needle survey and on computation we found that there were between 400,000 and 500,000 citizens born of the first, second, third and fourth generations. They are citizens by any law and by any right except by the nefarious Citizenship Laws of Ceylon and its administration. When you do that you will find that the so-called Stateless have boiled down to a very few, to comparatively half that number or less. I say even this half or less would have become citizens under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act if it was applied honestly, with elementary honesty.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act is gone today and we are left with people who are not citizens. Among them, a good many may choose to go back to India. They would probably feel like what the Israelites felt when they left the land of Egypt from where at last Moses was able to get them out. They said: "We go away from this land of iniquity, from this house of bondage", and cheerfully they went away. So among those who are not citizens, a good number would shake off the dust from their feet and fly away from this land of iniquity, from this house of bondage called Ceylon under this Government of Ceylon. In the case of the balance who have become naturalized, who have become rooted to the soil, a test should be made to see whether they are domiciled or not. That test is easy; offer them inducements to go away from Ceylon and the inducements held out to them by India welcoming them back. If they succumb to the inducements then they are not citizens of Ceylon; they do not have the right to be domiciled. But the balance who do not elect to go to India in spite of inducements, and prove that they are domiciled by all tests of modern civilized people, then they have a right to demand citizenship and they should be given citizenship.

But, what do we have under the Sirimavo-Shastri Pact? They are haggling over figures—one says 500,000 and the other says 300,000—as if they were playing with some bricks or straw. It is really a horse deal; there is no political principle or democratic principle in it. Surely, the views of those who are directly concerned, the up-country Tamil workers, should have been ascertained; they should have been consulted. What is this democracy you are talking of? These people are treated like cattle, sheep and horses and are asked not to speak. That, Sir, is good Buddhism; that is humanity according to the new revolutionary political Buddhism. Mr. Deputy Speaker, this is neither democracy nor civilization nor Buddhism. Buddhism is being desecrated by political pirates in Ceylon.

Sir, our trade union, Illankai Thozhilalar Kazhakam, of which I have the privilege to be the President, considered this Sirimavo-Shastri Pact and passed the following resolution. I will read it carefully for those who will appreciate the substance of it:—

"Inasmuch as the Shastri-Sirimavo Pact is not based on any democratic principle or on any respect for Human Rights but is a horse-deal designed to suit the desires of the chauvinistic Sinhalese Government of Ceylon on the one hand and the convenience of the Government of India on the other, even though it sacrifices the fundamental rights and liberties of Tamil workers in the up-country areas of Ceylon, and inasmuch as the very people vitally concerned in this transaction (the so-called Stateless) were not permitted to participate in, and were not even consulted during the discussions that culminated in the Shastri-Sirimavo Pact, they cannot under any circumstances be expected to abide by the terms of this settlement. The Illankai Thozhilalar Kazhakam rejects this Pact because it—

(a) Accepts (according to the Prime Minister of Ceylon) the inhuman principle of compulsory repatriation of over half a million Tamils who, (though unfairly denied *de jure* recognition) are *de-facto* citizens of Ceylon, the great majority of them having been born in this country of the 2nd, 3rd and 4th generation of immigrant labour domiciled in this Island.

(b) Maintains the humiliations and disabilities of the bulk of the so-called "stateless" for a further period up to a maximum of 15 years.

(c) Keeps in mental agony and suspense for varying periods up to a maximum of 15 years those who, choose to or are to be compelled to go to India as repatriates thereby completely unsettling their employment prospects and disorganizing their family. The especially in the matter of their children's future."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

A little explanation about that is necessary—about this repatriation. Some are going to be repatriated willingly ; some will be compelled to go. But one never knows when one is going to be sent away, when one can choose to go or when one is going to be compelled to go. It is going to be specified during a period of 15 years. 15 years is a long time, almost a lifetime. A child of six becomes a boy of 21. It is almost a generation. A boy of 13 becomes a big man of 28. Your future is all upset and unsettled.

Can a boy of 13 in due time start working, find employment when he has got to go ? A young girl has to be given in marriage and young children must study. The Education Department wants to teach them in Sinhala but in India that education will be useless to them. So that the solution of the problem is unrealistic. During that 15 years there will be people who choose to go and others who will have to be compelled to go at a specified time.

This is what paragraph (*d*) says—

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා. (කලවාන)

(திரு. எல். டி எஸ். ஏ. குணசேகர—களவான)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera—Kalawana)

Why are you worried about Indians ?

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is good Buddhist philosophy. Every man is my brother—Buddhist, Hindu, Christian or Muslim. We are dealing with human beings whether they are Indians or Kandyans.—[*Interruption*]. Mr. Deputy Speaker, there is a French saying : *"le chien aboyant le caravan passeur*, which may be interpreted in English as 'The curs will bark but the caravan proceeds'.

Paragraph (*d*) says :

"Seeks to degrade those who are to be granted 'Ceylon Citizenship' (in driblets over a period of 15 years) by classifying them as an inferior grade of Ceylon citizens to be politically segregated and obviously permitted to remain here as a subordinate people only for the purpose of securing Ceylon Government's revenue from the Tea Industry."

Those who are to be granted Ceylon citizenship are to be put on a separate register—it is apartheid. Some of my Leftist Friends, including my good Friend on my left, shouted vigorously against South Africa. But here in the heart of our beloved country this Government proposes without any shame—in the name of Lord Buddha too—to segregate these people :

"(*e*) Gives no guarantee of any large-scale plan or definite scheme for the rehabilitation of the repatriates in their own cultural environment in India, whilst it is vaguely indicated by spokesmen of both countries that they will be distributed all over the Indian sub-continent as in the case of the refugees."

People are going to be taken compulsorily. Those who go by choice will know where to go. Those who are compelled to go will be distributed all over the Indian sub-continent like refugees. Is this an agreement ? Is this human ? And our good Leftists Friends, our advance thinking idealists, do they think that this is proper ?

"(*f*) Leaves uncertain (without even attempting a solution) the future of an unspecific population of over 150,000 persons who may be fated to remain in virtual bondage as "stateless persons" for an indefinite period beyond the 15 years envisaged in the agreement."

Finally, the future of 150,000 people is uncertain. Nobody knows whether I am one of those who are going to be made a subordinate citizen of Ceylon or whether I am going away. Everything is uncertain. Will I be in the 150,000 who are to be

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

suspended between heaven and earth, who do not know their future, or will I be one of the 300,000 who are going to be made second or third class citizens of Ceylon, or will I be one of those who are going to be put somewhere in India near the Himalayas or in some other place. The whole agreement is vague, unrealistic and unbusinesslike. If the Government of Ceylon and—I am sorry to say—the Government of India do not know how to settle this matter why do they not consult us? We will give them a cut and dried plan, a very good plan.

These people, the S. L. F. P. Members, have become politicians by mere shouting, without thinking, by crying to the people on the lowest of the low ideals—language, race, caste and religion—and the poor people, very good people, there are no better or kinder people than the Sinhalese, are misled. Unfortunately they are ignorant of politics and the corrupt people are misleading them.

I say that this whole pact brings no honour to Ceylon and is a disgrace to India. It is very very unfair and very, very inhuman on the people concerned. It is neither based on democratic principles nor on the Human Charter. Now, what is the use of talking about the Human Charter to these S. L. F. P. people who do not understand it? We are casting pearls before swine because some of these people do not understand what the Charter of Human Rights means. According to the charter, surely these people's wishes should have been ascertained, and thereafter an agreement could have been arrived at!

A solution is required. A solution must be found to this problem. I can assure you that if we, those who represent the workers in the upcountry, the representative of the Government of India and the representative of the Ceylon Government, can meet together, we can jointly consider the problem and a just, honourable and lasting solution found.

Shastri-Sirimavo Pact can never solve the problem. No problem is ever solved unless it is solved justly and honourably. Tell me whether any problem has been solved in this way in the history of the world? Hitler thought that he had solved the problem. Did he solve it? Tojo thought that he had solved the problem? Did he do so? Like in history, tyrannical men, short-sighted men, opportunists political rogues have thought that they had solved problems. Have they solved any problem, I ask you? No. You cannot solve problems except on the principles of equity and fair play. That is the only way to solve any problem by this Pact. I say this problem will never be solved. We can help to solve it if there is a proper approach.

I stated that I had to substantiate the charge that this Government's policy has been the economic, political and cultural liquidation of the Tamil-speaking people in Ceylon. I have said that, since the grant of independence to Ceylon under a unitary system of Parliamentary government, complete political power passed into the hands of the majority, namely, the Sinhala Buddhist masses. Political opportunists and soulless self-seeking political pirates played upon the ignorance,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

superstition and natural pride of the Sinhala-Buddhist masses by basely appealing to the only factors that these innocent people could appreciate or understand, namely, race, language and religion, as the easiest means of coming into political power and also into personal plenty. In this context, these unscrupulous political adventurers realized that the more raucous and aggressive the Sinhala-Buddhist chauvinist cry they raised, the greater was the political power accruing to them, however inefficient and corrupt they may be, with the result that successive Governments in Ceylon have become more and more aggressively communal and chauvinistic and equally and simultaneously more and more inefficient and corrupt. In this background successive Sinhalese Governments in Ceylon have carried out, more and more vigorously, a planned and purposeful policy aimed at the political, cultural and economic liquidation of the Tamil-speaking and other minorities in this country. At first this policy was indulged in covertly. Now it is being published to the world with brazen shamelessness.

They are trying to impose Sinhala on the Tamil people of this country on the ground that English was imposed on the people of this country before independence. At least English is an international language, well advanced. The Tamil language, I say in all humility, is well advanced and the Sinhala language is not as advanced and certainly not equal to the Tamil language in its literature.

I have shown how the Government has victimized and is victimizing the Tamil public servants. I have shown how they are trying to destroy the Tamil race. I have referred to the two Citizenship Acts.

No, Sir, I have more to say. This Government like its predecessor has started colonization schemes in the Tamil areas. I do own that the planting of an alien population in the up-country areas was wrong. It should not have been done. It was unfair to plant in the midst of one cultural and linguistic group another cultural and linguistic group. That was done by our English masters. But at least it could be said that it was to benefit the country, because now 70 per cent of our economy is dependent on the sweat and toil of the estate workers, and nobody has deserved more of the gratitude of the Sinhala people than these up-country workers. But what have they got ? Ingratitude cannot go further than what has been done to them.

Now, Sir, I was saying that I do own that it was quite wrong on principle to plant in the midst of one cultural and linguistic group another cultural and linguistic group. But what I want to say and stress is that two wrongs do not make a right.

අ. භා. 6.30

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு உப சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கவே, சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.

[*Whereupon* MR. DEPUTY SPEAKER *left the Chair, and* MR. SPEAKER *took the Chair.*]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

Mr. Speaker, Sir, I was saying that what our English masters did was wrong. But what are our Sinhala Government doing ? Something much worse.

The Government by various methods, openly and underhand, is planting handpicked Sinhala colonists in the Tamil areas.—[*Interruption*]. So that we do say that this form of colonization is against all accepted civilized principles.—[*Interruption.*] I said before, Sir that there is a French saying *le chien aboyant le caravan passeur,* which means ' dogs may bark, but the caravan moves on '. Colonization schemes, I say, are immoral and will recreate problems.

Take, for instance, the misfortunes of the Kandyan past. This Government which recognizes and knows what was done in the Kandyan areas years ago by the British, has been repeating in 1960—and earlier in 1950—the wrongs done by the foreigner in the earlier period. In Tibet the revolutionary Chinese Government did the same thing. They planted large numbers of Chinese nationalists in Tibet and thereby crowded out or choked the Tibetans, their language, their culture, their religion, and their way of life. An international body of jurists, international world opinion, characterized that as cultural, religious and economic genocide.

Do you want to do the same in the name of Lord Buddha, the great Lord Buddha, that honoured jewel, the greatest light of Asia ? Why do you in his name want to repeat the same murderous genocide policy in our ancient Tamil homeland ?

If you want to, send the so-called unwanted Tamil workers from the Kandyan areas to our areas you will not be doing a crime thereby, because you will be righting a wrong of the past.

The next point I want to make is about Parliamentary representation. Again, in the matter of Parliamentary representation, the minorities have been most wrongfully treated. It is an axiom in democracy that the minorities must be given weightage in representation : the smaller the minority, the greater the weightage in representation. But what do you have here in Ceylon ? The Sinhalese-Buddhist majority is being given weightage, and there is over-representation of the majority. Have you ever heard of it in the history of man ? Is it defensible in any kind of political philosophy or religion ?

What is the position ? You have decitizenized and disenfranchized nearly a million Tamil workers in the up-country who, as I told you earlier, could not be regarded as stateless. Again, on the basis of population, the number of seats that the Kandyan Sinhalese hold is far in excess of their population. They have over-representation by 18 to 20 seats in comparison to the Low-Country Sinhalese. The Kandyans are ruling the country because of this over-representation. The Prime Minister is a Kandyan ; the Governor-General is a Kandyan. Why is it so ? Because of the undemocratic system whereby the seats due to a section of the population who are decitizenized and disenfranchised, have been stolen by the Kandyan people. Weightage is given to people who have no right to get seats. The principle of delimitation is that every 75,000 of the population is given a constituency. You take away the franchise of a milion people and give their seats to people who have no right to get seats.

Now take the hon. Member for Nuwara Eliya (Mr. T. William Fernando) and the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna). They represent constituencies where the inhabitants, on whose numbers they get the seats, have been disenfranchized and decitizenized and a small minority of Kandyans enjoy the Parliamentary seats dishonestly, and these are the Members of Parliament who are most anxious that the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

stateless must not get their rights, their human rights and their political rights. They have stolen those seats. A minority number has got those seats, and if justice is done to the majority in their constituencies, they are afraid that they will lose their seats. That is why they are so fierce. It is a personal factor of self-interest; it has nothing to do with political philosophy, nothing to do with idealism, nothing to do with the good of Lanka. That is why you find the greatest opponents of citizenship rights and political rights to people, who by every standard of civilized man deserve these rights, are denying them or speaking most violently against them. That is because it is going to affect them personally.

Even take the Upper House. The Upper House is supposed to be a minority safeguard according to the Soulbury Commissioner's report. But what is the position? Perhaps all the minorities put together can get one Member into the Upper House once in every two years. The Muslims, the Tamils and the Burghers all combined can get one Member into that House of 30 Members. And that is supposed to be a minority safeguard House!

I say on the matter of representation that this Government and its predecessors have conspired to create a system of representation which shatters the minorities, gives them no place here, and reduces them into an unreckonable minority of no consequence. I say that there are certain standards by which we consider ourselves to be civilized, certain standards by which we can call ourselves, honourable men, honourable Members of Parliament. We can look at history, look at other people in the world, and say we are a great people, the Sinhalese. I wonder whether the last 15 years' history of Ceylon can give us that right so that our future generations will not feel ashamed.

I do not want to go on very much longer but there are one or two points more. Our amendment refers to the question of expenditure on our Tamil areas. Take the Budget, especially since 1956, break it down, analyse it; not more than 4 per cent has been spent in our areas for public development, for national development. Take the moneys that have been given to us as free-will gifts from other countries, the so-called foreign aid—[*Interruption*].

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member must keep quiet or withdraw from the House.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Not one cent has been spent in our areas or for our people whether by the Education Department or any other department.

Take the example of the Kankesanturai harbour. The West German Government gave an endowment or gift and a loan for the development of the Kankesanturai Cement Factory, and as a necessary part of that scheme, they mooted the development of the Kankesanturai harbour. In fact, they gave Rs. 16 million for the development of the Kankesanturai harbour and in this House a Token Vote was passed for the purpose of utilizing this amount. What has happened to this aid? Has it been stolen? The only gift the German Government gave us has been taken away from us. Is not the cement factory at Kankesanturai a national project? Surely, it is not there for the benefit of the hon. Member for Kankesanturai, it is a national undertaking.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

We can produce the best cement in the world but the cost of production is very high because there is no adequate harbour—oil is a very big factor for the purpose of running the factory and its furnaces. Oil will be cheaper if we could get the necessary oil by sea. Instead, we have to get the requirements of oil from Colombo by train at great expense and waste of time to Kankesanturai and the cement which is produced there has in turn to be taken back to Colombo and other parts of the country by train once again at great expense. On the other hand, we do not have a sufficient number of railway waggons even to bring cement to a place where there is a shortage of it.

Now, Sir, if the Kankesanturai harbour is properly developed it will be possible to bring down the price of a bag of cement by about Rs. 2.75 or Rs. 3 per bag. Today, the cement industry has to be protected by way of a Rs. 2 tax on foreign cement. But, if the Kankesanturai harbour is fully developed we can compete with foreign cement and can also supply the requirements of cement needed by the rest of the country much more quickly. Why did the Government stop it? Is it because—there is that good old proverb "I will cut my nose to spite my face"—you want to spite the Tamil man that you want to cut your economic neck? Is it because that you want to harm the Tamil man that you say, "We will allow our cement to cost Rs. 2.50 or Rs. 3 more?"

Cement is a very necessary requirement for any developing country—cement, electric power and oil are all necessary. It is on these factors that you can cause the rapid progress of a country or the economic development of a country. They want to keep the price of cement up and make the cost of living higher purely from a petty point of view as was expressed by the hon. Gentleman who just left that Tamils must not have a harbour.

At the time when negotiations for the development of the harbour were going on they brought a man called Mr. Rampala to the scene—he is the railway chief—and he said, "I will transport cement from Kankesanturai and clinker from Kankesanturai to Galle at a much cheaper rate by train to Colombo", although some Sinhalese gentlemen said it was not fair. We have calculated the figure and we find that we are losing Rs. 38 million a year. He is prepared to lose Rs. 32 million a year. This is the great Sinhala head of Department, Mr. Rampala. He does not care for the country, the finances of the country and its welfare but he is prepared to lose Rs. 32 million a year rather than see that the Kankesanturai harbour is developed. Why was the Kankesanturai harbour squashed? Originally it was to cost Rs. 16 million but now it is to cost Rs. 22 million. We cannot spend Rs. 22 million for something that is going to be of permanent use but we can lose Rs. 32 million a year in transporting by train clinker from Kankesanturai to Galle. That is their philosophy—"We will cut our necks to spite the Tamil man's face." That is the philosophy of the Government of which these two Gentlemen—the Hon. Minister of Health and the Hon. Minister of Labour and Housing—are honoured Members on the Front Bench.

I can quote example after example but I do not have the time nor the health now. I can tell you that this Government is the ruination of the country. I am not talking about scholarships and various other discriminatory methods adopted by them—the granting of import and export licences, the purchase of land, the registration of houses and even stocks and shares where Tamils, Muslims, Hindus and Christians are discriminated against and are required to pay 100 per cent as tax or penalty for buying a property or transferring a share, and prevented from living in this country. They feel that they are aliens in this their own beloved country, their motherland. There is Nemesis, there is God—I wonder if there can ever be prosperity for this country. The more you create this kind of condition, the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්]

more there is corruption and difficulties, the more gall bladders will be removed and heads amputated.

If you analyze the Budgets since 1956 you will find that only 4 per cent or less of the revenue has been spent on national development of our area and only 2½ per cent has been spent on our people for any kind of technical training or scholarships. That is an indictment that should shame any Government, any human being, any man who calls himself civilized. It is a barbaric tribute to this Government and its policy.

There are some other parties who are not satisfied even with what this Government is doing; they want to do something more. They want more tyranny and more imperialism over the minorities. I was simply ashamed to see this amendment which is proposed to be moved:

"that Buddhism be given its rightful place by adopting the following measures:

(a) making Buddhism the state religion;

(b) declaring Sunday to be a working day and declaring all four poya days to be holidays instead;

(c) legislating that the Governor-General, Prime Minister, Cabinet Ministers, Heads of Departments, Staff Officers, Officers of the Armed Forces and Heads of Schools should be Buddhists;"

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

That is not what the Government says.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්
(டொக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

But your Government will do it. The difference is that you do it secretly while they say it openly. If they say "Sinhala only with reasonable use of Tamil", you will say "No! No! Sinhala only without reasonable use of Tamil!" Each man is trying to outbid the other. The Government is so corrupt because you have no belief in efficiency. You cannot say, "We are fair: we are clean!" You have not got the courage to say so. You have no pride in achievement. Stradivarius said: "Not even God can make a Stradivarius violin without Stradivarius." He had pride in his work, he had efficiency. A man who is efficient and proud of his work is a man who has idealism. Such a man cannot be corrupt. But corruption and inefficiency will not lead to idealism. You have got to say: "This is wrong. This is against Buddhist civilization." But you are afraid to say it; you are afraid of what my Friend on my left says, and you try to outbid his barbarism.

What is happening under the so-called policy of nationalization? The Tamil-speaking people—Muslims, Christians and Hindus—are being thrown out. Nationalization means "Sinhalization", whether it is in industry or in the Public Services. Today even the so-called private sector is afraid to take a non-Sinhalese whatever may be his merit. They say, "No, no! If we take you we will get into trouble. These Ministers are dangerous people. We must please this Government." Naturally they are out to do business and make money. They will go all out to please their gods whoever they be, even the devil if necessary.

You have created a position of complete and absolute frustration and corruption in this country. As I stated earlier I will repeat that Sinhalese Buddhists, political opportunists and soulless, self-seeking political pirates play upon the ignorance, the superstitions and native pride of the Sinhalese Buddhist masses by basely appealing to the only fact that they could understand, namely, race, language and religion. This is the easiest way of coming into political power and personal popularity. In this context unscrupulous political adventurers realize that the more raucous, the more aggressive, the Sinhalese Buddhist chauvinist cry is, the greater are the chances of political power accruing to them. That is what is happenig. You are trying to out-beat each other in such a cry.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

I would only say this. We consider that the Sirimavo-Shastri Pact is one aspect of the larger Sinhalese-Tamil conflict, that this conflict is one where the Tamil-speaking people are fighting for their very existence against the policy of racial destruction or genocide. This fight is on. It can never be given up. We have to fight till we win or till we die. There will be no place for the Tamil-speaking people in Ceylon unless they are heroes. If we are heroes we will win. If we are not heroes we will die like worms. I have no doubt that the Tamil-speaking people will rise to their full stature. We have lived in this Lanka from its inception. We will continue to live with honour and dignity.

වී. නවරත්නම් මයා. (කයිට්ස්)

(திரு. வி. நவரத்னம்—ஊர்காவற்றுறை)

(Mr. V. Navaratnam—Kayts)

rose——

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

You may continue tomorrow. Will the Hon. Minister now move the Adjournment ?

එකල්හි වේලාව අ. භා. 7 වූයෙන්, කටයුතු අත් හිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී. එතැන් සිට විවාදය 1964 නොවැම්බර් 27 වන සිකුරාදා පවත්වනු ලැබේ.

அப்போது பி. ப. 7 மணியாகிவிடவே சபையின் நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு விவாதம் ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது. விவாதம், 1964 நவம்பர் 27 ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை மீளத் தொடங்கும்.

It being 7 p.m., Business was interrupted and the Debate stood adjourned. Debate to be resumed on Friday, 27th November, 1964.

කල් තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදින් ප්‍රශ්නය සභාභිමුඛ කරන ලදී.

“මන්ත්‍රී මණ්ඩලය දැන් කල් තැබිය යුතුය”.—[ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන].

“சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக” எனும் பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு, வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Motion made, and Question proposed,

“That the House do now adjourn”.—[Hon. de Zoysa Siriwardena].

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා. (දැදිගම)

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க—டெடிகம)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

I want to raise a matter coming under the Ministry of Education. It is in connection with a most irregular and unfair transfer that took place in one of the schools in my electorate. I refer to the Thulhiriya Maha Vidyalaya.

There is a teacher, an assistant teacher, by the name of Premachandra. He had a quarrel with the *grama sevaka* of the area, and by a strange coincidence this teacher was transferred to another school.

Representations were made to the A. D. E., Mr. Thuraisingham, and the transfer was cancelled.

The next step in this affair was that a petition was trumped up against this particular teacher. An inquiry was held and the charges made were not proved.

As I said, the original transfer was cancelled by the A. D. E., but after the inquiry into the petition where the charges were not proved, a transfer order was made again.

Then, I believe, a deputation went and saw the Minister and I think the Minister promised the deputation that he would look into the matter and see if the transfer could be postponed till the 1st of January; but in spite of representations a subsequent order has been made to transfer the teacher.

Now, what I want to bring to the notice of the Hon. Minister of Education is this fact. It is grossly unfair by the teacher concerned. Allegations of a very serious nature as I said were trumped up and made as a result of the previous transfer being cancelled, and those allegations were not proved.

Whatever dislocations in the activities of the school, a transfer of this nature just before the examinations may cause, there is that aspect of the matter.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩඩ්ලි සේනානායක මයා.]

In fairness to the teacher I would ask the Hon. Minister to see that an independent inquiry is held. That is only fair and right. Here is a teacher against whom serious allegations were made. The allegations were not proved. But in the eyes of the public he is transferred—he goes as if the charges have been proved. That is why, in fairness and in justice, I ask the Minister to see that a full and independent inquiry is made into these charges.

අ. භා. 7.4

ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා. (නුවරඑළිය)

(திரு. ரி. வில்லியம் பெர்னாண்டோ—நுவரெலிய)

(Mr. T. William Fernando—Nuwara Eliya)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ මස 23 වැනි දින "සවස" පත්‍රයේ භයානක ප්‍රවෘත්තියක් පළ වී තිබෙනවා. මේ ප්‍රවෘත්තිය නිසා ජනතාව නොමග යන්නට පුළුවනි. කෙසේ වෙතත් මේ ප්‍රවෘත්තිය සත්‍යදැයි මා දැන ගන්න කැමතියි. මා දුන් ප්‍රවෘත්තිය කියවනවා :

"ස්ට්‍රයික් තහනම් වේද ?

ජීවන වියදම අඩු කිරීම සඳහා සියලුම වැඩ වර්ජන හා වෘත්තීය සමිති තහනම් කළ යුතුය යන යෝජනාවක් ගැන ජීවන වියදම් පිළිබඳ මහජන යෝජනා සොයා බැලීමට පත් කරනු ලැබූ සිවිර ලේකම්වරුන්ගේ කාරක සභාව සලකා බලයි.

මේ සිවිර ලේකම්වරුන්ගේ කාරක සභාව පත් කරන ලද්දේ ජීවන වියදම අඩු කිරීම පිළිබඳව සොයා බැලීමට පත් වූ ඇමැති අනුකාරක සභාවට ඉදිරිපත් වුණු යෝජනා සලකා බැලීම සඳහාය.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතා මුදල් ඇමැති වීමෙන් පසුව මේ දක්වාත් නතර වී තිබෙන ජීවන වියදම අඩු කිරීම පිළිබඳ ඇමැති අනුකාරක සභාවේ කටයුතු ඒ මහතා නැවතත් දිවයිනට පෙරලා පැමිණීමත් සමගම අරඹනු ලබන බව මුදල් අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රකාශකයෙක් කීය.

ඉහත සඳහන් යෝජනාව ඇතුළු මහජනයාගෙන් ලැබුණු තවත් යෝජනා 76 ක් පිළිබඳව සිවිර ලේකම්වරුන්ගේ කාරක සභාව සලකා බලනු ඇත.

"ස්ට්‍රයික් තහනම් වේ ?

1. ජනසතු බස් රථ ආපසු කලින් අයිතිකරුවන්ටම දිය යුතුයි.

2. සිනමා ශාලාවල රාත්‍රී 7 ට එක් දර්ශනයක් පමණක් පැවැත්විය යුතුයි.

3. නිදහස් අධ්‍යාපනය 5 වෙනි පංතියට පමණක් සීමා කළ යුතුයි."

ගරු කථානායකතුමනි, කම්කරුවන්ගේ සාධාරණ සටන් සඳහා අවසානයේදී පාවිච්චි කරන්නට තිබෙන ආයුධය වැඩ වර්ජනයයි. වර්ජන ව්‍යාපාර තහනම් කිරීමට රජය තීරණය කර තිබෙනවා නම් ඒ ගැන අප දැන ගත යුතුයි. ජනසතු බස් රථ ආපසු දෙන්නට යෑමත් සිනමා ශාලාවල රාත්‍රී 7 ට පමණක් දර්ශන පෙන්වීමත් ඒ වගේම සැළකිය යුතු කාරණා දෙකක්. තවද, පාඨශාලාවල 5 වැනි පන්තිය දක්වා පමණක් නිදහස අධ්‍යාපනය දෙන්නට යෑම පිළිබඳ ආරංචියද භයානකයි. අගනුවරින් පිට යන පත්‍රවල මේ ප්‍රවෘත්තියට විශාල තැනක් දී ඇති අතර අගනුවර මුද්‍රණවල මේ ප්‍රවෘත්තිය තරමක් සුළුවෙන් පළ කර තිබෙනවා. කරුණාකර මේ කරුණු අදාළ වන අමාත්‍යාංශ භාර ගරු ඇමතිවරුන් මේ කරුණු ගැන පිළිතුරු දෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, "දවස" පත්‍රය නම් හොඳ වැඩක් කරනවා. පසුගිය 25 වැනිදා "දවස" පත්‍රයෙහි "බුදුරුව වෙළඳ ලකුණක් වේ" යන හිසින් යුත් රත්නපුරේ ලංකා ගමනා මණ්ඩලයේ ජී. ඇල්. ද පොන්සේකා මහතාගේ ලියමනක් පළ වී තිබෙනවා. දැනට වෙළෙඳ පොළේ තබා තිබෙන කාන්තාවන්ගේ සමහර සාරිවල වෙළෙඳ ලකුණ වශයෙන් බුදු රුව යොදා තිබෙන බව ඒ ලියමන අනුව පේනවා. මෙවැනි කරුණු ගැන ඉතාමත්ම ඉක්මනින්ම ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. අපේ පූජනීය වස්තූන්ට නිග්‍රහ කරන්න ඉඩ දෙන්න නරකයි. චේට්ටි වගයක වෙළෙඳ ලකුණ වශයෙන් බුදු රුව යොදා තිබීම ගැන මා මීට පෙර මේ ගරු සභාවේදී සඳහන් කළා. කාන්තාවන්ගේ සාරිවලත් දැන් බුදු රුව තිබෙනවා. මා ස්තුතිවන්ත වෙනව රත්නපුරේ ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ජී. එල්. ද ෆොන්සේකා මහත්මයාට, මෙම ආරංචිය "දවස" පත්‍රයට එවීම ගැන. "දවස" පත්‍රයෙ එම ආරංචිය පළ කර තිබෙනව. අපට මූණ නොගැසෙන මෙවැනි දේ තව කොතරම් ඇද්ද ? අගමික ශාස්තෘවරයන් වැනි උතුමන්ගෙ රූප වෙළඳ ලකුණුවලට යොදා ගත් වෙළඳ භාණ්ඩ තවත් තියෙන්න පුළුවනි. මේවා ගැන වහාම පරීක්ෂා කර බලන්න ඕනෑ. මේවා ගෙන්වන්නෙ කුමන අයද කියා සොයා බලා ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මෙවැනි වෙළඳ ව්‍යාපාර ගැන විශේෂ කල්පනාවකින් සොයා බලන්න අවධානය යොමු කළ යුතුව තියෙනව.

අ. භා. 7.10

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டீ. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කීපයක් අසන්න තිබෙනව. දැනට ශ්‍රී ලංකා ජාතික කලායතනයේ දින 35 කට අධික කාලයක් පංති වර්ජනයක් ගෙන ගොස් තිබෙනව. ඒ සම්බන්ධයෙන් රජය කුමන පියවරක් ගන්නේද කියා මා අහනව. ඒ වාගේම ශ්‍රී ලංකා ජාතික කලායතනයේ උපාධිධාරීන් කී දෙනෙකුට මේ වර රජයේ ගුරු පත්වීම් දීමට යන්නේද කියාත් ප්‍රශ්න කරනව. සංගීත, නැටුම් සහ චිත්‍ර යන අංශයන්ගෙන් කී දෙනා බැගින් බඳවා ගැනීමට අදහස් කරන්නේද කියා තව දුරටත් දැනගන්න කැමතියි. කලායතනයේ සහතිකධාරීනට ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් පත්වීම් දීම සඳහා ක්‍රියා කරන්නේද යනු, මගේ ඊළඟ ප්‍රශ්නයයි. කලායතනයේ සහතිකධාරීන් සියල්ලන්ටම ප්‍රායෝගික පරීක්ෂණයකින් තොරව අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ ගුරු පත්වීම් දෙනවාද කියාත් මා ප්‍රශ්න කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම කලායතනයේ ශිෂ්‍යයන් 2,000 ක් පමණ ඉගෙනීම කරනව. සංගීතය, නැටුම් සහ චිත්‍ර යන අංශ තුනේම අය සිටිනව. අවුරුදු හයක පමණ කාලයක් තිස්සෙ වියදම් දරා ඉගෙනීම ලැබ විභාගවලින් සමත් වී පිට වන ඒ අයට, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් පාඨශාලාවල පත්වීම් දීමෙදි කොයි ආකාරයට ක්‍රියා කළ යුතුද කියා තවම නියෝගයක් කර නැහැ. දැනට එම ස්ථානයෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූවන් අතරින් ටික දෙනෙක් ගන්නව. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙ ඇතැම් අය පිටස්තර පන්ති පවත්වා, ඒවායින් ඉගෙනීම ලබා එන අයට වැඩි සැලකීමක් දක්වනවාය කියා අසන්ට ලැබී තිබෙනව. මෙම කලායතනයෙන් ඉගෙනීම ලබා විභාගවලින් සමත් වී පිට වන අයට විශෙෂ පුරුදු පුහුණුකම් තියෙන බව අපි දන්නව. ඒ අයට තමන්ගෙ ඉගෙනීම සඳහා විශාල වියදමක් දරන්න සිදු වෙනව. 8,000 ක් පමණ තිබෙන අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට අයත් පාසැල්වලට මේ අංශවල ගුරුවරුන් බඳවා ගන්න විට, අවුරුද්දකට මෙපමණ ගණනක් එම කලායතනයෙන් පිට වන අයගෙන් බඳවා ගන්නවාය කියා නියමයක් කරන්න බැරි ඇයි?

මේ කරුණු සම්බන්ධව අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සමග සාකච්ඡා කර ඇති නමුත්, තවම තීරණයකට බැස නැහැ. මහජනයාගේ මුදලින් කලායතනයේ නඩත්තුව සඳහා වර්ෂයකට රුපියල් හය ලක්ෂයක් පමණ වියදම් වෙනවා. වියදම් කරන ඒ මුදලින් නියම ප්‍රයෝජනයක් ගැනීම ඉතාම අවශ්‍යයි. එතන ඉගෙනීම ලබන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට තමන්ගේ සාවුරුද්දක් තරම් වූ ඒ දීර්ඝ කාලයක අධ්‍යාපනය අවසන් වී උපාධි ලබා පිට වීමෙන් පසු ඉදිරි කාලයේ තම ජීවිත සාර්ථක ලෙස ගෙන යාම සඳහා වුවමනා කරන හැඩගැස්සීම සිදු විය යුතුයි. ඒ උදවියට එසේ කරගෙන යාමට පුළුවන් වන ආකාරයේ අධ්‍යාපනයක් එතනින් ලැබෙනවා නම් එයින් ඒ උදවියටත් රටටත් ප්‍රයෝජන ලබා දීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. කලායතනයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සමාජයේ කොටසක් නිසා සමාජයට සේවයක් කිරීමේ අවස්ථාවක් ඒ අයට සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඇති කර දෙන්න ඕනෑ.

අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පාලනය කරගෙන යනු ලබන පාඨශාලා දහස් ගණනක් තිබෙනවා. ඒවායේ නොයෙක් විෂයයන් උගන්වන ගුරුවරුන් සඳහා ඉඩකඩ තිබෙනවා නම් චිත්‍ර කලාවත්, නාට්‍ය කලාවත්, සංගීතයත් ඉගැන්වීම සඳහා ඉඩ තිබෙනවා වෙන්න ඕනෑ. සංස්කෘතික දෙපාර්තමේන්තුව ඒ අංශවලට විශේෂ තැනක් දෙනවා නම් මේ කලායතනයේ ඉගෙනීම ලබා පිට වන උපාධි ධාරීන්ට කෙලින්ම රජයේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

සේවයට යන්න බැරි ඇයි? පාඨශාලාවල පවත්වනු ලබන හැම උත්සවයකටම පාගේ දැන් රජයේ කලායතනයේ ඉගෙනීම ලබන ළමයින් කැඳවනවාය කියා මා කල්පනා කරනවා. අද අපේ රටේ පාඨශාලාවල ඉගෙනීම ලබන දහස් ගණන් නොව ලක්ෂ ගණන් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විෂයයන් ගණනාවක් ඉගෙන ගන්න අතර චිත්‍ර, නාට්‍ය, සංගීත වැනි කලාවන් ඉගෙනීමටත් උනන්දුවක් දක්වන බොහොම දෙනෙක් ඉන්නවා. ඒ නිසා මේ රටේ කලාවන් ඉගැන්විය යුතුය, දියුණු කළ යුතුය යන හැඟීමකුත් පවතිනවා.

හය අවුරුද්දක් තිස්සේ කලායතනයේ අධ්‍යාපනයක් ලබා පිට වන අය සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි තීරණයක් ගැනීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවත් සමග සාකච්ඡා කරන්න ඕනෑ. එසේ කර මෙතනින් අවුරුදු පතා පිට වන අයගෙන් 300 ක් හෝ 400 ක් දෙනා කෙලින්ම රජයේ සේවයට ඇතුළු කර ගන්න පුළුවනි. මීට නියම උත්තරයක් දෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලනවා. "හේවුඩ්" කලායතනය අද මහජන මුදල් වියදම් කරන ස්ථානයක් නිසා ඒ වියදම් කරන මුදලින් නිසි ප්‍රයෝජන ගැනීමේ එක් මාර්ගයක් වශයෙන් ඉදිරි කාලයේ දී රජයේ පත්වීම් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මෙතන අධ්‍යාපන අංශ තුනක් තිබෙන නිසා ඒ අංශ තුනෙන්ම පිට වන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට කෙලින්ම රජය යටතේ පත්වීම් ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ගැන අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාත් සමග සාකච්ඡා කර පිළිතුරක් දෙන ලෙස නැවතත් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 7.16

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු කථානායකතුමනි, අද ප්‍රශ්නයක් අහන්නට මා බලාපොරොත්තු වන බව ගරු සභානායකතුමා වෙත මා විසින් දැනුම් දෙන්නට යෙදුණා. එහෙත් දැන් එතුමා මේ ස්ථානයේ නැති නිසා සංවිධායක ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා ඒ ගැන එතුමාට දැනුම් දී පිළිතුරක් දෙන ලෙස. මගේ ප්‍රශ්නය මෙයයි:

අභ්‍යන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා—පී. බී. ඉලංගරත්න ඇමතිතුමා—මීට දින කීපයකට උඩදී හේවාහැට ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ එක්තරා පාඨශාලාවක පැවැත්වුණු රැස්වීමක කථාවක් කරමින් ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. මේ රටේ මල්වතු මහා විහාරයේ මහනායක හිමිපාණන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙක්ය කියායි එතුමා ඒ රැස්වීමේදී ප්‍රකාශ කර තිබෙන්නෙ. අබෞද්ධයෙක්ය කියන්නෙ ඇයි? පත්තර ගැනීමට විරුද්ධ වීම අබෞද්ධකමට හේතුවක්ය කියනවා. ඔය ප්‍රකාශය පත්තරේ වැටුණට පස්සෙ අද වනතුරු පිට වුණු පත්තරවල පේළියක් පේළියක් ගානේ මම සොයා බැලුවා, එය නිවැරදි වාර්තාවක් නොවේය කියා ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවාදැයි දැන ගන්න. අද වනතුරු ඒ වාර්තාව නිවැරදි කිරීමේ ප්‍රකාශයක් මට දකින්න ලැබුණේ නැහැ. ඒ නිසා දැන් අපට පිළිගන්න තිබෙන්නෙ එදා පත්තරේ පළ වී තිබුණේ වැරදි වාර්තාවක් නොවේය කියායි. ඒ නිසා මගේ ප්‍රශ්නය මෙයයි.

මේ ප්‍රකාශය කර තිබෙන්නෙ මේ සභාග ආණ්ඩුවේ—හවුල් ආණ්ඩුවේ—ඇමතිවරයෙකු විසිනුයි, සාමාන්‍ය ඇමතිවරයෙකු විසින් නොව ජ්‍යෙෂ්ඨ ඇමතිවරයෙකු විසිනුයි. මේ රටේ වැඩි දෙනාගේ ආගම වූ බෞද්ධාගමේ, බෞද්ධයන්ගේ පරම පූජනීය සිද්ධස්ථානයක් හා සම්බන්ධ වූ තැනක් වන—යම්කිසි දවසක මේ රටේ බෞද්ධ ශාසනය ප්‍රතිෂ්ඨාපනය කළේද එදා සිට අද වන තෙක් ගත වූ අවුරුදු දෙදහස් ගණනක් වූ දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ, එදා සිට අද වනතුරු, සංඝ ශාසනය අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන එන—මල්වතු මහා විහාරයේ මහානායක මාහිමිපාණන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙක්ය කියා ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා. ඇමතිකම් කරනවය කිව්වට ඒක සෙල්ලම් කිරීමක් නොවෙයි. මේක පෞද්ගලික දෙයක් නොවෙයි. සාමූහික වැඩක්. පෞද්ගලිකව යම් දෙයක් කරනවා නම් ඒ දේ ගෙවල් අස්සේ කළාට කාගෙන්වත් වැරැද්දක් නැහැ. එහෙත් ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම්වල නේද මෙය කියා තිබෙන්නෙ? තවත් ඇමතිවරු ඉදල තියෙනව.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

රජ්යේ වැඩ ඇමති චම්ලි ගුණවර්ධන මහත්මයත් ඉඳල තියෙනව. කර්මාන්ත ඇමති මෛත්‍රීපාල සේනානායක මහත්ම යාත් හිටියා. ඔය දෙදෙනා තමයි මට මතක. තවත් ඇමතිවරයෙක් නම් හිටියා, මට හරියට මතක නැහැ, කවුද කියල. ඒ ඇමතිවරුන් දෙදෙනත් කියා නැහැ, එය වැරදියි කියා. එය වැරදියි, එය රජ්යේ මතයක් නොවෙයි, වෙන මතයක්ය කියා නැහැ. එතකොට ඇමතිවරුන් තුන් දෙනෙක් සිටි රැස්වීමකදී මහා නායක මහා ස්වාමිපාදයාණන් වහන්සේ අබෞද් ධයෙක්ය කියා එක ඇමතිවරයෙක් කී විට මොකක්ද තත්ත්වය? එතනින් පම ණක් නැවතුණේ නැහැ.

විශේෂයෙන්ම මේ හවුල් රජ්ය ඇති වුණාට පසුව මේ රජ්යේ මැති ඇමතිවරුන් මේ සභාව තුළදීත් මේ සභාවෙන් පිටතදීත් මේ රටේ මහා සංඝ රත්නයට නොයෙකුත් අන්දමේ ආක්‍රෝෂ පරිභව කරන එක සිරි තක් හැටියට දැන් පුරුදු කර ගෙන ඇවිත් තිබෙනව. තවත් වාර්තාවක් මා දැක්ක. අපේ කලුගල්ල ඇමතිතුමා කියා තිබෙනව පත්තරවල වැටෙන හාමුදුරුවන්ගේ ප්‍රකාශ දෙස බලන විට හාමුදුරුවන්ට වඳින්න හිතෙන්නේ නැත කියා. වඳින එක අපේ යුතුකමක්. ඒ හාමුදුරුවරුන් කවදාවත් කලුගල්ල ඇමතිතුමාට කියා නැහැ "මට වැඳපන්" කියා. කොයි හාමුදුරු කෙනෙක්වත් "මට වැඳපන්" කියා කලු ගල්ල ඇමතිතුමාට කියා ඇත කියා මා හිතන්නෙ නැහැ. හාමුදුරුවරුන්ට වඳින එක ශ්‍රද්ධාවන්ත බෞද්ධ යන්ගෙ යුතුකම. නමුත් ඇමතිවරුන් හැටියට මේ විධියේ ප්‍රකාශ කරන විට තත් වය මොකක්ද? ඒ ප්‍රකාශ වලින් මුල් තැන ගන්නේ මහා නායක මහා ස්වාමිපාද යාණන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙක්ය කියන එකයි. මෙය රජ්යේ මතයද නැද්ද කියන එක මා දැනගන්න කැමතියි. මෙය රජ්යේ මතය නොවේ නම්, මෙය පෞද්ග ලික මතයක් නම්, ඔය කැබිනට් ඇමති වරුන් මීට පසුව කැබිනට් මණ්ඩලයේ සිටින්නේ කොහොමද? මේ තැනැත්තා ඔය ඇමති මණ්ඩලයේ සිටිනවා නම්, ඒකෙ තේරුම මෙය රජ්ය පිළිගෙන තිබෙන බවයි; ඉලංගරත්නගේ මතය රජ්යේ මතය හැටියට පිළිගෙන තිබෙන බවයි; මේ රටේ මහා නායක ස්වාමිපාදයා ණන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙක්ය කියා මේ රජ්ය පිළිගෙන තිබෙන බවයි. මෙය මොන යුතුකමක් අනුව කළ ප්‍රකාශයක්ද? මේ රටේ මහ නායක මාහිමිපාණන් වහන් සේ අබෞද්ධයෙක්ය කියන්න ඉලංග රත්න කියන තැනැත්තා කවුද? ඇමති කමක් දැරුවාට මහා නායක මාහිමිපාණන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙකුය කියන්නේ මොන බලයක් උඩද?

ගරු කථානායකතුමනි, ඒක අස්සේම, තමන්ගේ ඇමතිවරු එහෙම කියන විට, අගමැතිනිය 25 වැනි ද මහා නායක මාහිමි පාණන් වහන්සේට ලියමනක් යවා තිබෙ නව, මේ මාසයේ 28 වැනිදා පැවැත්වෙන රැස්වීමට එන්න එපාය කියා. මෙන්න ඒක:

"ලංකා අගමැති

කොළඹ, 1964 නොවැම්බර් මස 25 දින.

ගෞරවාර්හ මහා නායක ස්වාමීන් වහන්ස,

1964 නොවැම්බර් මස 17 වන දින "දිනමිණ" පත්‍රයේ මුල් පිටුවෙහි ඔබවහන්සේ සහ අස්ගිරි මහානායක ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් මහා සංඝ රත්නය වෙත නිකුත් කරන ලද පහත සඳහන් නිවේදනය පළ කොට තිබුණි.

"මේ මස 28 වැනි දින අපරභාග 2ට කොළඹ අලුත් නගර ශාලාවේදී, රා වරමටත් පත්‍ර පණතටත් විරෝධය පළ කිරීම සඳහා ගරුතර මහා සංඝයා වහන්සේලා විසින් පවත්වන මහ සභාවට, සැම සංඝයා වහන්සේ නමක්ම වැඩමවන ලෙස මෙයින් නිවේදනය කරම්හ.""

ඒක දමා ඊට යටින් දීර්ඝ විස්තරයක් දමා මෙයට වඩින්ට එපාය කියා මහා නායක මා හිමිපාණන් වහන්සේලාට කිය නව. තවත් එක වාක්‍යයක් පමණක් මා කියවනව

රටේ යම් කලබලකාරි තත්ත්වයක් හෝ බර පතළ ප්‍රශ්නයක් ඇති වූ විට ඒ ඒ කරුණු ගැන සාධාරණ සහ යුක්තිගරුක ලෙස පාලක පක්ෂ යට අනුශාසනා කිරීම මහා සංඝයා වහන්සේගේ පරම යුතුකම බව ඔබ වහන්සේ මා සමග පැවැත්වූ සාකච්ඡාවෙන් පසුව ප්‍රකාශ කළ බව 1964 නොවැම්බර් 4 වැනිදා ලංකාදීප පත්‍රයේ මුල් පිටුවෙහි පළ වී තිබුණි.

එතකොට ඒ සම්බන්ධව රටේ අගමැති නිය හැටියට මෙතුමියට පැහැදිලි අවබෝධ යකුත් ඇති වී තිබෙනව. එක අතකින්

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

මේ මස 28 වැනිදා රැස්වීමට එන්න එපාය කියා මහා නායක මාහිමිපාණන් වහන්සේට ආයාචනා කරනවා. අනික් අතින් අගමැතිනිය—ඔබ තුමන්ලාගේ, අපේ නොවෙයි—[බාධා කිරීමක්] අපේ අගමැති කෙනෙක් පත් කළ දවසක අර පුටුවේ වාඩි වෙනවා. කවුරු හෝ අපි අගමැතිනි හැටියට සලකන්නේ මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ මේ පුටුවේ වාඩිවූ කෙනෙකුයි. හැංගි හොරා වෙන කොහේ හරි ගොස් සිටින කෙනෙකුට ඔබතුමන්ලා සැලකුවාට අපි සලකන්නෙ නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මා අහන ප්‍රශ්නය මේකයි. මේ රටේ මහා නායක මාහිමියාණන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙක්ය කියා මේ විධියට නින්දා අපහාස කර ඒ මගින් විශේෂයෙන්ම සියම් නිකායේ හැම ස්වාමීන් වහන්සේ නම කටම අබෞද්ධයකුය කියා, ඒ තර්කය අනුව අබෞද්ධයකුය කියා ප්‍රකාශ කර, ආක්‍රෝශ පරිභව කර, එමෙන්ම මේ රටේ පත්‍ර පණතට විරුද්ධව සිටින හැම ස්වාමීන් වහන්සේ නමක්ම අබෞද්ධයකුය කියා ප්‍රකාශ කිරීමෙන් මේ ආණ්ඩුව කරන්නේ මොකක්ද කියා මා දැනගන්න කැමතියි. මේ ස්වාමීන් වහන්සේලා කළේ මොන වරදක්ද ? විනය ධර්මයේ හැටියට උන්වහන්සේලා හරි දේ කළා. අදින්නාදානා කියන එක දන්නවාද ? ශික්ෂා පද පහ දන්න බෞද්ධයෝ මෙතන සිටිනවා. අනුන්ගේ දෙයක් කොල්ල කන්න කියා සංඝ රත්නයට කියන්න බැහැ. හොරා කෑම හොඳය කියා මහා සංඝ රත්නයට කියන්න පුළුවන්ද ? ඒක නොකියා සිටීම නිසා මල්වත්තේ මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙක්ලු. ඒ නිසා මේ රජය රජයක් නම්, සාමූහික වගකීමක් මේ රජයට තියෙනව නම්, මේක පාණ්ඩුව හැදුණු ආණ්ඩුවක් නොවෙයි නම්, ඉලංගරත්න වෙළඳ ඇමතිතුමා අස් කරනවද නැද්ද කියා මම අහනවා. එසේ අස් නොකරනව නම්, මහ නායක මා හිමියන් වහන්සේ අබෞද්ධයෙක්ය කියා ජ්‍යෙෂ්ඨ ඇමතිවරයකු කළ ප්‍රකාශය මේ ආණ්ඩුව පිළිගෙන තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව පිළිතුරක් අද දෙන්න විධියක් නැහැ. ඒ නිසා සභානායකතුමා හෙට මේ සම්බන්ධ පිළිතුරක් දේය කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. භා. 7.25

ගරු පී. බී. ජී. කලුගල්ල (අධ්‍යාපන ඇමති)
(கௌரவ பீ. பி. ஜீ. கலுகல்ல—கல்வி அமைச்சர்)
(The Hon. P. B. G. Kalugalla—Minister of Education)

ගරු කථානායකතුමනි, විරුඪ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමා විසින් සඳහන් කරන ලද කාරණය ගැන මම අපක්ෂපාත නිල ධාරියෙකුගේ මාර්ගයෙන් කරුණු සොයා බලා ගුරුවරයාට සහ විරුඪ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාට කරුණු දන්වන්න බලා පොරොත්තු වෙනව.

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) ගරු ඉලංගරත්න ඇමතිතුමා ගැන සඳහන් කරමින් මා ගැනත් ටිකක් සඳහන් කළා. ඒ නිසා ඒ මන්ත්‍රීතුමාට සාමාන්‍ය පිළිතුරක් දෙන්න කැමතියි. මා කියා සිටිය, බෞඩ ප්‍රතිපත්තිවලට පටහැණිව වැඩ කරන ස්වාමීන් වහන්සේලාට මම දන්නෙ නැතිව මෙපමණ කල් අත් දෙක මුදුනෙ තියා වැන්ද බව ඇත්තය—

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මොන බෞද්ධ ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධව ද, මහ සංඝයා වැඩ කළේ ?

ගරු කලුගල්ල
(கௌரவ கலுகல்ல)
(The Hon. Kalugalla)

මෙපමණ කල් බෞඩ ප්‍රතිපත්තිවලට විරුඪව වැඩ කරල—

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

තමුන්නාන්සෙගෙ බෞඩකම මගෙන් අහගන්න එපා. [බාධා කිරීමක්].

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ගරු කලුගල්ල
(கௌரவ கலுகல்ல)
(The Hon. Kalugalla)

මේ වගේ අය තමයි බෞද්ධාගමේ හතුරෝ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අපි නොවෙයි, තමුසෙල හතුරෝ. දවස ගණනෙ බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති කඩ කරනව. [බාධා කිරීමක්]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

[අසුනෙන් නැගී සිට] කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. මා හිතන පිළිවෙළට වැලිමඩ මන්ත්‍රීතුමා කී දෙයට ගරු ඇමතිතුමා ඉතා සන්සුන්ව ඇහුම්කන් දුන්න. දන් ඇමතිතුමාටත් පිළිතුරු දෙන්න ඉඩ දෙන්න ඕනෑ.

ගරු කලුගල්ල
(கௌரவ கலுகல்ல)
(The Hon. Kalugalla)

ගරු කථානායකතුමනි, මා ඉන්න තුරු බොරුවෙන් රට මුළා කරන්න මම ඉඩ දෙන්නෙ නැහැ. මම 1956 ආණ්ඩු කාලයේ සංස්කෘතික ඇමතිවරයා හැටියට උන් කාලයේ සිට අද වන තුරු දහම් පාඨශාලා වලට පොත් දෙන්න ලක්ෂ ගණන් මුදල් දීල තියෙනව; වෙනත් නොයෙක් විධියෙන් ආධාර දී තිබෙනව. මෙතෙක් කල් මගේ දෙපාර්තමේන්තුවට ආ හැම ස්වාමීන් වහන්සේ නමකටම මම ආධාර දුන්න. මුළු ලෝකයේම බෞද්ධ පරිසරයක් ඇතිව, බෞද්ධාගම අනිවාර්ය විෂයයක් හැටියට පාඨශාලාවල උගන්වන එකම රට ලංකාවයි. අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා හැටියට මට වුවමනා කරන්නේ බෞද්ධ දරුවන්ට හොඳ බෞද්ධයන් හැටියට අධ්‍යාපනයක් දීමයි. එ පමණක් නොවෙයි, ලංකාවෙන් මුළු ලෝකයටම දෙන්න පුළුවන් වන්නේ බෞද්ධාගමයි. එම නිසා ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක අගමැතිනිය නියෝග කර තිබෙනව, අනුරාධපුරයේ මහා විහාර නමැති මහා විශ්ව විද්‍යාලයක් ඇති කර බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේලාට අධ්‍යාපනය දී ලෝක භාෂා උගන්වා රජයේ වියදමින් ලෝකයේ සෑම රටකම බෞද්ධාගම ප්‍රචාරය කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන්නය කියා. අප ඔය වැඩ කරද්දී සමහර භික්ෂූන් වහන්සේලා මේ රජය බෞද්ධාගමට විරුද්ධව වැඩ කරන වය කියා, කරුණු නොදන නොයෙක් විධියේ ප්‍රකාශ කරනව. ඒ නිසා මා කියා සිටිය, මෙපමණ කල් අපි බෞද්ධාගමට විරුද්ධව වැඩ කරන ස්වාමීන් වහන්සේලාට ඒ බව නොදන වැන්දට දන් වඳින්නෙ නැත කියා. බොරු කියන ස්වාමීන් වහන්සේලාට, නිර්මල ප්‍රතිපත්ති ඇති හොඳ බෞද්ධයන් අත් දෙක ඔසවා නොවඳින බව මා ප්‍රකාශ කළා. මල්වතු මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ඉලංගරත්න ඇමතිතුමාට තුම්පනයා තුම්පනයාමයි කියා අපහාස කළා. එම ප්‍රකාශයෙන් ඉලංගරත්න ඇමතිතුමාට පමණක් නොවෙයි, අපහාස වෙන්නෙ. මල්වතු මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ඒ ප්‍රකාශයෙන් අගෞරව කළේ, බෞද්ධ ජනතාව ඉතා උසස් කොට සලකන අපවත් වී වදාල වැලිවිට අසරණ සරණ සරණංකර මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේටයි. මල්වතු මහා විහාර කාරක සංඝ සභාවේ සිටින මගේ ඥාති ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් පසුගිය ඉරිදා මා හමු වන්ට ඇවිත් කියා සිටියා, මල්වතු මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේ පත් කරන් නෙත් අස් කරන්නෙත් කාරක සංඝ සභා වය, මීට පසු සංඝ සභාවේ අවසරයක් නැතිව ඔවැනි ප්‍රකාශ කරන්ට බැරිය කියා කාරක සංඝ සභාවේ ස්වාමීන් වහන්සේලා 17 නමක් එකතුව තීරණය කර තිබෙනවාය කියා. මීට පසුව ඔවැනි ප්‍රකාශ නොකරන ලෙස මල්වතු මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේට දන්වා තිබෙනවා යයි කාරක සංඝ සභාවේ සිටින ඒ මගේ ඥාති ස්වාමීන් වහන්සේ මගේ නිවසටම ඇවිත් දනුම් දුන්නා. එයින්ම පෙනී යනව, මල්වතු මහා නායක ස්වාමීන් වහන්සේට යම්කිසි වරදක් සිදු වී තිබෙන බව. විශේෂයෙන්ම කෙනකුට අපහාස කිරීම ස්වාමීන් වහන්සේ නමකට සුදුසු නැහැ. සිත් වේදනාවෙන් ඉලංගරත්න ඇමතිතුමා මොනවා කීවාදයි මා දන්නෙ නැහැ. දන් ඒ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්ට වුවමනා නැහැ. මේ ආණ්ඩුව තමයි, බුද්ධ ශාසනය දියුණු කිරීම සඳහා විශාල සේවාවක් ඉටු කර තිබෙන්නෙ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

[ගරු කලුගල්ල]

පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා 1956 දී වෙන් කර තිබුණේ රුපියල් ලක්ෂ 5 යි. අද රුපියල් ලක්ෂ 55 ක් ඒ සඳහා වැය කරනව. එසේ වැය කරන්නේ බුඩ ශාසනයෙත්, අනිකුත් ආගම්වලත් දියුණුව සඳහායි. කිසිම ආගමකට මේ ආණ්ඩුව විරුද්ධ නැහැ. එම නිසා බොරු චෝදනා එල්ල කරන විට, මහජනයා මුළා කරන්ට උත්සාහ කරන විට, අපි කනගාටුවට පත් වෙනව. මම මේ ටික වත් කිව්වෙ, වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) මා පිළිබඳව කළ ප්‍රකාශය නිසයි.

එකල්හි වේලාව අ. භා. 7.30 වූයෙන්, කථානායක තුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදි.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව, අද දින සභාසම්මතිය අනුව, 1964 නොවැම්බර් 27 වන සිකුරාදා පූ. භා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

பி. ப. 7.30 மணியாகிவிடவே கௌரவ சபாநாயகர் அவர்கள் வினு விடுக்காமலேயே சபையை ஒத்திவைத்தார்கள்.

அதன்படி, சபை இன்றைய அதனது தீர்மானத்திற்கிணங்க 1964 நவம்பர் 27 ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை மு. ப. 10 மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

And it being 7.30 p.m., MR. SPEAKER *adjourned the House without Question put.*

Adjourned accordingly, until 10 a.m. on Friday, 27th November 1964, pursuant to the Resolution of the House this Day.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

දායක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩක්. පිටපතක් ශත 30යි. තැපෑලෙන් ශත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරි වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சந்தா பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ; தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

ලංකාවේ වාලච්චේනයෙහි පිහිටි "ඊස්ටර්න් පේපර් මිල්ස් කෝපරේෂන්" හි නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකාණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்ரேண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org